Gondolatok a világ dolgairól egy nyugdíjas proletár szemével 5

Tartalom:

2020

A kínai „demokrácia” sikere
A szocializmus alkotmányának gondolata
Demokrácia és diktatúra megvalósulása az osztálytársadalmakban
Kína felemelkedése
Milyen ember a kapitalizmus híve?
A kapitalizmus arca
Kik viselik a terheket a kapitalizmusban?
A kapitalizmus tovább él a fasizmusban
Milyen demokrácia a polgári demokrácia?
A kapitalisták és proletárok osztályháborúja
A demokrácia lehetősége a kapitalizmusban illúzió csupán
Miért nem előnyös az emberiségnek a kapitalizmus?
A kapitalizmus demagógia fegyvere
A kizsákmányoláshoz vezető út

A kínai „demokrácia” sikere

Demokrácia nélkül lehetetlen az emberré válás, de ahol szolgaság van, ott nem lehet demokrácia!
Ahol kapitalizmus van, ott szolgaság, kizsákmányolás, felsőbbrendűség, élősködés, gyarmatosítás is van!
A kapitalizmus megosztja az embereket felsőbb és alsóbbrendűekre, urakra és szolgákra, ezért embertelen!
A kapitalizmus osztálytársadalom, ahol az uralkodó tőkésosztály kizsákmányolja a dolgozó proletariátust!
A kapitalista gazdasági modellben a termelés célja a minél nagyobb profit a tőkéseknek.
A tőkések profitjához a proletárok kíméletlen kizsákmányolása szükséges!
Osztálytársadalomban nem lehet mindenki számára demokrácia, mert van uralkodó és elnyomott osztály!
A demokráciához osztálynélküli társadalom a kommunizmus szükséges, mert különben elpusztul az emberiség!
A szocializmus az osztálynélküli társadalom felé vezető út, csak így válhat demokratikus emberré az emberiség!

Marxista fogalomlexikon: **Kizsákmányolás:** idegen munkaterméknek ellenszolgáltatás nélküli elsajátítása a termelési eszközök tulajdonosa által. A proletariátus, mivel nem rendelkezik termelési eszközökkel, kénytelen a munkaerejét áruba bocsátani, és a megtermelt értéktöbbletet a termelési eszközök tulajdonosa kisajátítja. A kizsákmányolást csak a szocialista forradalom számolja fel, megszüntetve a termelési eszközök magántulajdonát.

Marxista fogalomlexikon - **Kapitalizmus:** a feudalizmust felváltó társadalmi-gazdasági alakulat, amely a termelési eszközök magántulajdonán, a bérmunka kizsákmányolásán alapszik. A tőkés termelés alaptörvénye: az értéktöbblet-szerzés. A kapitalizmust a termelés anarchiája, időszaki válságok, krónikus munkanélküliség, a tömegek nyomora, konkurencia és háborúk jellemzik. A kapitalizmus alapvető ellentmondása a munka társadalmi jellege és az elsajátítás magántőkés formája közötti ellentmondás, mely a tőkés társadalom két alapvetőosztálya, a proletáriátus és a burzsoázia antagonizmusában nyilvánul meg.

Filozófiai kislexikon (1980) – **szocializmus**: „… A **szocializmus** olyan társadalom, amely a termelési eszközök társadalmi tulajdonán alapul, és ahol az egész népgazdaság fejlődését a tervszerűség jellemzi. A **szocializmus**-ban felszámolják a kizsákmányoló osztályokat, megszüntetik az ember kizsákmányolását. …”

Az USA gyors csodálatos gazdasági növekedése a „polgári-demokratikus diktatúra” keretében működő kapitalizmusban, az elenyésző kisebbségben lévő tőkések hatalma, profitja érdekében történt. Célja, mint a kapitalizmusnak és a fasizmusnak, az elenyésző kisebbségben lévő tőkések számára a minél nagyobb profit és a világuralom megszerzése. Módszerét a gyarmatosítás modern változatával valósítja meg, a világ dolgozó népeinek kizsákmányolása az üzleti, a pénzügyi, a gazdasági szankciók, az embargók alapján, az erősebb rabló jogán, de ha szükséges a háború és a népirtás is mindennapos jelenség, minta a kapitalizmusban általában. Ez a „mosolygó fasizmus”, a „polgári-demokratikus diktatúra” keretében a demokrácia álcájában, célja megegyezik a hitleri fasizmus céljaival, világuralom a föld népeinek kifosztására.

Amíg az amerikai nép nem érti, vagy nem szenvedi meg a kapitalizmusnak az emberiség elleni bűneit, addig résztvesz az emberiség kifosztásában, a népirtásban, mert ez vélt vagy valós az érdeke, de így nem válhat emberré, akárcsak Hitler népe. Ugyanez mondható a többi „civilizált” nyugat népeire, az imperialista nemzetekre is - Anglia, Franciaország, stb., és Japánra, is. Az amerikai nép millió számra irtotta az őslakosságot a „civilizáció” terjesztéséért, mint a többi gyarmatosító - Anglia, Franciaország, Spanyolország, stb., és ezt folytatja a föld népei ellen most is a kapitalizmus jármában, de gyorsan fejlődik, és sokat tehet(ne) a demokrácia megvalósításában. Azonban az is hozzátartozik az igazsághoz, hogy a civilizált nyugat valóban sokat tett a demokrácia és az emberré válás megvalósítására, a legtöbb humánus, emberséges, demokratikus gondolat ott született - de megrekedt a kapitalizmusban. A fejlett, csodálatos technika, az F35-ös gyilkoló gép még nem elegendő az emberré váláshoz, ez csak agyar a ragadozásra és ezért nem a nép a felelős, hanem a kapitalizmus.

A hitleri Tigris tank, amelyik talán a második világháború legjobb tankja volt, egy csodálatos gyilkoló gépezet a világuralomra, amelyik ugyanazt a célt szolgálta, mint ahogyan az irigyelt amerikai gazdasági csoda teszi lehetővé: a világ népei felett az élősködést, a totális hatalmat a kizsákmányolásra. Bár az amerikai nép eredményei valóban csodálatraméltóak, de az egyik szemünk sír és a másik nevet. A modern kapitalista gyarmatosítás módszere az USA, EU, Anglia, Japán, stb., tőkései, monopóliumai számára az egyenlőtlen üzlet vagy szerződés, adóságcsapda politika, a szankciók, a blokád a gyengébb nemzetek kifosztására, amit okos szakemberekkel, gazdasági, katonai erőfölénnyel valósít meg a gyarmatokon, félgyarmatokon, a gyengébb népeken, akár a szövetségesein is, amitől sokmilliárd ember szenved a földön. Az imperializmus él, sőt visszaél hatalmával, kihasználja előnyös helyzetét és gátlástalanul, embertelenül, állati könyörtelenséggel fosztogatja a föld lakosságát. Ez a politika antidemokratikus és embertelen, amilyen a kapitalizmus. A kapitalizmus törvényszerűen elfajul a fasizmusba a totális diktatúrába, ami az imperializmus legdühödtebb, leggátlástalanabb diktatúrája a szervezett proletariátus, és a világ dolgozó népei ellen, amilyen a „mosolygó fasizmus” is.

A kapitalizmusban, a „polgári-demokratikus diktatúrában”, ha egy nemzet előnyre tesz szert, azt feltétlenül más nemzetek kifosztására használja. Lásd az imperialista gyarmatosító hatalmakat: Amerika, Anglia, Franciaország, Japán, stb. Olyan ez, mint az állatvilágban, az erősebb ragadozó állat, megeszi gyengébbet, de ez az állatvilágban természetes. A kapitalizmusban, mint az állatvilágban, a nagyhal megeszi a kishalat, az ember farkasa embertársainak! Ha az emberiség állatként viselkedik, akkor még messze van a humánus, az emberséges emberré válástól. A gondolkodó képesség csak lehetőség az emberséges emberré válásra, de demokrácia nélkül

ez nem valósulhat meg. A „Szabadság, Egyenlőség, Testvériség!” nélkül a demokrácia, az emberséges emberré, válás nem lehetséges.

Wikipédia: „… A **gyarmatosítás** (latin eredetű szóval *kolonizáció*, illetve *kolonializmus*) az idegen területek, a gyarmatok megszerzésére, lakóinak alávetésére, természeti kincseinek az anyaország érdekében történő kiaknázására, munkaerejének kizsákmányolására irányuló tevékenység. …”

Wikipédia: „… Az **egyenlőtlen szerződés** nemzetközi jogi fogalma azokra a szerződésekre vonatkozik, amelyek a 19. században és a 20. század első felében főleg a nagyhatalmak (Nagy-Britannia, Franciaország, Oroszország, Poroszország, Amerikai Egyesült Államok, Osztrák–Magyar Monarchia) és egyes elmaradottabb ázsiai államok (Kína, Japán, Korea) között jöttek létre. …”

Kínában, a „nép-demokratikus diktatúrában” is gyors a fejlődés, sőt gyorsabb, mint a polgári „demokráciában”, a „polgári-demokratikus diktatúrában”. Azonban Mao Ce-tung súlyos hibákat követett el, de ebben az egész emberiség - Amerika, Anglia, Franciaország, Japán, stb., - az imperialisták, a polgári „demokrácia” bűne is benne volt és elsősorban ez vezetett a hibákra. A földön a kapitalista diktatúra uralkodott, csak a Sztálini Szovjetunió volt képes demokráciát adni a népnek, Kína pedig nyögte az imperialisták uralmát.

Kína különleges körzete: – (kiadva: 1976, Tudósítás 1942-45 eseményeiről Jenanban) „…A marxista párt, amely természetét tekintve az osztályharc eszköze, nem lehet meg minden láncszemének centralizált és fegyelmezett vezetése nélkül. Ámde ez nem jelenti azt, hogy a párt a vezetők akaratának néma és engedelmes eszköze. A vezető akarata a párt akaratának koncentrált kifejezése kell hogy legyen. A párt akaratát pedig a demokratikus centralizmus módszerével alakítják ki. A demokratikus centralizmus módszere nélkül a marxista párt nem lehet reális erő, múlhatatlanul fecsegők és udvaroncok gyülekezetévé fajul, és könnyű zsákmányává válik a jól szervezett burzsoá államapparátusnak. A demokratikus centralizmus elvét a KKP-ban olyan módszer váltja fel, amely elnyom minden „Mao elnökkel” szemben álló véleményt, s azzá az elvi rabsággá fajul, amelyről oly gúnyosan írt annak idején Marx. Mao Ce-tung ismeri az ókori kínai irodalmat, és sok tekintetben ennek köszönheti honfitársai tiszteletét. Csak felületesen ismeri viszont a nyugati filozófiát, és vulgáris elképzelései vannak a marxizmusról. … A kínai nép a kommunista párttal és vezetőinek nevével kapcsolja össze az új élet reményét. Egy olyan életét, amely nem ismeri a szegénységet, a nemzeti elnyomást és a feudális-kapitalista rablást. Az objektív történelmi szükségszerűség Kína egyik vezető politikai erejévé változtatja a KKP-t. A leigázott népek tiltakozásként a nacionalizmushoz fordulnak, mint olyan erőhöz, amely ösztönösen egyesíti az országot. De csak egyetlen lépés - és a „tiltakozó” nacionalizmus már sovinizmus és fajelmélet! … Jenanba olyan emberek érkeztek, akik a szocialista Kínáról álmodoztak. Ha tudatlanok és megtévesztettek is, készek harcolni hazájukért. Az a spekuláció, amelyet Mao Ce-tung a haza mindenki számára kedves eszméjével űz, kitűnő eszköz a kezében a marxizmus-leninizmus internacionalista lényege ellen vívott harchoz. A patriotizmust a KKP-ban észrevétlenül a nacionalizmus váltja fel. … Mao a szocializmus nevében elárulja a szocializmust, a kommunista párt nevében megsemmisíti a kommunista pártot, a demokrácia nevében meghonosítja a terrort! A történelemhamisítás és a félrevezetés - ezek Mao Ce-tung eszközei a hatalomért vívott harcban. …”

Az imperializmus, a tőkések profitja érdekében, mint egy brutális vadállat fojtogatta és fojtogatja a föld népeit, csak hasonló módon lehet szembeszállni vele, irgalmatlanul, ami sok hibával és embertelenséggel jár. Az imperialista gyarmatosító „civilizált” nyugat tőkése a dolgozó nép demokráciájának az ellensége, ezért a haladó emberséges, demokratikus gondolatokat, a marxizmus-leninizmust, a tudományos materialista világnézetet eltiporják. Ezért nem lehet elítélni Kínát, sőt a Szovjetuniót sem, mert a vadállattal, az imperializmussal szemben szükséges a kíméletlen harc és ez nem lehet demokratikus módszer csak háború, békeharc a demokráciáért, harc a demokrácia ellenségei, a hamis világnézet, a kapitalizmus ellen a dolgozó nép, az emberiség érdekében.

Összehasonlításban az USA a kisebbség érdekében, a tőkések a „polgári-demokratikus diktatúrájában”, Kína a többség demokráciája érdekében fejlődött és fejlődik. Az USA és szövetségesei eljutottak a polgári „demokráciában” a „mosolygó fasizmus” totális kapitalista diktatúrájához, ahol a legnagyobb ellenség a népi demokrácia és általában a demokrácia. Így a földön a fasizmus és a demokrácia kegyetlen harca dühöng minden borzalmával, ami a kapitalizmus és a szocializmus, a reakció és a haladás háborúja.

Politikai kisszótár (1980) - **népi demokrácia:** népi hatalom, amely biztosítja, hogy a demokratikus forradalom átnőjön szocialista forradalomba.

Hitler nyíltan a demokrácia ellensége volt, de a hitleri és az amerikai proli érdekeit akkor sem és most sem képviseli senki a hatalomban.

Milyen érdekes hasonlóság ez?
A dolgozó nép feletti diktatúra, a gyarmatosítás és a világuralomra törekvés a kapitalizmusban törvényszerű!

Diktatúra a dolgozó proletárokkal szemben!
Világuralom a fosztogatásra!
Ez a kapitalizmus és a fasizmus lényege is!

Az USA a földön az emberiség feletti totális diktatúrára tör!

alternativhirek.com (2019) Az USA elismerte, hogy nyíltan beavatkozik a hongkongi tüntetéseken keresztül Kína bomlasztásába. Peking azzal vádolja Washingtont, hogy erőszakos bűnözőket támogat Hongkongban és aláássa az „egy ország, két rendszer” alapelvet.

24.hu **Amerika gigantikus űrfegyverkezésbe kezd (2019):** „… „Ez igazán történelmi nap az amerikai haderő számára” – hangoztatta rövid beszédében Trump. Mint fogalmazott, nagy büszkeséggel tölti el, hogy aláírhatja ezt a törvényt, amely szerinte a valaha volt legnagyobb beruházás az amerikai haderő fejlesztésébe. …”

sg.hu: (2020) „… **Létrejött az Űrhaderő** Trump elnök 2019. december 20-án aláírta a Védelmi Minisztérium 2020. évi költségvetéséről szóló törvényt (NDAA, *National Defense Authorization Act*), ezzel az USA hadseregének önálló fegyvernemeként ténylegesen létrejött az Űrhaderő. …”

Az USA háborúja a világuralomért maga a „mosolygó faizmus”!

napi.hu (2019): „… Donald Trump, az Egyesült Államok elnöke kitalálta, hogy országa hogyan tudja sanyargatni a világot anélkül, hogy be kellene vetnie a hadsereget. … a gazdasági szankciók, az embargók és a feketelistára tett országok, amelyeknek leállítják a gazdasági vérkeringését. …”

orientalista.hu (2020): „ … az amerikai légierő egy dróncsapásban meggyilkolta Kassem Suleymani, tábornokot és az iraki Hashd Al-Shaabi önkéntes erők helyettes parancsnokát Abu Mahdi Al-Mohandiszt …”

Az USA a „polgári-demokratikus diktatúrája” a „mosolygó fasizmus” népirtó háborúi több tízmillió áldozatot követelt a földön és most is erre törekszik, bármi áron kifosztani a föld lakosságát, uralkodni a föld népein. Az Egyesült Államok 2020-ban várhatóan 738 milliárd dollárt költ katonai célokra. Ez a „mosolygó fasizmus” harcára kell a demokrácia ellen, a világuralomért. A kapitalizmus másként nem működik, csak a dolgozó emberiség elleni diktatúrával.

A totális diktatúrába fajuló kapitalizmus a fasizmus, ami jelenleg még csak „mosolygó fasizmus”. Ezért a**ntifasiszta** összefogásra lenne szükség a demokrácia megteremtésére, mert kipusztulhat az emberiség! Vezetője lehetne (?) akár **Kína,** és szövetségese Oroszország, India, Észak-Korea, Vietnám, Kuba, stb., ez 2-3 milliárd ember összefogása lehetne a demokráciáért, akár a szocializmusért is. A totális hatalomra, diktatúrára törő polgári „demokrácia”, az imperializmus vezetője az USA, fő szövetségese az EU, Japán, Dél-Korea, stb., ez lehet vagy 2 milliárd gyarmatosításban érdekelt „ember”. Jó politikával - Kína talán ezt csinálja, akárcsak Sztálin -, kihasználva az imperialista ellentéteket, akár szövetségesei is lehetnek a polgári „demokrácia” táborából az antifasiszta összefogásra. A polgári „demokrácia” hívei között is lehetnek olyanok, akik rájönnek, ráéreznek, hogy valódi demokrácia csak a valódi egyenlőség megvalósításával lehetséges és ez az emberiség túlélésének egyetlen útja. (sg.hu: **Jobban megadóztatná a gazdagokat Bill Gates)** De ez már nem a Sztálini mértékű eredményes antifasiszta harc, így a demokrácia jelenleg vesztésre áll. Nincs nagy különbség az USA, EU, Japán, Anglia, és Oroszország (és Kína?) között, mert erősebb a magánérdek az emberiség érdekénél. Kommunisták nélkül lehetetlen a demokrácia megteremtése, a kapitalizmus hívőinek a kapitalizmus működési modellje miatt erre nincs valódi lehetőségük. A kapitalizmusban csak diktatúra lehetséges a nép, az emberiség számára! Kizsákmányolni, élősködni csak diktatúrával lehetséges! Jelenleg a kizsákmányolásra épülő kapitalista gazdaság eredményes, erős, fejlődik, de embertelen, az ellentmondások változást követelnek, demokráciát. Demokráciát csak a kommunizmusban lehet megvalósítani, ehhez szükséges a szocializmus, ahol a „Szabadság, Egyenlőség, Testvériség!” érvényesülhet.

De honnan indult Kína felemelkedése?

A második világháborúban Amerika tőkései meggazdagodtak a szövetségesei megsegítésével a hitleri és a japán fasizmus elleni háborúban. Amerika a Japán fasizmus legyőzése után fegyverekkel támogatta Csang Kai-seket a polgárháborúban a kommunisták vezette nép ellen. A fasizmus és a polgárháború Kínának több tízmillió éhenhalt, legyilkolt áldozatába került, amiben a japánok mellett Amerikának, Angliának, Franciaországnak a polgári „demokrácia” zászlóvivőinek a keze is benne volt. Mao Ce-tung sem volt hibátlan, de elindította Kína felemelkedését, bár botladozva, de a hibái mellett amiben nem ő az egyetlen felelős, sőt inkább a „civilizált” imperialista nemzetek. Így indult Kína a nyomorból, a szinte semmilyen gazdaságból a feudális és gyarmati sor felszámolása után a dolgozó nép demokráciájának a felépítésére. A harc Koreában folytatódott az Amerika vezette kommunista és Szovjetellenes háborúban, ami legalább 3 millió Kínai pusztulását okozta. Gyors fejlődésre volt szüksége Kínának, de az imperializmus, élén Amerikával, mindent megtett, hogy ez ne sikerüljön, maradjon a gyarmati sor. Mellesleg most is erre törekszik! Mao Kínája tükrözi a történelmi múltat, a szegény elmaradott tudatlan nép, a feudális és félgyarmati sors terheit, az imperializmus, a gyarmatosítás, a fasizmus, a háborúi miatt kialakult állapotokat. Ezért a „civilizált” nyugat bűnei nagyobbak, mint Mao hibái, sokkal nagyobbak!

Az új Kína a haladás útján – (1951): „… A falut a bábkormány és a Kuomintang rendszere a szó szoros értelmében elsöpörte a föld színéről. Több mint 500 házat semmisítettek meg. A felszabadulás idején az egész falu vagyona hét ösztövér tehén, néhány más háziállat és egy törött szekér volt. A parasztok meztelenül jártak és az éhhalál határán voltak.

A Népi Kormány rögtön a felszabadulás után 30 000 csin (1 csin = 604,5 gr.) élelmiszert és 65 igásállatot küldött a falu lakosainak kölcsönképpen. Ezután a faluban megvalósították az agrárreformot.

Miben változott meg a helyzet Hucsiatiencsie faluban a felszabadulás után? Bár az 1949. évi terménybegyűjtés idején a faluban még mindig kevés volt az élelmiszer, mégis már mindegyik paraszt tudott magának téli tűzött vattaruhát venni. 1950-ben minden házat helyreállítottak, a parasztoknak most 141 szamara, 20 tehene, 600 sertése van. Ezenkívül a faluban 61 szekér is van. Az élelmezési viszonyok egyre jobbak és 1951-ben már minden lakosnak egy teljesen új ruhája volt. …

… Egyike a legkellemesebb tényeknek, hogy Északkeleten nem láthatunk éhező, fagyoskodó vagy mogorva embereket. Ellenkezőleg, mindenütt mosolygó parasztokkal találkozunk, új anyagból, új béléssel készült ruháikban. A parasztok most mind arról beszélnek, hogy életükben először van gabona- és más élelmiszerfeleslegük, pénzük a bankban.”

Világtörténelmi kisenciklopédia: „… Az SZKP XX. kongresszusa után mind nyilvánvalóbbá vált, hogy a Mao Cetung körül csoportosuló kínai vezetés kalandor, antileninista vonalat próbál ráerőszakolni a nemzetközi kommunista mozgalomra, s ez az irányzat nem zárta ki a háborút, mint a szocializmus világméretű megvalósításának eszközét. … **Mao Cetung csoportjának antileninista és**

szovjetellenes irányvonala (1958-tól). 1958-ban Mao Cetung és hívei elérkezettnek látták az időt, hogy a párton és államon belül végrehajtott tisztogatási hullám előkészítése után 1958 májusában a VIII. pártkongresszus 2. ülésszakán keresztülvigyék a KP új, fő irányvonalát, a „nagy ugrás" politikáját, 1958 augusztusában pedig a „népi kommunák" politikáját is. … A „kulturális forradalom" folyamán a népi demokratikus rend politikai felépítményét gyakorlatilag szétrombolták, helyére pedig katonai-bürokratikus diktatúrát állítottak. …"

De hova jutott Kína?

wikipedia.org: GDP (nominal). Values are given in millions of United States dollars (USD) and have not been adjusted for inflation.

Dátum	USA	Japán	EU	Oroszország/ Szovjetunió	Kína	India	Kína/India	Kína/USA	Kína/Japan
1970	1,024,800	209,071	-	-	91,039	61,470	1,48	0,08	0,43
1990	5,233,300	1,914,100	7,33 trill.	2,659,500		333,000			
2000	10,284,750	4,887,301	8.51 trill.	279,033	1,214,912	476,636	2,54	0,11	0,24
2018	20,494,050	4,971,929	18,736,855	1,630,659	13,407,398	2,716,746	4,93	0,65	2,69
2019	21,344,667	5,176,205	-	1,610,381	14,216,503	2,971,996	4,78	0,66	2,74
2019/1970	20,8	24,7	-	-	156,15	48,34			
2024	**25,728,734**	**6,848,808**	-	**1,920,937**	**21,309,503**	**4,729,319**			

Kína 1970-től 156 szorosára növelte GDP-jét, ami a földön jelenlegi legoptimálisabb gazdasági-politikai társadalmi formát jelenti és a cél a szocializmus, majd a kommunizmus. Ehhez az egyéni érdekeltség és a társadalmi érdek összhangját a kommunista vezetés adja meg, felhasználva a marxizmus-leninizmus tudományát.

alternativhirek.com **Felébredt az alvó sárkány: Kína hamarosan a legerősebb tengeri hatalommá válik és átveszi az USA helyét! Példátlan fejlődés van!**

USA-Kína-India GDP USD - Billion

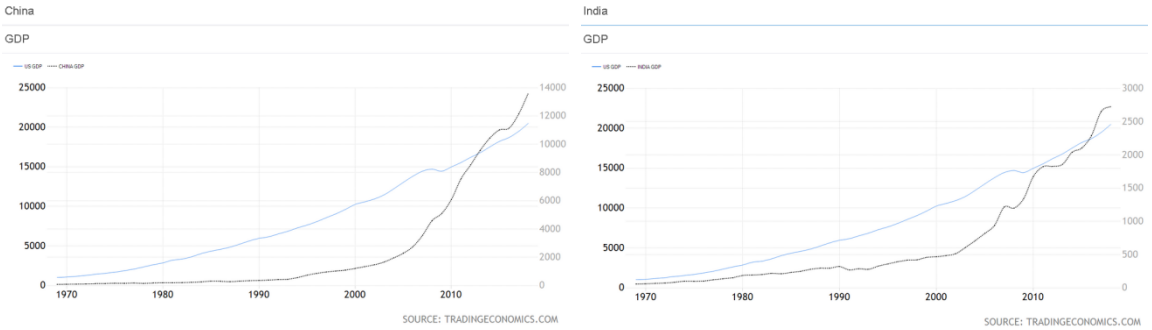

USA-Kína-India GDP per capita GDP/fő - USD Billion

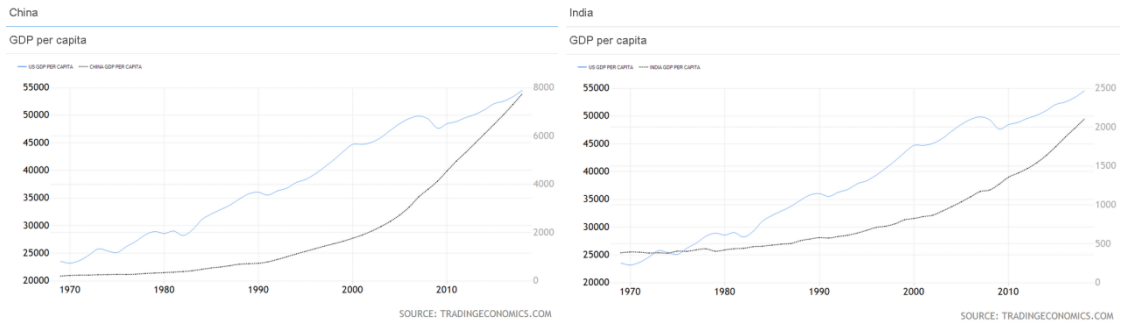

***

Wikipédia: „… 1978-tól kezdve a Kínai Kommunista Párt folyamatos lépéseket tett a tervgazdaság piacgazdasággá alakításáért. A mezőgazdaságban felhagytak a korábbi erőszakos kollektivizálással, helyette áttértek az állami gazdaságokra. A szolgáltatásban és a könnyűiparban megjelenhetett a magánszféra, amely az ország meghatározott területein egyben külföldi vállalkozók odatelepülését is jelentette. A párt befolyását a gazdaság minden területén csökkentették, a helyi hatóságok, illetve a vállalatok vezetősége kapta kézbe az irányítást. Így Kínában létrejött a *szocialista piacgazdaság*. …"

Wikipédia: „… Az alkotmány első fejezete szerint a Kínai Népköztársaság szocialista állam, a munkásosztály által vezetett, a munkás-paraszt szövetségen alapuló „népi demokratikus diktatúra". A KNK-ban – az alaptörvény szerint – minden hatalom a népé. …"

ujegyenloseg.hu: „… Kína a szocializmus kezdeti szakaszában van, ezért használhatják a kapitalista módszereket, legalább is a Kínai Kommunista Párt ideológiája szerint. A kínai gazdasági reform Teng Hsziao-ping irányításával kezdődött 1979-ben, és négy évtizede tart. **„Nem érdekes, hogy a macska fekete vagy fehér, amíg megfogja az egeret"** – Teng mondása jól érzékelteti a kínai modell lényegét. Politikai rendszerváltás nélkül keresték és keresik a kínaiak a gazdasági fejlődés leggyorsabb útjait. Állami irányítással és szabályozással magán és állami vállalatok egymás mellett élése gazdasági fejlődés motorja. Minden bank állami bank továbbra is. **A kínai fejlesztő állami**

modell mutatja, hogy vegyes gazdaság is képes fejlődni és **nem igaz az a liberális nézet, hogy az állam minden körülmények között rossz gazda.** …"

A Kínai Kommunista Párt: „… A Kínai Kommunista Párt a kínai munkásosztály élcsapata, egyben a kínai nép és a kínai nemzet élcsapata is, a kínai sajátos szocializmus ügyeinek vezető testülete, amely képviseli a korszerű termelőerők fejlődésének irányát, a korszerű kultúra haladási irányát és a néptömegek legszélesebb körének alapvető érdekeit Kínában.
A Kínai Kommunista Párt legmagasabb eszményképe és végső célja a kommunizmus megvalósítása. A párt szabályzata előírja: A Kínai Kommunista Pártnak a marxizmus-leninizmus, Mao Ce-tung eszméi, Teng Hsziao-ping elmélete és a „három képviselet" koncepció a cselekvési irányelve. …

Kína közelről (1959): „…A Kínai Népköztársaság szocialista rendszerének fölénye, életereje egyenrangú partner, azonos start esetében mutatkozik meg igazán.

India és Kína, Ázsia két legnagyobb lélekszámú országa, egyenrangú versenytársnak tekinthető.

A két ország éghajlati, természeti viszonyai hasonlóak. India lakossága is igen nagy, közel 400 millió. Kultúrája ősrégi, a kínai néphez hasonló szorgalma, szerénysége, leleményessége közismert.

A múltban, a felszabadulás, tehát 1947-1949 előtt, India és Kína a gazdasági fejlődésnek körülbelül ugyanazon a fokán állott. Iparilag India talán még valamivel fejlettebb is volt, mint Kína. Lényegében azonban mindkét országnak elmaradott ipara volt, s a falvakban tovább éltek a feudális viszonyok.

India 1947-ben, Kína 1949-ben, tehát mindkét ország nagyjából egy időben szabadult fel a gyarmati uralom alól.

A független Indiai Köztársaság megalakulása - a haladó emberiség közös nagy győzelme. Indiának a felszabadulás óta elért eredményei mindenkor örömmel töltik el a szocialista országokat.

Mindez azonban még távol van az indiai dolgozók, a munkások, a parasztok társadalmi felszabadulásától, az ország súlyos gyarmati örökségének, elmaradottságának teljes felszámolásától.

Ha összehasonlítjuk India és Kína egy évtizedes gazdasági fejlődését, úgy azt látjuk, hogy az eredményeket tekintve a *Kínai Népköztársaság egy teljes történelmi korszakkal hagyta maga mögött Indiát*. …

	1939		1949		1957		1958	
	Kína*	India**	Kína	India	Kína	India	Kína	India
Acél (millió tonnában)	0,9	0,94	0,15	1,38	5,35	1,75	11	1,82
Szén (millió tonnában)	61,8	25,5	31,0	32,2	130	39,9	270	46,0
Villamosenergia (milliárd kWó-ban)	5,9	2,53	4,31	4,9	19,3	10,8	27,5	12,3

* A felszabadulás előtti legmagasabb színvonal.
** India 1947 előtti egész termelése, beleértve a mai Pakisztánt is.

Az indiai kormányzat 1960-ra 4,3 millió tonna acél és 60 millió tonna szén termelését tervezi. A Kínai Népköztársaság kohói viszont már 1959-ben - óvatos előirányzat szerint is - 18 millió tonna acélt és 380 millió tonna szenet fognak adni. …

… Mint látható, India a felszabadulás utáni időkben jelentős lépésekkel jutott előbbre, de az ugrásszerűen haladó Kínához viszonyítva jóval kisebb sikereket ért el. …

… Választ kívánnak kapni arra, hogy az azonos szintről startoló két nagy ázsiai országban hirdetett „szocialista" építés miért jár az iparban ilyen szembetűnően eltérő eredményekkel. Mi az oka annak, hogy ugyanabban az esztendőben, 1957-58-ban Kínában 100%-kal növekedett a gabonaneműek hozama, Indiában viszont az előző évnél közel hétmillió tonnával kevesebb gabonát takarítottak be és az éhség Damoklész kardja változatlanul ott függ a hatalmas indiai tömegek feje fölött? Hogyan tudják a kínaiak már ma az iskolaköteles gyerekek 90%-át iskolapadba ültetni, holnap pedig, azaz három-öt éven belül teljesen felszámolni az analfabetizmust?

Mindmegannyi magyarázatot igénylő probléma.

És a választ csakis a két ország eltérő társadalmi, gazdasági rendszerében lehet megtalálni.

A társadalmi viszonyok terén a függetlenség kivívása után Indiában alig történt változás. A parasztoknak ma sincs földjük, a föld jelenleg is a feudálisok birtokában van, a munkásokat változatlanul kizsákmányolják a tőkések. A burzsoázia ma is kezében tartja a gyárakat és a bankokat - úgy mint azelőtt.

Indiában tőkés rendszer van, a burzsoázia van hatalmon. A városokban burzsoá viszonyok, a falun pedig feudális viszonyok uralkodnak. Az angol gyarmatosítók kivonulásának leginkább az indiai burzsoázia látja hasznát. …

Kínában viszont megszüntették az egyik osztálynak a másik által való kizsákmányolását, a városban és a falun egyaránt szocialista viszonyokat teremtettek.

A kínai nép nemcsak a nemzeti elnyomás, hanem mindennemű társadalmi elnyomás alól is felszabadult. A kivívott nemzeti függetlenség birtokában a kínai paraszt a föld, a munkás pedig a gyár tulajdonosa lett.

Ez az új Kína bámulatosan gyors fejlődésének a titka.

Ez a magyarázata annak, hogy Kína ilyen csodálatos eredményeket ér el, India pedig viszonylag lassú ütemben fejlődik.

Kínában a szocializmus a legegyszerűbb tömegek számára is kézzelfogható valóság. …" ***

A fal mögött Kína (1975): „… A KNK a Szovjetunióval szövetségben, a szocialista országok segítségét élvezve kezdte meg az új társadalom építését, a pártot irányító Mao Ce-tung és hívei azonban az ötvenes évek végén szakadár irányvonalat dolgoztak ki, és a hatvanas években szovjetellenes, a szocialista közösség ellen irányuló politika útjára vezették az országot. 1958-ban belefognak a kommunizmus gyorsított építésének voluntarista kísérletébe, a „nagy ugrás" azonban kudarcba, gazdasági katasztrófába torkollik. 1966-ban a vezető apparátusban levő ellenfeleik eltávolítására kirobbantják a „Nagy Proletár Kulturális Forradalmat" …

… A KKP VII. kongresszusát 1945-ben tartották — ekkor állították hivatalosan is „Mao Ce-tung eszméit" a kínai pártban a marxizmus klasszikusai mellé —, majd később, 1966-ban föléjük. 1956-ban került sor a VIII. kongresszusra, amelynek határozatait azonban 1958-ban a „nagy ugrás" szentesítésére összehívott második ülésszakon felülvizsgálták. 1969-ben a „kulturális forradalom" győztesei a párt romjain tartották meg az úgynevezett IX. kongresszust, amely legalizálni próbálta Lin Piao hadügyminiszter felemelkedését, s még a szervezeti szabályzatba is belefoglalta, hogy ő Mao Ce-tung utóda. 1971 őszén Lin Piao és a többi vezető kulisszák mögötti harca véres leszámolással ért véget. …"

A Gyarmatosítás feletti győzelem, harc a demokráciáért!

A volt gyarmatok még mindig nem heverték ki a civilizált nemzetek, a gyarmatosítók – Anglia, Franciaország, USA, Japán, Németország, Spanyolország, Hollandia, stb., gaztetteit!
Miért kellene megkülönböztetni a „mosolygó fasiszták" bűneit a hitleritől?
A céljuk ugyanaz, felsőbbrendűség, diktatúra, világuralom, élősködés, népirtás!

Kína felemelkedése a gyarmati sorból: urvilag.hu: 2019-ben a kínai hordozórakéták indultak legtöbbször a világűrbe.

India a gyarmati felemelkedése után: urvilag.hu Z ISRO napkutató szonda, az emberes űrrepülést előkészítő kísérlet és egy új hordozórakéta bemutatkozása mellett legalább tíz, újdonságot már nem jelentő startot tervez 2020-ra.

Maglód, 2020.01.11. Salánki László

A szocializmus alkotmányának gondolata

Nehéz megértenie azoknak az emberré válás útját, akinek ez nem az érdeke, mert a kapitalista ragadozó híveknek nem érdeke ez és ezért nincs is szüksége az emberséges emberré válásra. Nem értik, hogy a kapitalizmus egyenlő a szolgasággal és a szolgaságban tartott emberiség az maga az embertelenség. Vagy még is értik? Ez a kapitalista erkölcs!?

A cápák 400 millió év alatt szinte semmit sem változtak, tökéletes ragadozó lények, miért változnának. Az ember nem tökéletes ezért változnia, fejlődnie, emberséges emberré kell válnia, különben a gazdasági-politikai erőforrások és fegyverek a kevesek magánérdekében történő használata miatt kipusztulhat az emberiség. A jobboldali felsőbbrendű kapitalizmus hívők azt hiszik magukról, hogy tökéletesek és ezért joguk van uralkodni, élősködni a tökéletlenebb, elmaradtabb, a halomból kizárt embertársaik felett. Így viszont magukkal ránthatják az emberiséget az állatvilágba, ezért változnia kell a világnak! Az emberséges emberré válása az emberiségnek a demokrácia megvalósításával lehetséges, amihez a szocializmuson keresztül lehet csak eljutni és a kommunizmusban az emberséges társadalomban teljesedik ki a földön a „Szabadság, Egyenlőség, Testvériség!", a szolgaság, háborúk nélküli demokratikus társadalom.

haziallat.hu: „…A cápák több mint 400 millió évvel ezelőtt éltek - 200 millió évvel korábban jelentek meg, mint az első dinoszauruszok. Nagyon kevés változáson estek át az évmilliók során. …

Mi a lényeges különbség a kapitalizmus és a szocializmus között?

A szocializmus a dolgozók érdekében működő humánus társadalmi-gazdasági rendszer, ellentétben a kapitalista rendszerrel, ami a tőkések érdekében működik. A társadalmi rendszerek alkotmányának, az alaptörvénynek a különbsége ezt tükrözi. Az alkotmányból kiderül, hogy kizsákmányoló vagy demokratikus a társadalom.

A kapitalizmusban a közösség, az emberiség érdeke alá van rendelve egy kisebbség, a tőkések magánérdekének, a szocializmusban a többség, a közösség, az emberiség érdeke az első. A kapitalizmusban a gazdaság anarchikus, háborúkkal, válságokkal terhes a magánérdekeltség miatt, a szocializmusban a nép szükségletei a meghatározóak, ezért tervszerűen, tudományosan, emberségesen szervezett. Az ember az emberiség közössége nélkül csak egy állat, ezért meghatározó az ember számára a közösség érdeke, így lesz a közösség érdeke az ember érdeke is. Természetesen az ember és az emberi közösség nem ugyanaz, érdekellentétek vannak, de a közösség együttműködésének az emberséges emberi érdeket, értékeket kell szolgálnia, ami demokrácia nélkül elképzelhetetlen. A többség demokráciáját megvalósító társadalmi modell a legoptimálisabb az emberséges emberré válásra, ami a kommunizmus.

A kapitalizmusban lehetetlen, de mindenképpen korlátozott a demokrácia a nép számára, ezért szükséges a szocializmus, ami a dolgozó nép, a többség demokráciája, a kommunizmus felé vezető út.

… „A Magyar Népköztársaságban minden hatalom a dolgozó népé. … A Magyar Népköztársaságban a kizsákmányoló osztályok megszüntetésével uralkodóvá váltak a szocialista termelési viszonyok. A gazdasági rend alapja a termelési eszközök társadalmi tulajdona."

Politikai kisszótár (1980) - **demokrácia** [gör.]: legáltalánosabb értelemben olyan politikai rendszer, amelyben a hatalom forma szerint az egész nép kezében van, ténylegesen azonban valamely osztály diktatúrája érvényesül. …

Az osztálytársadalomban a demokrácia lehet a többségé és lehet csak egy kisebbségé is. A szocializmusban a demokrácia a túlnyomó többségé a dolgozóké, a kapitalizmusban pedig az elenyésző kisebbségé a tőkéseké. Így a kapitalista parlamentben nincs képviselve s dolgozó nép érdeke, ellenben a szocialista parlamentben a dolgozó nép érdeke a meghatározó. A kapitalista parlamentben a tőkések érdekében a kapitalizmus hívei, a szocialista parlamentben pedig a dolgozók érdekében a dolgozók képviselői hozzák a törvényeket.

Mivel a demokrácia és a diktatúra összetartozók az osztálytársadalmakban, ezért a diktatúra lehet a többség érdekében és lehet csak egy kisebbségében is. A szocializmusban a proletárdiktatúra a túlnyomó többség a dolgozók érdekében a kizsákmányoló hívők elnyomására szükséges.

Filozófiai kislexikon (1980) – **demokrácia**: … a demokrácia és diktatúra nem egymással ellentétes, nem egymást kizáró fogalmak. Marx, Engels és Lenin bebizonyították, hogy a **demokrácia,** mint politikai rendszer semmiképpen nem választható el az osztályuralomtól. A szocialista **demokrácia** a **demokrácia** legmagasabb formája: a politikai egyenlőséget a gazdasági-társadalmi egyenlőséggel alapozza meg; a nép többsége, a dolgozó tömegek számára **demokrácia**; …

Marxista fogalomlexikon – **Proletárdiktatúra:** a proletariátus államhatalma, amely a tőkés rendszer megszüntetése és a burzsoá államgépezet szétzúzása eredményeképpen jön létre. A proletárdiktatúra alkotja a szocialista forradalom fő tartalmát, ez győzelmének elengedhetetlen feltétele és legfőbb eredménye. …

Ezért lehet „népi-demokratikus diktatúra" és „polgári-demokratikus diktatúra" is és ez egyáltalán nem ellentmondás, mert az osztálytársadalmakban a demokrácia és a diktatúra összetartoznak.

Az alkotmány az adott társadalmi-gazdasági rendszer alaptörvénye, mely szorosan összefügg világnézetével, osztályviszonyaival, értékrendjével, erkölcsével. A kizsákmányoló osztálytársadalom garantálja a törvényes

kizsákmányolás lehetőségét, a hozzátartozó kizsákmányoló és kizsákmányolt osztályok létét és a kizsákmányoláshoz szükséges állami, politikai-gazdasági erőforrásokat. A kizsákmányolástól mentes társadalom az ellenkezőjét garantálja, törvényesen megszünteti a kizsákmányolás lehetőségét. Így a kizsákmányoló társadalom alacsonyabb fokon áll az emberré válás útján, mert embertelenebb a kizsákmányolás-mentesnél.

Azonban semelyik társadalmi-gazdasági rendszer sem hibátlan, olyan ez, mint a gyógyszer, van fő és vannak mellékhatása is, de a fő hatás miatt el kell szenvedni a mellékhatásokat is. A szocializmusban az egyéni érdekeltséget nehezebb megvalósítani, mint a kapitalizmusban, de sokkal emberségesebb és nincs szolgaság, kizsákmányolás, élősködés, a válságokkal szemben sokkal ellenállóbb, mert a társadalom érdeke az első, nem a kevesek magánérdekének a harca akár a többség kárára is.

Tehát mit kell tartalmaznia a szocialista alkotmánynak? A kizsákmányoló társadalmak alapvető embertelenségének az okát kell megszüntetni. Másként fogalmazva, megszüntetni a kizsákmányolásért felelős okokat, amihez diktatúra - proletárdiktatúra - szükséges valamint a dolgozó nép számára demokráciát - szocialista demokráciát - kell biztosítani. A kizsákmányolásért felelős ok a kapitalista modell működéséből adódik, ami a kapitalizmus alapvető ellentmondása: a munka társadalmi jellege és az elsajátítás magántőkés formája közötti ellentmondás, mely a tőkés társadalom két alapvető osztálya, a proletáriátus és a burzsoázia antagonizmusában nyilvánul meg. Ezért kell megváltoztatni a termelési - tulajdon - viszonyokat. „ … A gazdasági rend alapja a termelési eszközök társadalmi tulajdona. …” A Magyar Népköztársaság Alkotmánya

Mao Ce-Tung - Az ellentmondásokról (1952): „… Amikor Marx és Engels a jelenségekben meglévő ellentmondások törvényét a társadalmi-történeti folyamat tanulmányozására alkalmazták, ellentmondást fedeztek fel a termelőerők és a termelési viszonyok, a kizsákmányoló osztályok és a kizsákmányolt osztályok között, úgyszintén felfedezték a fenti ellentmondások alapján létrejött ellentmondást a gazdasági alap és a politikai, ideológiai stb. felépítmény között. Meglátták, hogy a különböző osztálytársadalmak ellentmondásai elkerülhetetlenül társadalmi forradalmakat idéznek elő, amelyek jellegükben különböznek egymástól.

Amikor Marx a tőkés társadalom gazdasági szerkezetének tanulmányozására alkalmazta ezt a törvényt, felfedezte, hogy e társadalom alapvető ellentmondása: a termelés társadalmi jellege és az elsajátítás egyéni formája közötti ellentmondás. Ez az ellentmondás abban az ellentmondásban nyilvánul meg, mely az egyes vállalatokon belül szervezett és az egész társadalom méretében anarchikus termelés között áll fenn. Az osztályviszonyokban pedig ez az ellentmondás a tőkésosztály és a proletariátus közötti ellentmondásban jut kifejezésre. …”

Kizsákmányoló és kizsákmányolt között nem lehetséges osztálybéke, legfeljebb együttműködés, de csak a kommunisták vezetésével a társadalom érdekében hasznos tervszerű munkával. Az államkapitalizmus erre nem képes, mert a kapitalista modellben a kapitalisták vezetésével csak a kizsákmányolók érdekei valósulhatnak meg, bárhogyan is másként akarnák, erre kevés az emberséges akarat. A kapitalizmusban csak az embertelenség valamilyen formája valósulhat meg, mert ez a működési módja szerint szükséges.

Sg.hu (2019): **Bizalmi válságban van a Szilícium-völgy** „… Marc Benioff, a Salesforce vezetője többek között azt ecsetelte, hogy meg kell változnia a vagyon igazságtalan elosztásának. Elfogadhatatlan ugyanis az, hogy a világ 26 leggazdagabb embere több vagyont birtokol, mint a Föld legszegényebb 1,3 milliárd lakosa. A leggazdagabb amerikaiak birtokában van az USA vagyonának 20 százaléka. Ahhoz, hogy ez módosuljon nem elegendőek az IT-óriások szándéknyilatkozatai, hanem a kormányoknak szigorú szabályokat kell kidolgozniuk és alkalmazniuk. …”

A kizsákmányolás mentesség elérése érdekében a gazdasági működési modellt és a hozzátartozó politikai hatalmi viszonyokat kell emberségessé, demokratikussá tenni. Minden társadalom alapja a létfeltételek megteremtéséhez szükséges munka és eredményének az elosztása. A kizsákmányoló társadalmakban ez nem igazságosan történik, mert nincs tulajdonosi kapcsolat a termelést végző dolgozók és a megtermelt érték elosztása között, éppen hogy nincs. Nem is lehet, mert nem a termelést végzőké, amit megtermelnek, hanem egy a termelésen kívülállóé a termelőeszköz tulajdonosáé, a kizsákmányoló tőkésé a munka eredménye is, és az eredmény elosztásának a joga is, ami a kizsákmányolás alapja, és ez meg is valósul, ezért hívják a társadalmat kizsákmányolónak. A kizsákmányoló társadalomban a termeléshez szükséges minden a kizsákmányoló tulajdona, még a termelést végző megvásárolt proletár munkaképességével is rendelkezik, ezért tud kizsákmányolni és az ilyen társadalom alaptörvényében ez szent és sérthetetlen jog. Emiatt az igazságtalanság miatt szükséges a diktatúrát gyakorolnia - a kizsákmányoló - a termelőeszköz tulajdonosoknak, ami így lesz a termelésben dolgozók számára diktatúra. De ez egyszerűen csak érdekviszony, nem tűri az emberiességet, ez üzlet, ez csak így működhet a kapitalizmusban.

A szocializmusban az alaptörvény megszünteti a munka és az elosztás szétválasztását dolgozókra és élősködőkre, csak dolgozók vannak - kivéve a rászorulókat. Ehhez a gazdasági működési modellt meg kell változtatni, a munkavégzők közös tulajdonába kerülnek a gazdaság működéshez szükséges tényezők, kihagyva a kizsákmányolókat. A termelés célja pedig a dolgozók szükségleteinek tervszerű, emberséges kielégítése. Mert nincs szükség a gazdaság működéséhez élősködőkre csak dolgozókra. Így érvényesülhet a mindenki képessége szerinti munka és a mindenki munkája értéke szerinti elosztás, kihagyva a tulajdon szerinti jövedelmezőséget.

A kizsákmányolás megszüntetéséhez, az emberséges emberré váláshoz, a demokráciához ez kell!

A Magyar Népköztársaság Alkotmánya: (részlet) „…

1. §. Magyarország: népköztársaság.

2. §. (1) A Magyar Népköztársaság szocialista állam.
(2) A Magyar Népköztársaságban minden hatalom a dolgozó népé.
(3) A Magyar Népköztársaságban a társadalom vezető osztálya a munkásosztály, amely a hatalmat a szövetkezetekbe tömörült parasztsággal szövetségben, az értelmiséggel és a társadalom többi dolgozó rétegével együtt gyakorolja.
3.§. A munkásosztály marxista—leninista pártja a társadalom vezető ereje.
5. §. (1) A Magyar Népköztársaság állama védi a dolgozó nép szabadságát és hatalmát, az ország függetlenségét, harcol az ember ember általi kizsákmányolásának minden formája ellen, szervezi a társadalom erőit a szocializmus teljes felépítésére.
6. §. (1) A Magyar Népköztársaságban a kizsákmányoló osztályok megszüntetésével uralkodóvá váltak a szocialista termelési viszonyok. A gazdasági rend alapja a termelési eszközök társadalmi tulajdona. …
11. §. A Magyar Népköztársaság elismeri és védi a személyi tulajdont.
12. §. Az állam elismeri a kisáru termelők társadalmilag hasznos gazdasági tevékenységét. A magántulajdon és magánkezdeményezés azonban nem sértheti a köz érdekeit.”

Marxista fogalomlexikon - **Alkotmány:** az állam társadalmi és államrendjét, választási rendszerét, az államhatalom és az államigazgatás szerveinek tevékenységét és szervezetét, az állampolgárok jogait és kötelességeit meghatározó alaptörvény. Magyarországon nem volt írott polgári alkotmány. Az első magyar alkotmányi törvényt 1919-ben a Tanácsköztársaság idején hozták. 1949. augusztus 20.-án lépett életbe a Magyar Népköztársaság alkotmánya, amely alaptörvénnyé emeli a felszabadulás óta elért vívmányokat és megjelöli a szocialista fejlődés útját.

Az Alkotmány az állam alaptörvénye, a legmagasabb szintű jogi norma, amely tartalmazza az állam felépítésével és működésével kapcsolatos legfontosabb szabályokat. kormany.hu

Alkotmány alatt általában a társadalom működésével kapcsolatos érdekek és célok, az állam belső szabályozására és külkapcsolatára vonatkozó alapelvek, a jogforrási rangsor csúcsán elhelyezkedő, egy alaptörvényben megjelenő összességét értjük. Wikipédia

Világpolitikai kislexikon (1980) **– népi demokratikus forradalom**: összefüggő forradalmi folyamat, amely megvalósítja az antiimperialista, antifeudális, demokratikus és szocialista forradalmi feladatokat. A második világháború után Kelet-Európa és Ázsia több országában bontakozott ki. Az alapvetően azonos forradalmi folyamatban voltak eltérő sajátosságok is. A népi demokratikus országok többségében először munkás-paraszt forradalmi demokratikus diktatúra jött létre. A munkásosztály és pártja vezetésével mélyreható változtatásokat hajtottak végre a gazdasági, politikai és társadalmi életben. A földreformmal felszámolták a feudális maradványokat és ezzel megerősítették a munkás-paraszt szövetség alapját. A munkásosztály és pártja megerősödésével egyre jobban beavatkoztak a tőkés gazdaságba (államosítások). A forradalmi változások fokozatosan kiszorították a burzsoáziát a hatalomból, és így lehetővé vált a viszonylag békés átnövés a szocialista forradalomba. Ezekben az országokban a **népi demokratikus forradalom** tehát két szakaszban ment végbe: az elsőben a demokratikus forradalmi feladatok domináltak, a másodikban pedig a szocialista forradalmi feladatok. Más országokban (Jugoszlávia, Bulgária, Albánia), ahol a kommunista pártok vezetésével széles fegyveres ellenállás és felszabadító harc bontakozott ki a fasiszta megszállók ellen, a két forradalmi (demokratikus és szocialista) folyamat a fegyveres harcban összefonódott, már 1945-re megvalósították a proletárdiktatúrát, s ennek a keretein belül oldották mega demokratikus forradalmi feladatokat is.

Politikai kisszótár (1980) **- demokrácia** [gör.]: legáltalánosabb értelemben olyan politikai rendszer, amelyben a hatalom forma szerint az egész nép kezében van, ténylegesen azonban valamely osztály diktatúrája érvényesül. A burzsoá politikusok és a reformisták a **demokrácia** fogalmát rendszerint elszakítják a konkrét gazdasági-társadalmi tartalomtól, és főleg a formális jelek alapján ítélik meg. A marxizmus-leninizmus a **demokráciá**t konkrét társadalmi-gazdasági tartalmában és feltételeiben vizsgálja. A kizsákmányoló rendszerekben a **demokrácia,** a valóságos népuralom sohasem valósulhat meg. A polgári **demokráciá**kban a burzsoázia formális szabadságjogokat biztosít (alkotmányt, parlamentet és más képviseleti intézményeket hoz létre, általános választójogot ad stb.), de ha uralmát veszély fenyegeti, akkor elveti a polgári demokratikus szabadságjogoknak még a látszatát is, és nyílt terrorista diktatúrához folyamodik. A **demokrácia** új, magasabb rendű formája a — *proletárdiktatúra*, ill. a — *szocialista demokrácia*, amely a nép többségének, a dolgozó tömegeknek a **demokráciá**ja.

Filozófiai kislexikon (1980) – **demokrácia**: demokrácia (gör. démokratia — népuralom): a hatalom egyik formája, amely hivatalosan kinyilvánítja a többség uralmának, az állampolgárok szabadsága és egyenjogúsága elismerésének elvét. A **demokrácia** fogalmának újkori fejlődésében és értelmezésében élesen elkülönül két irányzat. Az egyik a szó klasszikus, hagyományos értelmezéséhez kapcsolódik, mely elsősorban a plebejus-proletár mozgalmakban és ideológiájukban él tovább. A másik a liberális burzsoázia értelmezése. A **demokrácia** plebejus-proletár, majd később marxista koncepciójában mindvégig az uralom problémáján, a „kié a hatalom?” kérdésén volt a hangsúly. A liberális burzsoá koncepció viszont a kormányzati kérdéseket helyezte előtérbe: miképpen történik a kormányzás, milyen módszereket alkalmaznak a hatalom gyakorlásában? A polgári társadalomtudományokban legelterjedtebb verzió a **demokráciá**ról a többségi kormányzás elve. Ez azonban semmiképpen sem jelenti a többség érdekében folytatott kormányzást, hanem csupán a többség egyetértésével való kormányzást. A polgári álláspont szerint a **demokrácia** olyan politikai rendszer, amelyben a politikát közvetlenül vagy közvetve a többség határozza el, és a kisebbségnek, melynek véleménye különbözik a többségétől, joga van politikája kifejtésére és ezáltal többséggé válásra. Ez az álláspont lehetővé teszi a tőkés politikai csoportok szabad játékát, amit „alternatíváknak” neveznek. Az állampolgárok azonban többnyire hamis alternatívák között hányódnak, miközben igyekeznek elhitetni velük, hogy tevékeny, alkotó részesei a politikai folyamatoknak. **Demokráciá**n a burzsoázia nem lényegi-uralmi viszonyokat ért, hanem csupán az uralomhoz kapcsolódó formai oldalt. E korlátozott értelmezés kereteit a polgári **demokrácia** és annak elmélete saját talaján soha nem léphette túl, sőt, csak ritka történelmi pillanatban tudta ezeket a kereteket is kitölteni. A marxizmus — szemben a polgári társadalomtudománnyal — mindig a **demokrácia** és uralom kapcsolatát tette első helyre és a demokrácia osztálytartalmát kutatta. Ebben a felfogásban a demokrácia és diktatúra nem egymással ellentétes, nem egymást kizáró fogalmak. Marx, Engels és Lenin bebizonyították, hogy a **demokrácia,** mint politikai rendszer semmiképpen nem választható el az osztályuralomtól. A szocialista **demokrácia** a **demokrácia** legmagasabb formája: a politikai egyenlőséget a gazdasági-társadalmi egyenlőséggel alapozza meg; a nép többsége, a dolgozó tömegek számára **demokrácia**; a demokratizálás folyamatában az állam elhalását készíti elő. (Lásd még: *proletárdiktatúra*.)

Marxista fogalomlexikon – **Proletárdiktatúra:** a proletariátus államhatalma, amely a tőkés rendszer megszüntetése és a burzsoá államgépezet szétzúzása eredményeképpen jön létre. A proletárdiktatúra alkotja a szocialista forradalom fő tartalmát, ez győzelmének elengedhetetlen feltétele és legfőbb eredménye. Éppen ezért a proletárdiktatúráról szóló tanítás a marxi-lenini elmélet legfontosabb része. A proletariátus arra használja fel hatalmát, hogy megtörje a kizsákmányolók ellenállását, megszilárdítsa a forradalom győzelmét, idejében elhárítsa a burzsoázia restaurációs kísérleteit, védekezzen a nemzetközi reakció agresszív cselekedetei ellen. Ám a proletárdiktatúra nemcsak erőszakot és főleg nem erőszakot jelent. Főfunkciója - konstruktív, építőfunkció. A diktatúrát a proletariátus arra használja fel, hogy megnyerje a dolgozók nagy tömegeit és bevonja őket a szocialista építésbe, hogy forradalmi átalakításokat hajtson végre a társadalmi élet valamennyi területén: a gazdasági életben, a kultúrában, az életformában, hogy kommunista szellemben nevelje a dolgozókat és felépítse az új, osztály nélküli társadalmat. A proletárdiktatúra a szocializmus felépítésének eszköze, győzelmének elengedhetetlen feltétele. Alapja és legfőbb elve a munkásosztály és parasztság szövetsége, a munkásosztály vezetőszerepének biztosításával. A szocialista építés során bővül és

megszilárdul a proletárdiktatúra társadalmi bázisa, kialakul a társadalom társadalmi-politikai és ideológiai egysége. A proletárdiktatúra rendszerében a fő vezető és irányító erő a munkásosztály élcsapata: a kommunisták pártja. A proletárdiktatúra rendszerébe beletartoznak a dolgozók különféle tömegszervezetei: a népképviseleti szervek, a szakszervezetek, a szövetkezetek és más egyesületek, amelyek a szocialista állam és dolgozó tömegek fő összekötő láncszemei. A történelemben a proletárdiktatúra elsőformája a Párizsi Kommün volt, amely értékes tapasztalatokkal gazdagította a marxizmust, s lehetővé tette, hogy Marx következtetéseket vonhasson le az eljövendő szocialista társadalom államformájára vonatkozóan. A szovjet forma (az oroszországi forradalmi munkásmozgalomban spontánul kialakult szovjetekből, tanácsokból keletkezett, azokra épülő államforma) a proletárdiktatúra új formáját alkotja. Jelentőségét Lenin tárta fel a két orosz forradalom tapasztalatainak tanulmányozása alapján. Végül, a legújabb forradalmi tapasztalatok alapján a P. nem egy másik új formája alakult ki: a népi demokrácia. A P. nem Öncélú, hanem a diktatúra és osztály nélküli társadalomba való átmenet történelmileg szükségszerű és egyetlen szükségszerű eszköze. „A proletáriátus diktatúrája – állapítja meg az SZKP programja – biztosította a szocializmusnak – a kommunizmus első szakaszának – teljes és végleges győzelmét, biztosította a társadalom átmenetét a kommunizmus általánosan kibontakozó építésébe, ezzel teljesítette történelmi küldetését és a belsőfejlődés feladatai szempontjából a Szovjetunióban már nem szükségszerű."

Marxista fogalomlexikon - **Kapitalizmus:** a feudalizmust felváltó társadalmi-gazdasági alakulat, amely a termelési eszközök magántulajdonán, a bérmunka kizsákmányolásán alapszik. A tőkés termelés alaptörvénye: az értéktöbblet-szerzés. A kapitalizmust a termelés anarchiája, időszaki válságok, krónikus munkanélküliség, a tömegek nyomora, konkurencia és háborúk jellemzik. A kapitalizmus alapvető ellentmondása a munka társadalmi jellege és az elsajátítás magántőkés formája közötti ellentmondás, mely a tőkés társadalom két alapvetőosztálya, a proletáriátus és a burzsoázia antagonizmusában nyilvánul meg. A proletáriátusnak a kapitalizmus egész történetén végighúzódó osztályharcát a szocialista forradalom tetőzi be. A tőkés alap felépítményének főelemeit a politikai és jogi intézmények, valamint a polgári ideológia rendszere alkotják. A kapitalizmus ideológusai által proklamált egyenlőséget teljesen formálissá teszi a gazdasági egyenlőtlenség, s a dolgozókat a politikai élettől távoltartó államgépezet. A XVI században kialakult kapitalizmus haladó szerepet töltött be a társadalom fejlődésében, mivel jóval nagyobb munkatermelékenységet biztosított, mint a feudalizmus. A XIX és XX század fordulóján legfelsőbb, végsőszakaszába lépett, amelyet a monopóliumok és a finánccoligarchia uralma jellemez. Ebben a stádiumban széles körben elterjedt az állammonopolista kapitalizmus, amely hallatlan mértékben fokozza a militarizmust, s egyesíti a monopóliumok hatalmát az állam erejével. Az első világháború és a Nagy Októberi Szocialista Forradalom jelzi a kapitalizmus általános válságának kezdetét. A második világháborúval s a több európai és ázsiai országban ezt követően zajlott szocialista forradalommal kezdődött e válság második szakasza. Jelenleg a kapitalizmus általános válságának fejlődése új szakaszba lépett, melynek sajátossága, hogy kialakulása nem világháborúval függ össze. A kapitalizmus rothadása az Egyesült Államokban, napjaink vezető imperialista országában észlelhető leginkább, amely a militarizált gazdasági élet és a krónikus munkanélküliség országává vált.

Maglód, 2020.01.14. Salánki László

Demokrácia és diktatúra megvalósulása az osztálytársadalmakban

A kapitalizmus sikere, hogy az értékeket következetesen pénzzel méri, de ez a hibája is, mert az embert is kénytelen pénzzel mérni, így a működési modellje révén elkerülhetetlenül embertelenséget követ el, erre próbál megoldást találni a szocializmus, ami természetesen nem hibátlan, de emberségességre képes és törekszik.

A kapitalizmus bűne, hogy a működési módja miatt az egyéni érdeket helyezi a társadalmi fölé, így válik elenyészően csekély egyén érdeke a teljes társadalom érdekévé, ami így elkerülhetetlenül diktatúra a többség részére.

ATV.hu: **Egyenlőtlenségi jelentése: a közel 2 ezer leggazdagabb ember vagyona 4,6 milliárd legszegényebbével ér fel** (2020)

A kapitalizmus fejlődésével a hibája és bűne miatt kénytelen egyre embertelenebb, gátlástalanabb, ravaszabb, álcázottabb, mosolygósabb diktatúrára, ha fenn akar maradni, végül, ha szükséges el kell vetnie a demokrácia látszatát is, nyílt diktatúrává muszáj változnia, mert az emberséges demokratikus forma nem tartozhat a lehetséges működési modelljébe. A feudalizmus is nyílt önkényuralommá „Szent Szövetséggé" változott hatalma megvédésére. A kapitalizmus a pénzről, a tőkések profitjáról a kizsákmányolásról szól, és ezen nem lehet változtatni. A robotizálás elterjedésével semmi szüksége nem lesz a kapitalizmusnak a világ népeinek többségére, sőt érdekelt lesz az elpusztításukban, vagy átalakul szocializmusba, de sajnos ez csak forradalommal lehetséges, mert a kapitalizmus nem fejlődhet szocializmussá, a hatalom birtokosainak ez nem érdeke.

A kapitalizmus „polgári-demokratikus diktatúrája" valóságos lehetőség a kizsákmányolásra, élősködésre, felsőbbrendűségre, gyarmatosításra és ennek érdekében a háborúkra. Ennek az embertelenségnek próbál gátat szabni a szocializmus, a „népi-demokratikus diktatúra" segítségével a szocializmus gazdasági működési modelljével.

A kapitalizmusban az egyén és a társadalom érdekviszonyában az egyén szempontja a meghatározó és ez a működési modellje miatt megosztott társadalmat hoz létre, ahol a többség egyéni érdeke már nem számít és ez nem javítható hibája. A szocializmusban az egyén érdeke alárendelt a társadalom, a többség érdeknek, működési modellje miatt az egyenlőség dominál, de a társadalmi és az egyéni érdek harmóniája megvalósítható és meg is kell valósulnia. A szocializmusban a társadalom érdeke tagjainak egyéni boldogulása, ha ez nem a közösség kárára történik, de ehhez demokrácia, szocialista demokrácia szükséges, a demokratikus centralizmusra alapozva.

Az ideiglenesen elbukott „szegény" szocializmus, amely az erős gazdag világkapitalista diktatúra környezetében létezett, a szocialista demokrácia formálissá válása mellet a kényszerűségből alkalmazott proletárdiktatúra lazulásával és az egyéni érdekeltség rossz kezelése miatt jutott zátonyra, az emberiség kárára. Ebből tanulni kell az újrakezdéshez, mert a kapitalizmus elpusztítja az emberiséget.

A kapitalizmus osztálytársadalom, kifejlődve alapvetően és meghatározóan két társadalmi osztályra tagozódik, úgymint tőkésre és proletárra, vagyis termelőeszközzel rendelkező és nem rendelkezőkre. A kapitalizmus a működési modellje miatt lehetséges és meg is valósul a kizsákmányolás, az élősködés, és kialakul a bérrabszolgaság, és ezek a legdominánsabb társadalmi jellemzői. A kapitalizmusban a demokrácia és a diktatúra megvalósulása az alapvető két társadalmi osztály viszonyában kibékíthetetlen osztályellentété válik. A kapitalizmusban a politikai-gazdasági hatalom nem a többségben lévő proletároké, hanem kizárólag a tőkéseké, ami a kizsákmányoláshoz, a kapitalista gazdasági modell működéséhez nélkülözhetetlen. (Kommunista Kiáltvány)

A kapitalista modellben az ember annyit ér, amennyi profitot tud hozni a gazdasági-politikai hatalommal bíróknak, ezért semmilyen embertelenség nem lehet akadálya a proletárokkal szembeni diktatúrának. Csak a tőkések félelme szab határt a kapitalizmusban elkerülhetetlen embertelenségeknek, de néha még az sem.

Igazi forradalmi gondolatok

Petőfi Sándor - **A nép nevében:** … Még kér a nép, most adjatok neki! Vagy nem tudjátok, mily szörnyű a nép, Ha fölkel és nem kér, de vesz, ragad?

Petőfi Sándor - **Föltámadott a tenger**: … Habár fölül a gálya, S alul a víznek árja, Azért a víz az úr!

Ezek a gondolatok minden demokrata, minden kommunista számára szent cél lehet.

Petőfi Sándor - **A XIX. Század költői**: … Ha majd a bőség kosarából Mindenki egyaránt vehet, Ha majd a jognak asztalánál Mind egyaránt foglal helyet, Ha majd a szellem napvilága Ragyog minden ház ablakán: Akkor mondhatjuk, hogy megálljunk, Mert itt van már a Kánaán! - a **kommunizmus** -

Az emberségesebb emberré váláshoz elkerülhetetlen a demokrácia kiterjesztése a többségre. A nép számára a demokráciához a társadalmi megosztottságot meg kell szüntetni, ehhez a „Szabadság, Egyenlőség, Testvériesség" megvalósítása elkerülhetetlenül szükséges. Amíg a nép megoszlik szolgákra és az urakra, addig lehetetlen a demokrácia, a szolga népnek a közügyekben, a hatalomban való valódi részvétele. A demokrácia működéséhez megfelelő társadalmi szervezettség szükséges, de az osztálytársadalomban ez elsősorban osztályérdeket valósít meg. Így az osztálytársadalmakban az osztályérdek az ellenséges osztályt kiszorítja a demokrácia gyakorlásából, ami a működési modellje miatt szükségszerű.

Az osztálytársadalmakban osztályháború folyik, ezért mindenkire kiterjedő demokrácia a legoptimálisabb körülmények között sem valósítható meg. Az osztályháború célja a kibékíthetetlen osztályérdekek megvalósítása. Mivel a kapitalizmus csak a kisebbség, a szocializmus ellenben a többség számára biztosíthat demokráciát, ezért a szocializmus előnyösebb az emberiségnek. Ez a működési modelljükből következik. A demokrácia keretében a hibák felszínre kerülhetnek, és kisebb konfliktust okozhatnak, akár a társadalmi katasztrófák is elkerülhetők. A kapitalizmusban a proletárokkal szembeni diktatúra fegyver az osztályérdek, a kizsákmányolás érdekében, ellenben a szocializmusban a proletárdiktatúra a kizsákmányolás megakadályozását szolgálja.

Azonban az osztálytársadalmakban az osztályharc érdekében a demokrácia korlátozása az ellenséges társadalmi osztály részére szükséges, de emiatt az uralkodó osztály diktatúrája totálisan elfajulhat, akár önkényuralommá is válhat, még saját osztálya egyes részei ellen is. A diktatúra veszélyes, csak az osztálynélküli társadalomban szüntethető meg, csak ott lehetséges valódi, mindenki számára demokrácia.

Társadalmi osztály: „Osztályoknak az emberek olyan nagy csoportjait nevezik, amelyek a társadalmi termelés történelmileg meghatározott rendszerében elfoglalt helyük, a termelési eszközökhöz való (nagyrészt törvényekben szabályozott és rögzített) viszonyuk, a munka társadalmi szervezetében játszott szerepük, következésképpen a társadalmi javak rendelkezésükre álló részének megszerzési módjai és nagysága tekintetében különböznek egymástól. Az osztályok az emberek olyan csoportjai, amelyek közül az egyik eltulajdoníthatja a másik munkáját, annak következtében, hogy a társadalmi gazdaság adott rendszerében különböző a helyzetük." (Lenin *Művei*. 29. köt. 428. old.)

Mit nevezhetünk demokráciának és diktatúrának?

Demokrácia: legáltalánosabb értelemben olyan politikai rendszer, amelyben a hatalom forma szerint az egész nép kezében van, ténylegesen azonban valamely osztály **diktatúrája** érvényesül. - Marxista fogalomlexikon

Az osztálytársadalmakban a **demokrácia** az uralkodóosztály osztályérdekének megfelelően a közügyekben, a hatalomban való részvételi lehetőség a kornak és a társadalmi rendszernek megfelelő szervezeti formában.

Az osztálytársadalmakban a **diktatúra** az uralkodóosztály osztályérdekét veszélyeztetőkkel szembeni erőszak, az elnyomott osztály érdekérvényesítésének, demokráciájának korlátozása, a közéletből, a közügyekből, a hatalomból való kiszorítása, osztályöntudatának megtörése.

Az osztálytársadalmakban az **uralkodó társadalmi osztály** a politikai-gazdasági hatalom birtokosa, amely nem feltétlenül azonos a néppel, ami így lehet csak a társadalom elenyésző kisebbsége is, ez a jellemzője a kapitalizmusnak. A szocializmusban az uralkodóosztály a dolgozó nép, a többség (munkás-paraszt-értelmiség szövetségben).

A demokrácia, akár a többségben lévő nép - osztály - számára is, nem azt jelenti, hogy nincs, vagy nem lehet hiba a társadalom működésében, de lehetőség a hibák kijavítására. Az osztálytársadalmakban azonban a hibákat az ellenérdekelt osztály az osztályháborúra felhasználja, ezért nehezen kerülnek a felszínre és ez társadalmi katasztrófákhoz vezet.

Demokrácia és diktatúra a kapitalizmusban:

A demokrácia és a diktatúra az osztálytársadalmakban egymás mellett létezik, az uralkodó és az elnyomott osztályok viszonyát, érdekeit szabályozza, biztosítja az uralkodóosztály uralmát, érdekeit az államhatalom segítségével. A kapitalizmusban a hatalmi ágak szétválasztása az uralkodóosztály, a kapitalisták számára biztosíthatja a demokráciát az önkényuralom ellen, hasonlóan a jogállamisághoz, ami korszerű szervezett formát jelent a társadalom működéséhez, de az önkényuralom még így is kialakulhat.

A kapitalizmusban a dolgozó proletárosztály számára, mivel semmilyen hatalommal nem rendelkezik, mindenképpen a diktatúra valamilyen formája - mértéke - valósul meg. A kapitalizmusban a proletárok a hatalmi ágakban és a jogállam szerveiben csak dolgozó proletárok, akik elsősorban az uralkodóosztály érdekében tevékenykednek, számukra a demokrácia és a diktatúra az osztályhelyzetükből következik, így ez alapvetően, mint a proletárok számára diktatúra.

Az osztálytársadalmakban az élesedő osztályharc a demokrácia kényszerű korlátozásához vezet, ami alól a szocializmus és a kapitalizmus sem kivétel. Az osztályellenség a diktatúrában megerősödhet, mert felhasználja osztályharcához a demokrácia hiányában keletkező eltusolt és akár nagyon súlyos hibákat, ami a kapitalizmusban és a szocializmusban is érvényes. A szocializmusban csak a nagyon következetes szocialista demokrácia lehet eredményes, a kapitalizmusban azonban nem lehetséges demokrácia a nép számára. Így történt, hogy az erős és fejlett kapitalista világrendszer mellett létezett, de gyengébben fejlett szocializmusban a demokrácia kényszerű korlátozása elvezetett a kapitalizmus restaurálásához. Az osztályháborúban a nagyon erős kapitalista világrendszer és a nem eléggé fejlett szocialista demokrácia miatt a kapitalista osztályellenség felhasználta a szocializmus gyermekbetegségeit és a „polgári-demokratikus diktatúrát" visszaállította.

A polgárság haladó gondolkodói a feudalizmus önkényuralmának megtörésére az emberi és polgári jogok nyilatkozata-át a Nagy Francia Forradalom alkotta meg, amely a kapitalizmus működési modell korlátjával volt terhes. A modern korban szintén a kapitalizmus árnyékában született meg az ENSZ által elfogadott nyilatkozat, az emberi jogok egyetemes nyilatkozata. Ezek a jogok mind a kapitalista társadalmi viszonyokban keletkeztek.

A kapitalizmus működési modellje feltételezi a gazdaság működéséhez szükséges minden tényező pénzért való megvásárlását, ami jelentős fejlődés a feudalista modellhez képest. Ez kiterjed a dolgok, gépek, emberi munkaerő és a politikai hatalom pénzért való megvásárlására is. A megvásárolt gazdasági tényezők azonban nem tartoznak bele a demokrácia körébe, így a proletár sem, aki a munkaerejét adja el. Így a kapitalizmusban is megvalósul a megosztott társadalmi forma, hasonlóan, mint a feudalizmusban, csak modern formában, mert a cél ugyanaz, a korlátlan zavartalan kizsákmányolás, ehhez pedig korlátlan hatalom szükséges.

A polgári „demokrácia" a kapitalizmus működési módjával nem valósíthatja meg következetesen az általa eredetileg elképzelt emberi és polgári jogokat és a „Szabadság, Egyenlőség, Testvériség" jelszavát, mert bérrabszolgaságra, kizsákmányolásra épül. Ezek megvalósítására csak a szocialista demokrácia képes.

***

Wikipédia „… A **politika** kifejezés az ókori görög polisz névből ered. A politika szó magyar jelentése: *közélet*, ez értelemben tehát mindenki, aki részt vesz a közéletben, tevékeny (aktív) vagy tétlen (passzív) politikát folytat. … Általában úgy gondolunk a politikára, mint a hatalomért folytatott küzdelemre, mint ennek színterére, s mint a politikai színtér eseményeire. … A tevékeny politika valójában **érdekek harca a közéletben**, leginkább a közhatalomból való részesedésre vagy a közhatalom döntéseinek befolyásolására való igyekezet."

Wikipédia: „… A demokrácia olyan politikai rendszer, amely a népnek a közügyekben való részvételére épül. … Népszerű meghatározása a **demokráciának** a *népuralom*, egyenjogúság; az a politikai rendszer, melyben a népé a hatalom. …"

Wikipédia: „…A **diktatúra** vagy parancsuralom, önkényuralom olyan kormányzási forma, ahol az állami főhatalom (a kormányzati hatalom) forrása nem a népakarat. …"

Wikipedia.hu: „…A **hatalmi ágak szétválasztása** a hatalommal való visszaélés intézményesített gátja. … Történetileg az önkényuralom megakadályozására irányult …"

Wikipedia.hu: „…A **jogállam** olyan állam, ahol a közhatalmat a nyilvános és írott jogszabályok tartalmának megfelelően, és a jogszabályokban meghatározott eljárások keretében, arra feljogosított szervezetek és személyek gyakorolják. …"

Filozófiai kislexikon (1980) – **párt**, politikai: valamely társadalmi osztály vagy szociális csoport legaktívabb képviselőit egyesítő politikai szervezet, amely az adott osztály, csoport érdekeit fejezi ki és politikai harcukat vezeti. … A *munkásosztály*nak, hogy sikeresen betölthesse történelmi misszióját, szintén önálló politikai **párt**-ot kell szerveznie (lásd *Marx—Engels* Művei. 16. köt. 63. old.). A munkásosztály **párt**-ja jellegét, ideológiáját, szervezeti formáit, tevékenységi módszereit tekintve gyökeresen különbözik valamennyi többi osztály politikai **párt**-jától. Ideológiája, programja és taktikája a marxizmus—leninizmus tudományos világnézetén alapszik. Olyan élcsapatként lép a porondra, amely egyesíti és szervezi a munkásosztályt az osztály egészének érdekeiért folyó harcban. A munkásosztály politikai **párt**-jának biztosítania kell céljai, akarata és akciói egységét. Történelmi szerepét, feladatait es felépítésének elveit Marx es Engels „A Kommunista Párt kiáltványa"-ban tisztázta. …"

Filozófiai kislexikon (1980) – **szocializmus:** „… A **szocializmus** olyan társadalom, amely a termelési eszközök társadalmi tulajdonán alapul, és ahol az egész népgazdaság fejlődését a tervszerűség jellemzi. A **szocializmus**-ban felszámolják a kizsákmányoló osztályokat, megszüntetik az ember kizsákmányolását. A politikai hatalom (a *proletárdiktatúra* a **szocializmus**-ba való átmenet, az *egyetemes népi állam* a felépült **szocializmus** és a kommunizmusba való átmenet idején) a dolgozók kezében van, a munkásosztály vezető szerepe mellett. A **szocializmus** létrejötte és fejlődése elszakíthatatlanul összekapcsolódik a marxista—leninista, kommunista *párt*ok vezető, irányító tevékenységével.

Marxista fogalomlexikon - **Demokrácia:** legáltalánosabb értelemben olyan politikai rendszer, amelyben a hatalom forma szerint az egész nép kezében van, ténylegesen azonban valamely osztály diktatúrája érvényesül. A burzsoá politikusok és a reformisták a demokrácia fogalmát rendszerint elszakítják a konkrét gazdasági-társadalmi tartalomtól és főleg formális jegyek alapján ítélik meg. A marxizmus-leninizmus a demokráciát konkrét társadalmi-gazdasági tartalmában és feltételeiben vizsgálja. A kizsákmányoló rendszerekben a demokráciának csak külső látszata van meg, a valóságos népuralom sohasem valósulhat meg benne. A demokrácia csak az elnyomó osztályok (a kisebbség) számára van biztosítva, az elnyomott osztályok (a többség) számára ugyanakkor ez diktatúrát jelent. A polgári demokráciákban a burzsoázia formális szabadságjogokat biztosít (alkotmányt, parlamentet és más képviseleti intézményeket hoz létre, általános választójogot ad stb.) de minden módon akadályozza, hogy a tömegek valóban élhessenek is azokkal. Ha a burzsoázia uralmát veszély fenyegeti, akkor elveti a polgári demokratikus szabadságjogoknak még a látszatát is, és nyílt terrorista diktatúrához folyamodik. A demokrácia új, magasabb rendű formája a szocialista demokrácia, amely a nép többségének, a dolgozó tömegeknek a demokráciája.

Filozófiai kislexikon (1980) - **népi demokrácia**: a *proletárdiktatúra* egyik formája, amely kifejezi „a szocialista forradalom fejlődésének sajátszerűségét az imperializmus gyengülésének viszonyai között és az erőviszonyoknak a szocializmus javára történt megváltozását. Ebben a formában kifejeződtek az egyes országok történelmi és nemzeti sajátosságai is" (Az SZKP XXII kongresszusa) A

népi demokrácia Kelet Európa és Ázsia több országában a népi demokratikus forradalom során alakult ki. E forradalmak fejlődésében nagy jelentősége volt a földreformnak, amely felszámolta a feudális maradványokat és megerősítette a munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetségét. A forradalom előrehaladásával a munkásosztály és pártja egyre jobban beavatkozott a tőkés gazdaságba (államosítás) és egyidejűleg korlátozta a burzsoázia politikai befolyását is. A mélyreható demokratikus átalakulás megvalósítása tette lehetővé a forradalmak átnövését a szocialista forradalomba. Ennek megfelelően a népi demokrácia, amely eredetileg a nép demokratikus diktatúrájaként jött létre, a proletárdiktatúra funkcióit kezdte betölteni. A forradalom ezen általános menetének az egyes országokban megvannak a maga konkrét sajátosságai. A népi demokratikus formát a népi demokratikus forradalom széles osztályalapja (amely nemcsak a munkásosztályt és a parasztságot, hanem a burzsoázia egyes rétegeit is magába foglalja), továbbá a népi demokratikus forradalomból a *szocialista forradalomba,* való békés átnövés hozta létre, ami lehetőséget nyújtott egyes régebbi képviseleti formák (parlament) felhasználására. A népi demokráciák jellemző vonásai a többpártrendszer (néhány európai ország kivételével), amikor a kommunista párt mellett más demokratikus pártok is vannak, amelyek a szocializmus álláspontján állnak és elismerik a munkásosztály vezető szerepét, a politikai pártokat és tömeg szervezeteket egyesítő népfront, mint sajátos szervezeti forma. A népi demokrácia kialakulási időszakának sajátossága még, hogy a meglevő politikai jogokat nem korlátozzák, a régi államgépezet szétzúzása hosszabb ideig tart stb. A történelem tapasztalatai bebizonyítottak, hogy a népi demokrácia a szocializmus építésének rendkívül eredményes eszköze.

Filozófiai kislexikon (1980) - **proletárdiktatúra**: a proletariátus államhatalma, amely a burzsoá államgépezet szétzúzása eredményeképpen jön létre. A **proletárdiktatúra** alkotja a *szocialista forradalom* fő tartalmat, ez győzelemének elengedhetetlen feltétele és legfőbb eredménye. Éppen ezért a **proletárdiktatúrá**ról szóló tanítás a marxi—lenini elmélet egyik legfontosabb része. A proletariátus arra használja fel hatalmat, hogy megtörje a kizsákmányolok ellenállását, megszilárdítsa a forradalom győzelmét, idejében elhárítsa a burzsoázia restaurációs kísérleteit, védekezzék a nemzetközi reakció agresszív cselekedetei ellen (lásd *osztályharc*). Ám a **proletárdiktatúra** nemcsak és nem elsősorban erőszakot jelent. Fő funkciója — konstruktív, építő funkció. A diktatúrát a proletariátus arra használja fel, hogy megnyerje a dolgozok nagy tömegeit és bevonja őket a szocialista építésbe, hogy forradalmi átalakításokat hajtson végre a társadalmi élet valamennyi területén a gazdasági életben, a kultúrában, az életformában, hogy kommunista szellemben nevelje a dolgozókat és felépítse az új, osztály nélküli társadalmat. A **proletárdiktatúra** a szocializmus felépítésének fő eszköze, győzelmének elengedhetetlen feltétele. Alapja és legfőbb elve a munkásosztály és a parasztság szövetsége, a munkásosztály vezető szerepének biztosításával. A szocialista építés során bővül és megszilárdul a **proletárdiktatúra** társadalmi bázisa, kialakul a társadalom társadalmi-politikai és ideológiai egysége. A **proletárdiktatúra** rendszerében a fő vezető és irányító erő a munkásosztály élcsapata a kommunisták pártja. A **proletárdiktatúra** rendszerébe beletartoznak a dolgozok különféle tömegszervezetei a népképviseleti szervek, a szakszervezetek, a szövetkezetek, az ifjúsági szövetségek és más egyesületek, amelyek a szocialista állam és a dolgozó tömegek fő összekötő láncszemei. A történelemben a **proletárdiktatúra** első formája a Párizsi Kommün volt, amely értékes tapasztalatokkal gazdagította a marxizmust, s lehetővé tette, hogy Marx következtetéseket vonhasson le az eljövendő szocialista társadalom államformájára vonatkozóan. A szovjet forma (az oroszországi forradalmi munkásmozgalomban spontánul kialakult szovjetekből, tanácsokból keletkezett, azokra épülő államforma) a **proletárdiktatúra** új formáját alkotja. Jelentőségét Lenin tárta fel a két orosz forradalom tapasztalatainak tanulmányozása alapján. A legújabb forradalmi tapasztalatok alapján a **proletárdiktatúra** egy másik új formája alakult ki a *népi demokrácia*. A **proletárdiktatúra** nem öncél, hanem a diktatúra és osztály nélküli társadalomba való átmenet történelmileg szükségszerű és egyetlen lehetséges eszköze. A szocialista építés során változásokon megy át. A társadalom szociális struktúrájának fejlődésfolyamatával egyidejűleg — melynek iránya az egyre növekvő homogenitás — a **proletárdiktatúra** állama fokozatosan *egyetemes népi állam*má alakul át. Az egyetemes népi állam szükségszerű szakasz azon az úton, amely a jövőbeli *kommunista társadalmi önigazgatás* megteremtéséhez vezet.

Marxista fogalomlexikon – **Demokratikus Centralizmus:** a kommunista pártok és a szocialista államok felépítési-szervezési alapelve. 1. A kommunista pártok működésében a következők jellemzik: a párt valamennyi vezető szervét demokratikusan választják meg (taggyűléseken, pártértekezleteken, pártkongresszusokon) a vezetőszervek kötelesek rendszeresen beszámolni tevékenységükről az illetékes pártszervezeteknek. A pártszervezetek és a pártvezetőségek demokratikusan, együttesen alakítják ki a párt politikáját, véleményeltérés esetén a kisebbség köteles alávetni magát a többség határozatának, az elfogadott határozat minden párttagra egyformán kötelező, a felsőbb szervek határozatai kötelezőek az alsóbbakra; szigorú pártfegyelem, amely minden párttagra egyformán vonatkozik; a bírálat és önbírálat alkalmazása; a párttagság észrevételeinek és kezdeményezésének figyelembevétele a vezető szervekben. A demokratikus centralizmustól elválaszthatatlan a kollektív vezetés érvényesítése és frakciózás szigorú megtiltása. 2. A szocialista államok működésében: az államhatalmi szervek tagjait a lakosság választja és bármikor visszahívhatja; az alsóbb szervek a felsőbb szerveknek vannak alárendelve, kötelesek azok rendelkezéseit végrehajtani; az alapvetőkérdéseket a demokratikus úton megválasztott központi szervek döntik el, ugyanakkor a helyi szervek önállósággal és kezdeményezési lehetőséggel bírnak, és bevonják a dolgozók legszélesebb rétegeit az állami ügyek megvitatásába és intézésébe. A demokratikus centralizmus elve érvényesül a szocialista országok gazdaságának irányításában és szervezetében is.

***

Világtörténet 6. kötet: „…

1. A Bécsi Kongresszus és a Szent Szövetség

A Bécsi Kongresszus és döntései

1814 októberétől 1815 júniusáig ülésezett Bécsben az európai hatalmak képviselőinek kongresszusa. A kongresszuson I. Sándor orosz cár, Metternich osztrák kancellár, Castlereagh angol külügyminiszter, Hardenberg porosz külügyminiszter és Talleyrand francia külügyminiszter irányító szerepet töltött be. E személyek egymás közti torzsalkodása és alkudozása határozta meg a kongresszus legfontosabb döntéseit.

A kongresszus vezetőinek célja a francia polgári forradalom és a napóleoni háborúk eredményeképpen Európában végbement politikai változások és reformok felszámolása volt. Görcsösen ragaszkodtak a „legitimizmus" elvéhez, vagyis vissza akarták állítani a birtokaiktól megfosztott régi egyeduralkodók „törvényes" jogait. Valójában a „legitimizmus" elve a reakció önkényét volt hivatott palástolni. …

A Szent Szövetség és az európai reakció tombolása

A bécsi kongresszus döntései nagyban hozzájárultak az európai nemesi-monarchikus reakció megerősödéséhez. „1815 után — írta Engels — minden országban a forradalomellenes párt tartotta kezében a kormányzás gyeplőjét. A feudális arisztokraták uralkodtak minden kormányban Londontól Nápolyig, Lisszabontól Szentpétervárig." Az európai államok reakciós kormányai a forradalmi és nemzeti felszabadító mozgalmak elleni harc fokozása érdekében megkötötték az úgynevezett Szent Szövetséget. …"

***

Kommunista Kiáltvány: „… A mi korszakunkat, a burzsoázia korszakát azonban az jellemzi, hogy egyszerűsítette az osztályellentéteket. Az egész társadalom mindinkább két nagy ellenséges táborra szakad, két nagy, egymással homlokegyenest szemben álló

osztályra: burzsoáziára és proletariátusra. … *Burzsoázián a modern tőkések osztálya értendő, akik a társadalmi termelési eszközök tulajdonosai és bérmunkát alkalmaznak. Proletariátuson pedig a modem bérmunkások osztálya, akik, minthogy nincsenek saját termelési eszközeik, kénytelenek eladni munkaerejüket, hogy megélhessenek.* … A modern államhatalom nem más, mint az egész burzsoá osztály közös ügyeit igazgató bizottság. … A burzsoázia, ahol uralomra jutott, szétrombolt minden hűbéri, patriarchális, idillikus viszonyt. Könyörtelenül széttépte a tarkabarka hűbéri kötelékeket, melyek az embert természetes feljebbvalójához fűzték, s nem hagyott meg más köteléket ember és ember között, mint a meztelen érdeket, az érzés nélküli „készpénzfizetést". … Egyszóval, a vallási és politikai illúziókba burkolt kizsákmányolás helyébe a nyílt, szemérmetlen, közvetlen, sivár kizsákmányolást állította. A burzsoázia megfosztotta dicsfényüktől az összes eleddig tisztelt és jámbor félelemmel szemlélt tevékenységeket. Fizetett bérmunkásává változtatta az orvost, a jogászt, a papot, a költőt, a tudomány emberét. A burzsoázia leszaggatta a családi viszonyról meghatóan szentimentális fátylát és e viszonyt puszta pénzviszonyra redukálta. … Amilyen mértékben a burzsoázia, azaz a tőke fejlődik, ugyanolyan mértékben fejlődik a proletariátus, a modern munkások osztálya, akik csak addig élnek, amíg munkát kapnak, és akik csak addig kapnak munkát, amíg munkájuk a tőkét gyarapítja. …"

Maglód, 2020.01.21. Salánki László

Kína felemelkedése

Kína többezer éves történelme során eljutott a gyarmatosítás poklába, de felemelkedett és megindult a nagyhatalommá - szocialista nagyhatalommá - válás útján. Az imperialista rablóhatalmak mindent megtettek és most is megtesznek, hogy ez ne sikerüljön. A gyarmatosítás, a fasizmus, és az imperializmus 60-100 millió kínai pusztulását okozta, de ma már milliárd feletti Kína népessége és a második legnagyobb hatalommá vált a földön. Az imperializmus azonban minden borzalmával együtt kimozdította Kínát a feudalizmusból és elindította felemelkedését.

Az USA és szövetségesei gyors csodálatos gazdasági növekedése a „polgári-demokratikus diktatúra" keretében működő kapitalizmusban, az elenyésző kisebbségben lévő tőkések hatalma, profitja érdekében történt. Célja, mint a kapitalizmusnak, az elenyésző kisebbségben lévő tőkések számára a minél nagyobb profitért a világuralom megszerzése a zavartalan kizsákmányolásra. Célját a gyarmatosítás modern változatával valósítja meg, aminek eredménye a világ dolgozó népeinek kíméletlen kizsákmányolása az erősebb jogán, de ha szükséges a háború is mindennapos jelenség, mint a kapitalizmusban általában. Ez a „polgári-demokratikus diktatúra" keretében a demokrácia álcájában, a világuralomra törekvés a föld népei felett (a „mosolygó fasizmus").

A kapitalizmus motorja a tőkések profitszerzési vágya, de ez nem a proletárok érdekét szolgálja, mert ezért el kell szenvedniük a tőkésektől a kizsákmányolást, az élősködést, az alsóbbrendű bérrabszolgaságot, az embertelenséget, a háborúkat, a népirtást, a rendszeres gazdasági válságokat, a nyomort, a hamis világnézetet. A kapitalizmus gátolja az emberséges emberré válást és pusztulásba viszi az emberiséget és ráadásul alapvetően a működése módja nem javítható. Minden emberségesebb, demokratikusabb irányba történő reformja út a szocializmus felé, ami egyben a kapitalizmus hanyatlása, az osztályharc eredménye.

A kapitalizmus modelljében az egyéni érdek a meghatározó, ezért nagy hajtóereje van, de ez szélsőségesen polarizálja az emberiséget, a fejlődést anarchikusan, válságokkal, háborúkkal, embertelenséggel valósítja meg, ami nagy szenvedést okoz az emberiség többségének. Változni kell, tudatos, emberséges, a többség érdekeit előtérbehozó demokratikus irányba, a szocializmusba, mert kipusztul az emberiség.

A kapitalizmus és a szocializmus közötti alapvető különbség, hogy ki számára teszi lehetővé a demokráciát. A szocializmus célja hogy az emberiség megszabaduljon a szolgaságtól, mert csak így válhat demokratikus emberséges emberré a föld népe. A kapitalista erkölcs és érdek nem képes embertársait emberként kezelni, csak pénzel mérni, hogy mennyi profitot hoz a tőkésnek, ez a proletár ember értéke.

József Attila - A Tőkések hasznáról: „… mire a béredet kikapnád, a tőkéseké a haszon. …"
http://www.mek.oszk.hu/00700/00708/html/kolto00000/kotet00566/cim00593.htm

Amíg az imperializmus népei (Amerika, EU, Anglia, Japán, stb.,) nem értik, vagy nem szenvedik meg a kapitalizmusnak az emberiség és a dolgozó nép ellen elkövetet vétkeit, bűneit, addig résztvesznek az emberiség feletti uralom megszerzésében, mert ez a vélt vagy a valós érdekük. A gyarmatosító nemzetek a „civilizációt" terjesztették és ezt folytatják a föld népei ellen most is a kapitalizmus jármában. Az Amerikába vándorolt Európai népek millió számra irtották az őslakosságot, de a „civilizáció" terjesztették Afrikában, Ázsiában is, borzasztó áldozatok árán fosztogatták a gyarmatokat és most is fosztogatják a gyengébb népeket. Ezek a „civilizált" nemzetek gyorsan fejlődnek, és sokat tehet(né)nek a demokrácia megvalósításában. Azonban az is hozzátartozik az igazsághoz, hogy a „civilizált" nyugat valóban sokat tett a demokrácia és az emberséges emberré válás megvalósítására, a legtöbb humánus, emberséges, demokratikus gondolat ott született, így a marxizmus is, de megrekedt a kapitalizmusban és ezért nem fejlődik, nem fejlődhet tovább. A továbblépés egyedül a szocializmus, marxizmus-leninizmus lehet, de ha ezt nem ismerik fel, akkor ennek nagyon sok proletár áldozata lehet.

A fejlett, csodálatos technika, az F35-ös gyilkoló gép még nem elegendő az emberséges emberré váláshoz, ez csak agyar a ragadozásra és ezért nem a nép a felelős, hanem a kapitalizmus, bár ezt a gyilkológépet a proletárból lett katonák irányítják a kifosztandó nemzetek proletárjainak lemészárlására a tőkés uraik profitjáért.

A hitleri Tigris tank, amelyik talán a második világháború legjobb tankja volt, egy csodálatos gyilkoló gépezet a világuralomra, amelyik ugyanazt a célt szolgálta, mint ahogyan az irigyelt amerikai gazdasági csoda teszi lehetővé: a világ népei felett az élősködést, a totális hatalmat a kizsákmányolásra. Bár az amerikai nép eredményei valóban csodálatraméltóak, de az egyik szemünk sír és a másik nevet. A modern kapitalista gyarmatosítás módszere az USA, EU, Anglia, Japán, stb., tőkései, monopóliumai számára az egyenlőtlen üzlet vagy szerződés, adóságcsapda politika, a szankciók, a blokád a gyengébb nemzetek kifosztására, amit okos szakemberekkel, gazdasági, katonai erőfölénnyel valósít meg a gyarmatokon, félgyarmatokon, a gyengébb népeken, akár a szövetségesein is, amitől sokmilliárd ember szenved a földön. Az imperializmus él, sőt visszaél hatalmával, kihasználja előnyös helyzetét és gátlástalanul, embertelenül, állati könyörtelenséggel fosztogatja a

föld lakosságát. Ez a politika antidemokratikus és embertelen, amilyen a kapitalizmus. A kapitalizmus törvényszerűen elfajulhat - és el is fajul - a fasizmusba, a totális diktatúrába, ami az imperializmus legdühödtebb, leggátlástalanabb diktatúrája a szervezett proletariátus, és a világ dolgozó népei ellen.

A kapitalizmusban, a „polgári-demokratikus diktatúrában", ha egy nemzet előnyre tesz szert, azt feltétlenül más nemzetek kifosztására használja, ez a működési modelljéből adódóan elkerülhetetlen. Lásd az imperialista gyarmatosító hatalmakat: Amerika, Anglia, EU, Japán, stb. Olyan ez, mint az állatvilágban, az erősebb ragadozó állat, megeszi gyengébbet, de ez az állatvilágban természetes. A kapitalizmusban, „a nagyhal megeszi a kishalat" - az erősebb tőkés vállalkozó, az erősebb nemzet a gyengébbet bekebelezi, uralma alá kényszeríti, hogy élősködhessék rajta -, így az ember csak embertársainak farkasa lehet! Ha az emberiség csak állati módon tud viselkedni, nem képes továbblépni a szocializmusba, akkor még messze van a humánus, az emberséges emberré válástól. A gondolkodó képesség csak lehetőség az emberséges emberré válásra, de demokrácia nélkül ez nem valósulhat meg. A „Szabadság, Egyenlőség, Testvériség!" nélkül a demokrácia, az emberséges emberré, válás nem lehetséges.

Kínában, a „népi-demokratikus diktatúrában" is gyors a fejlődés, sőt gyorsabb, mint a polgári „demokráciában", a „polgári-demokratikus diktatúrában". Azonban Mao Ce-tung súlyos hibákat követett el, de ebben az egész emberiség - Amerika, Anglia, Franciaország, Japán, stb., - az imperialisták, a polgári „demokrácia" bűne is benne volt és elsősorban ez vezetett a hibákra. A földön a kapitalista diktatúra uralkodott, csak a Sztálini Szovjetunió volt képes demokráciát adni a népnek, Kína pedig nyögte a feudalista múlt, a gyarmatosítás az imperialisták uralmát, háborúit, népirtásait.

Ma a kapitalista médiákban, a reklámokban hasonló színvonalú és mértékű, szinte könyörtelen, kíméletlen módon folyik a befolyásolás, az agymosás a tőkések egyéni érdekeiért, profitjáért, megsértve a közérdeket, Mao Ce-tung Kínája sem volt másként, de nem az egyéni, hanem a társadalom érdekében történt, a dolgozó nép felemelkedéséért, még akkor is, ha ez súlyos hiba, a demokrácia megsértése volt. A kapitalisták manapság ezerszámra hirdetik plakátokon az utak mentén, a tv-reklámokban, a filmekben az igét, ami a proli agymosásra kell, a tőkések hatalma, profitja érdekében.

Az imperializmus, a tőkések profitja érdekében, mint egy brutális vadállat fojtogatta és fojtogatja a föld népeit, csak hasonló módon lehetett szembeszállni vele, irgalmatlanul, ami sok hibával és embertelenséggel járt. Az imperialista gyarmatosító „civilizált" nyugat tőkései a dolgozó nép demokráciájának az ellensége, ezért a haladó emberséges, demokratikus gondolatokat, a marxizmus-leninizmust, a tudományos materialista világnézetet eltiporják. Ezért nem lehet elítélni Kínát, sőt a Szovjetuniót sem, mert a vadállattal, az imperializmussal szemben szükséges volt a kíméletlen harc és ez nem lehetett demokratikus módszer csak háború, békeharc a demokráciáért, harc a demokrácia ellenségei, a hamis világnézet, a kapitalizmus ellen a dolgozó nép, az emberiség fennmaradása érdekében.

Összehasonlításban az USA a kisebbség érdekében, a tőkések a „polgári-demokratikus diktatúrájában", Kína a többség demokráciája érdekében fejlődött és fejlődik. Az USA és szövetségesei eljutottak a polgári „demokráciában" a totális kapitalista diktatúrához, ahol a legnagyobb ellenség a dogozó nép demokráciája. Így a földön a kapitalizmus diktatúrája és a demokrácia kegyetlen harca dühöng minden borzalmával, ami a kapitalizmus és a szocializmus, a reakció és a haladás háborúja az emberré válásért.

Politikai kisszótár (1980) - **népi demokrácia:** népi hatalom, amely biztosítja, hogy a demokratikus forradalom átnőjön szocialista forradalomba.

Hitler nyíltan a demokrácia ellensége volt, de a hitleri és az amerikai proli érdekeit akkor sem és most sem képviseli senki a hatalomban.

Az USA „polgári-demokratikus diktatúrájának" háborúi (akár a hitleri fasizmusé) több tízmillió áldozatot követeltek a földön, és bármi áron uralkodni készül a föld népein. Az Egyesült Államok 2020-ban várhatóan 738 milliárd dollárt költ katonai célokra. Ez a demokrácia ellen, a világuralomra szükséges (úgy, mint a hitleri fasizmusban). A kapitalizmus másként nem működik, csak a dolgozó emberiség elleni diktatúrával.

De honnan indult Kína felemelkedése?

A második világháborúban Amerika tőkései meggazdagodtak a szövetségesei megsegítésével a hitleri és a japán fasizmus elleni háborúban. Amerika a Japán fasizmus legyőzése után fegyverekkel támogatta Csang Kai-seket a polgárháborúban a kommunisták vezette nép ellen, azért hogy Kína Amerika függőségébe, félgyarmati helyzetbe kerüljön. A gyarmatosítás, a fasizmus és a polgárháború Kínának több tízmillió (60-100 millió) éhenhalt, legyilkolt áldozatába került, amiben a japánok mellett Amerikának, Angliának, Franciaországnak a polgári „demokrácia" zászlóvivőinek a keze is benne volt. Mao Ce-tung sem volt hibátlan, de elindította Kína felemelkedését, bár botladozva, de a hibái mellett, (amiben nem ő az egyetlen felelős, sőt inkább a „civilizált" imperialista nemzetek) elindult Kína felemelkedése. Így indult Kína a nyomorból, a szinte semmilyen gazdaságból a feudális és gyarmati sor felszámolása után a dolgozó nép demokráciájának a felépítésére. A harc

Koreában folytatódott az Amerika vezette kommunista és Szovjetellenes háborúban, ami legalább 3 millió Kínai pusztulását okozta. Gyors fejlődésre volt szüksége Kínának, de az imperializmus, élén Amerikával, mindent megtett, hogy ez ne sikerüljön, maradjon a szegénység, a gyarmati sors. Mellesleg az USA és szövetségesei most is erre törekszenek! Mao Kínája tükrözi a történelmi múltat, a szegény elmaradott tudatlan nép, a feudális és félgyarmati sors terheit, az imperializmus, a gyarmatosítás, a fasizmus háborúi miatt kialakult állapotokat. Ezért a „civilizált" nyugat bűnei nagyobbak, mint Mao hibái, sokkal nagyobbak!

De hova jutott Kína?

GDP (nominal). Values are given in millions of United States dollars (USD) and have not been adjusted for inflation.: https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_countries_by_past_and_projected_GDP_(nominal)#IMF_estimates_between_2010_and_2019

Dátum	USA	Japán	EU	Oroszország/ Szovjetunió	Kína	India	Kína/India	Kína/USA	Kína/Japan
1970	1,024,800	209,071	-	-	91,039	61,470	1,48	0,08	0,43
1990	5,233,300	1,914,100	7,33 trill.	2,659,500		333,000			
2000	10,284,750	4,887,301	8.51 trill.	279,033	1,214,912	476,636	2,54	0,11	0,24
2018	20,494,050	4,971,929	18,736,855	1,630,659	13,407,398	2,716,746	4,93	0,65	2,69
2019	21,344,667	5,176,205	-	1,610,381	14,216,503	2,971,996	4,78	0,66	2,74
2019/1970	20,8	24,7	-	-	156,15	48,34			
2024	**25,728,734**	**6,848,808**	-	**1,920,937**	**21,309,503**	**4,729,319**			

Kína 1970-től 156 szorosára növelte GDP-jét, ami a földön jelenlegi legoptimálisabb gazdasági-politikai társadalmi formát jelenti és a cél a szocializmus, majd a kommunizmus. Ehhez az egyéni érdekeltség és a társadalmi érdek összhangját a kommunista vezetés adja meg, felhasználva a marxizmus-leninizmus tudományát.

Az USA a földön az emberiség feletti totális hatalomra tőr!

Az USA elismerte, hogy nyíltan beavatkozik a hongkongi tüntetéseken keresztül Kína bomlasztásába. Peking azzal vádolja Washingtont, hogy erőszakos bűnözőket támogat Hongkongban és aláássa az „egy ország, két rendszer" alapelvet.: https://www.**alternativhirek**.com/2019/11/az-usa-elismerte-hogy-nyiltan.html

Amerika gigantikus űrfegyverkezésbe kezd: Ez igazán történelmi nap az amerikai haderő számára" – hangoztatta rövid beszédében Trump. Mint fogalmazott, nagy büszkeséggel tölti el, hogy aláírhatja ezt a törvényt, amely szerinte a valaha volt legnagyobb beruházás az amerikai haderő fejlesztésébe.: https://**24.hu**/kulfold/2019/12/21/amerika-urhadero-dohanyzas/

Létrejött az Űrhaderő: Trump elnök 2019. december 20-án aláírta a Védelmi Minisztérium 2020. évi költségvetéséről szóló törvényt (NDAA, *National Defense Authorization Act*), ezzel az USA hadseregének önálló fegyvernemeként ténylegesen létrejött az Űrhaderő.: http://www.**urvilag.hu**/a_nemzetbiztonsagert/20200109_letrejott_az_urhadero

Az USA harca a világuralomért.

Donald Trump, az Egyesült Államok elnöke kitalálta, hogy országa hogyan tudja sanyargatni a világot anélkül, hogy be kellene vetnie a hadsereget. … ***a gazdasági szankciók, az embargók és a feketelistára*** tett országok, amelyeknek leállítják a gazdasági vérkeringését.: https://www.**napi.hu**/nemzetkozi_gazdasag/trump-haboru-gazdasagi-kenyszer.693518.html

„ … **az amerikai légierő egy dróncsapásban meggyilkolta Kassem Suleymani, tábornokot** és az iraki Hashd Al-Shaabi önkéntes erők helyettes parancsnokát Abu Mahdi Al-Mohandiszt …": https://**orientalista.hu**/az-egyesult-allamok-meggyilkolta-kassem-suleymani-tabornokot/

Felébredt az alvó sárkány - Kína hamarosan a legerősebb tengeri hatalommá válik és átveszi az USA helyét! Példátlan fejlődés van!: https://www.**alternativhirek.com**/2019/12/felebredt-az-alvo-sarkany-kina.html

Az **USA, Kína, India**, stb. fejlődés megtekinthető: https://tradingeconomics.com/ - **GDP**: https://tradingeconomics.com/united-states/gdp

A Gyarmatosítás feletti győzelem, harc a demokráciáért!

A volt gyarmatok még mindig nem heverték ki a „civilizált" nemzetek, a gyarmatosítók – Anglia, Franciaország, USA, Japán, Németország, Spanyolország, Hollandia, stb., gaztetteit!

Kína felemelkedése a gyarmati sorból:

2019-ben a kínai hordozórakéták indultak legtöbbször a világűrbe.: http://www.**urvilag.hu**/kina_a_vilagurben/20200103_kina_sikeres_eve

India a gyarmati felemelkedése után:

AZ ISRO napkutató szonda, az emberes űrrepülést előkészítő kísérlet és egy új hordozórakéta bemutatkozása mellett legalább tíz, újdonságot már nem jelentő startot tervez 2020-ra.: http://www.**urvilag.hu**/india_a_vilagurben/20200104_indiai_tervek

Vigyázz! A kapitalista agymosógépezet működésben:

„Kínai vírus": Pánikkeltés felsőfokon „…**Újabb vírus ütötte fel a fejét: a sajtó pánikkeltése. …** coronavirusos történetnek három oldala van: egészségügyi, pánikkeltési és egy komoly uszítás. … Adott a klímaválság és háborúk tépázta világunk, amelyért nem más felelős, mint a globális kapitalizmus. … Egy olyan világban élünk, ahol a neoliberális és a fasisztoid sajtónak csak annyi marad, hogy kénytelen-kelletlen beszámoljon arról, hogyan követ el a neoliberális fasiszta Trump-rezsim különféle bűncselekményeket az emberiség ellen (koreai konfliktus, jemeni népirtás és éhezés, szíriai török invázió, iráni háborús fenyegetés, provokáció a Baltikumban és a Dél-kínai-tengeren, a menekültek elleni emberi jogsértések a mexikói határon, iskolai lövöldözések, rasszista rendőri erőszak…), nem is beszélve olyan szövetségesei ámokfutásairól, mint Merkel, Macron, Boris Johnson, Erdogan és Orbán.": http://www.**amiidonk.hu**/tudomany-2/kinai-virus-panikkeltes-felsofokon/

***

A **gyarmatosítás** (latin eredetű szóval *kolonizáció,* illetve *kolonializmus*) az idegen területek, a gyarmatok megszerzésére, lakóinak alávetésére, természeti kincseinek az anyaország érdekében történő kiaknázására, munkaerejének kizsákmányolására irányuló tevékenység.: https://hu.**wikipedia.org**/wiki/Gyarmatos%C3%ADt%C3%A1s

Az **egyenlőtlen szerződés** nemzetközi jogi fogalma azokra a szerződésekre vonatkozik, amelyek a 19. században és a 20. század első felében főleg a nagyhatalmak (Nagy-Britannia, Franciaország, Oroszország, Poroszország, Amerikai Egyesült Államok, Osztrák–Magyar Monarchia) és egyes elmaradottabb ázsiai államok (Kína, Japán, Korea) között jöttek létre.: https://hu.**wikipedia.org**/wiki/Egyenl%C5%91tlen_szerz%C5%91d%C3%A9s_(nemzetk%C3%B6zi_jog)

1978-tól kezdve a **Kínai Kommunista Párt** folyamatos lépéseket tett a tervgazdaság piacgazdasággá alakításáért. A mezőgazdaságban felhagytak a korábbi erőszakos kollektivizálással, helyette áttértek az állami gazdaságokra. A szolgáltatásban és a könnyűiparban megjelenhetett a magánszféra, amely az ország meghatározott területein egyben külföldi vállalkozók odatelepülését is jelentette. A párt befolyását a gazdaság minden területén csökkentették, a helyi hatóságok, illetve a vállalatok vezetősége kapta kézbe az irányítást. Így Kínában létrejött a *szocialista piacgazdaság*.: https://hu.**wikipedia.org**/wiki/K%C3%ADna#Ipar

Az alkotmány első fejezete szerint a **Kínai Népköztársaság** szocialista állam, a munkásosztály által vezetett, a munkás-paraszt szövetségen alapuló „népi demokratikus diktatúra". A KNK-ban – az alaptörvény szerint – minden hatalom a népé.: https://hu.m.**wikipedia.org**/wiki/A_K%C3%ADnai_N%C3%A9pk%C3%B6zt%C3%A1rsas%C3%A1g_%C3%A1llamszervezete

Kína a szocializmus kezdeti szakaszában van, ezért használhatják a kapitalista módszereket, legalább is a Kínai Kommunista Párt ideológiája szerint. A kínai gazdasági reform Teng Hsziao-ping irányításával kezdődött 1979-ben, és négy évtizede tart. **„Nem érdekes, hogy a macska fekete vagy fehér, amíg megfogja az egeret"** – Teng mondása jól érzékelteti a kínai modell lényegét. Politikai rendszerváltás nélkül keresték és keresik a kínaiak a gazdasági fejlődés leggyorsabb útjait. Állami irányítással és szabályozással magán és állami vállalatok egymás mellett élése gazdasági fejlődés motorja. Minden bank állami bank továbbra is. **A kínai fejlesztő állami modell** mutatja, hogy vegyes gazdaság is képes fejlődni és **nem igaz az a liberális nézet, hogy az állam minden körülmények között rossz gazda.**: http://**ujegyenloseg.hu**/a-kinai-modell-sikerenek-titka/

A **Kínai Kommunista Párt** a kínai munkásosztály élcsapata, egyben a kínai nép és a kínai nemzet élcsapata is, a kínai sajátos szocializmus ügyeinek vezető testülete, amely képviseli a korszerű termelőerők fejlődésének irányát, a korszerű kultúra haladási irányát és a néptömegek legszélesebb körének alapvető érdekeit Kínában.
A Kínai Kommunista Párt legmagasabb eszmenyképe és végső célja a kommunizmus megvalósítása. A párt szabályzata előírja: A Kínai Kommunista Pártnak a marxizmus-leninizmus, Mao Ce-tung eszméi, Teng Hsziao-ping elmélete és a „három képviselet" koncepció a cselekvési irányelve.: http://**hungarian.cri.cn**/chinaabc/chapter2/chapter20401.htm

Világtörténelmi kisenciklopédia: „… Az SZKP XX. kongresszusa után mind nyilvánvalóbbá vált, hogy a Mao Cetung körül csoportosuló kínai vezetés kalandor, antileninista vonalat próbál ráerőszakolni a nemzetközi kommunista mozgalomra, s ez az irányzat nem zárta ki a háborút, mint a szocializmus világméretű megvalósításának eszközét. … **Mao Cetung csoportjának antileninista és szovjetellenes irányvonala (1958-tól).** 1958-ban Mao Cetung és hívei elérkezettnek látták az időt, hogy a párton és államon belül végrehajtott tisztogatási hullám előkészítése után 1958 májusában a VIII. pártkongresszus 2. ülésszakán keresztülvigyék a KP új, fő irányvonalát, a „nagy ugrás" politikáját, 1958 augusztusában pedig a „népi kommunák" politikáját is. … A „kulturális forradalom" folyamán a népi demokratikus rend politikai felépítményét gyakorlatilag szétrombolták, helyére pedig katonai-bürokratikus diktatúrát állítottak. …"

***

Kína különleges körzete: – (kiadva: 1976, Tudósítás 1942-45 eseményeiről Jenanban) „… A marxista párt, amely természetét tekintve az osztályharc eszköze, nem lehet meg minden láncszemének centralizált és fegyelmezett vezetése nélkül. Ámde ez nem jelenti azt, hogy a párt a vezetők akaratának néma és engedelmes eszköze. A vezető akarata a párt akaratának koncentrált kifejezése kell hogy legyen. A párt akaratát pedig a demokratikus centralizmus módszerével alakítják ki. A demokratikus centralizmus módszere nélkül a marxista párt nem lehet reális erő, múlhatatlanul fecsegők és udvaroncok gyülekezetévé fajul, és könnyű zsákmányává válik a jól szervezett burzsoá államapparátusnak. A demokratikus centralizmus elvét a KKP-ban olyan módszer váltja fel, amely elnyom minden „Mao elnökkel" szemben álló véleményt, s azzá az elvi rabsággá fajul, amelyről oly gúnyosan írt annak idején Marx. Mao Ce-tung ismeri az ókori kínai irodalmat, és sok tekintetben ennek köszönheti honfitársai tiszteletét. Csak felületesen ismeri viszont a nyugati filozófiát, és vulgáris elképzelései vannak a marxizmusról. … A kínai nép a kommunista párttal és vezetőinek nevével kapcsolja össze az új élet reményét. Egy olyan életét, amely nem ismeri a szegénységet, a nemzeti elnyomást és a feudális-kapitalista rablást. Az objektív történelmi szükségszerűség Kína egyik vezető politikai erejévé változtatja a KKP-t. A leigázott népek tiltakozásként a nacionalizmushoz fordulnak, mint olyan erőhöz, amely ösztönösen egyesíti az országot. De csak egyetlen lépés - és a „tiltakozó" nacionalizmus már sovinizmus és fajelmélet! … Jenanba olyan emberek érkeztek, akik a szocialista Kináról álmodoztak. Ha tudatlanok és megtévesztettek is, készek harcolni hazájukért. Az a spekuláció, amelyet Mao Ce-tung a haza mindenki számára kedves eszméjével űz, kitűnő eszköz a kezében a marxizmus-leninizmus internacionalista lényege ellen vívott harchoz. A patriotizmust a KKP-ban észrevétlenül a nacionalizmus váltja fel. … Mao a szocializmus nevében elárulja a szocializmust, a kommunista párt nevében megsemmisíti a kommunista pártot, a demokrácia nevében meghonosítja a terrort! A történelemhamisítás és a félrevezetés - ezek Mao Ce-tung eszközei a hatalomért vívott harcban. …"

***

A fal mögött Kína (1975): „… A KNK a Szovjetunióval szövetségben, a szocialista országok segítségét élvezve kezdte meg az új társadalom építését, a pártot irányító Mao Ce-tung és hívei azonban az ötvenes évek végén szakadár irányvonalat dolgoztak ki, és a hatvanas években szovjetellenes, a szocialista közösség ellen irányuló politika útjára vezették az országot. 1958-ban belefognak a kommunizmus gyorsított építésének voluntarista kísérletébe, a „nagy ugrás" azonban kudarcba, gazdasági katasztrófába torkollik. 1966-ban a vezető apparátusban levő ellenfeleik eltávolítására kirobbantják a „Nagy Proletár Kulturális Forradalmat" …

… A KKP VII. kongresszusát 1945-ben tartották — ekkor állították hivatalosan is „Mao Ce-tung eszméit” a kínai pártban a marxizmus klasszikusai mellé —, majd később, 1966-ban föléjük. 1956-ban került sor a VIII. kongresszusra, amelynek határozatait azonban 1958-ban a „nagy ugrás” szentesítésére összehívott második ülésszakon felülvizsgálták. 1969-ben a „kulturális forradalom” győztesei a párt romjain tartották meg az úgynevezett IX. kongresszust, amely legalizálni próbálta Lin Piao hadügyminiszter felemelkedését, s még a szervezeti szabályzatba is belefoglalta, hogy ő Mao Ce-tung utóda. 1971 őszén Lin Piao és a többi vezető kulisszák mögötti harca véres leszámolással ért véget. …

… Személyi kultusz természetesen csak ott születhet, ahol van olyan vezető, aki ezt szívesen látja. Mao nyilvánvalóan ilyen vezető, ez azonban nem elégséges magyarázat. Bizonyos történelmi hagyományok szerepét nem lehet tagadni: Kína mindig akkor volt nagy, amikor a központi hatalom (a császárság) erős volt, és a nép tisztelte a császárt. A császár személyét mindig páratlan kultusz vette körül. A Kínai Kommunista Párt élén 1935-től fogva Mao Ce-tung állt (számos más vezetővel együtt irányítva a japánellenes és felszabadító háborút), és a személye körüli kultuszt az a törekvés is magyarázta, hogy a sok száz milliós lakosságnak, amelynek tudatát nem lehetett egy csapásra átalakítani, egy országos vezetőt adjanak, személyi tekintéllyel, a hajdani császárok csalhatatlanságának nimbuszával (Mao maga is így indokolta a jelenséget Edgar Snow-val folytatott beszélgetésében). Ez persze nem marxista koncepció — de tény az, hogy a személyi kultusz már a hatalom megragadásának küszöbén kicsírázott, amikor a párt Jenanban megtartott VII. kongresszusán éppen Liu Sao-csi szólította fel arra a pártot, hogy tanulmányozzák Mao tanításait, a „maocetungi eszmét”. (A „kulturális forradalom” e híres fogalma tehát éppen a fő ellenségének kikiáltott személytől származik.) A VII. kongresszust egy úgynevezett munkastílus javító kampány nyomán hívták össze, amelynek során Mao számos ellenfelét kiszorították a párt vezetéséből.

A népi hatalom első évtizedében Mao művei képezték a kínai párt ideológiai munkájának alapját, ő volt a párt vezetője és fő teoretikusa, ő volt az, aki — ahogy Pekingben megfogalmazták — „kínaizálta a marxizmust”. A kínai politikai fejlődés későbbi irányának ismeretében e munkákból ma már ki lehet elemezni azokat a vonásokat, amelyek a kínai pártot szembefordították a nemzetközi munkásmozgalom főirányával, és így annak a marxizmus—leninizmus tanításaira támaszkodó erőivel — de Mao ekkori műveiben számos olyan tételt is találunk, amelynek alapján a jelenlegi kínai politika vonalát is le lehetne leplezni. Mao Ce-tung elvi munkássága jellemző módon éppen akkor apadt el, amikor Kína szembefordult a szocialista közösséggel. Azóta neve alatt szinte kizárólag „nyilatkozatok” és „utasítások” jelentek meg, s a nyíltan szovjetellenes kijelentések már ezek között hangzottak el. A személyi kultusz is már a nemzetközi munkásmozgalom főerőivel való szakítás után öltött társadalmilag veszélyes, majd abszurd méreteket. …

… egyes számítások szerint a múlt században a Tajping-felkelés idején 40 millió ember vesztette életét, vagy a japán agresszió és összes következményei (éhínség, járvány, stb.) miatt 60 millió …

… A felszabadulás előtti években a kínai mezőgazdaság mélypontra jutott. A kínai parasztot egyszerre többféle csapás is sújtotta: a földesúri kizsákmányolás, a gazdagparasztok uzsoráskodása, a hadurak — az ország egy-egy részét ellenőrző és egymással szüntelenül marakodó tábornokok — hadjáratai, a Kuomintang korrupciója, mindezek mögött a kínai komprádor-burzsoázia segítségével még az imperialista hatalmak is megkövetelték a maguk sápját a szerencsétlen földművelőktől. …

… A többszáz millió paraszt végső elkeseredettsége volt a kínai forradalom egyik legfőbb hajtóereje. Amikor a városokban letörték, a falvakban, a hegyekben, a vidéki körzetekben pislákolt-lobogott fel újra lángja, és onnan verbuválta a győzelem előtt több milliósra nőtt fegyveres seregéhez a harcosok javát is. A forradalom legfontosabb programpontja a földreform volt, és győzelmét annak végrehajtása szilárdította meg. …

… 1958-ban a pekingi *Csiao SuPao* című lap közölt statisztikai kimutatást egy évi 300 jüan jövedelmű átlagosnak tekinthető hattagú hunani parasztcsalád, apa, anya és négy gyerek fogyasztásáról — itt tehát egy főre 50 jüan jut. A hunani családban egy főre évente mintegy két mázsa rizs, 65 kiló édesburgonya, nem egészen két liter étolaj, mintegy három kiló hús, négy méter pamutvászon jutott. Az egész család évi cukorfogyasztása egy kiló volt, és összesen egy pár cipőt vásárolt. A felsorolt cikkekből a rizs hat személyre számítva 175 jüanba, a vászon 29 jüanba, a hús 18 jüanba, az étolaj 13 jüanba, az édesburgonya 11 jüanba került. Sóra, zoknira, cipőre, zöldségre, fűszerekre, dohányra, gyógyszerekre összesen 55 jüant adtak ki és így az évi költségvetés 301 jüanra rúg. Ehhez valószínűleg hozzá lehet még adni a háztáji termést. 301 jüan a hivatalos árfolyamon átszámítva valamivel több mint háromezer forint. …”

***

Marxista fogalomlexikon: **Kizsákmányolás:** idegen munkaterméknek ellenszolgáltatás nélküli elsajátítása a termelési eszközök tulajdonosa által. A proletariátus, mivel nem rendelkezik termelési eszközökkel, kénytelen a munkaerejét áruba bocsátani, és a megtermelt értéktöbbletet a termelési eszközök tulajdonosa kisajátítja. A kizsákmányolást csak a szocialista forradalom számolja fel, megszüntetve a termelési eszközök magántulajdonát.

Marxista fogalomlexikon - **Kapitalizmus:** a feudalizmust felváltó társadalmi-gazdasági alakulat, amely a termelési eszközök magántulajdonán, a bérmunka kizsákmányolásán alapszik. A tőkés termelés alaptörvénye: az értéktöbblet-szerzés. A kapitalizmust a termelés anarchiája, időszaki válságok, krónikus munkanélküliség, a tömegek nyomora, konkurencia és háborúk jellemzik. A kapitalizmus alapvető ellentmondása a munka társadalmi jellege és az elsajátítás magántőkés formája közötti ellentmondás, mely a tőkés társadalom két alapvetőosztálya, a proletáriátus és a burzsoázia antagonizmusában nyilvánul meg.

Filozófiai kislexikon (1980) – **szocializmus**: „… A **szocializmus** olyan társadalom, amely a termelési eszközök társadalmi tulajdonán alapul, és ahol az egész népgazdaság fejlődését a tervszerűség jellemzi. A **szocializmus**-ban felszámolják a kizsákmányoló osztályokat, megszüntetik az ember kizsákmányolását. …”

***

Maglód, 2020.01.26. Salánki László

Milyen ember a kapitalizmus híve?

A kapitalizmust hívő ember a kizsákmányolás szabadságának erkölcsét elfogadja és olyan „demokráciát” akar, ahol szabadon lehet meggazdagodni, más kárára élősködni. Ennek felismerése nem egyszerű, mert a kapitalistának érdeke, a proletár (ha kizsákmányoló hívő) pedig nem látja ezt. Ezt a polgári államhatalom megszervezi, jól működik. Ehhez szükséges a kapitalista állam diktatúrája.

A kapitalizmust elfogadó dolgozó proletár így saját kizsákmányolását „élvezheti” és csak hab a tortán, hogy a kapitalista kifosztói szinte bármit megtehetnek ellene, és meg is teszik. A birka proli ezt áhítattal élvez.

Milyen nyomorúságos(-sá tett) lelkületű az a dolgozó proletár, aki elfogadja a kizsákmányolást?

Milyen erkölcsű ember (kapitalista és proletár) az, aki elfogadja kizsákmányolás bűncselekményét?

A kapitalisták érdeke a szabad törvényes kizsákmányolás! Ami bűncselekmény! Még akkor is, ha törvényes.

A kapitalistáknak ezért az érdekük, hogy az emberiséget nyomorult szolgalelkű emberekké tegyék!

A dolgozó nép érdeke a kizsákmányolás megszüntetése! Ehhez kell a szocializmus!

Marx és Engels: Az egész társadalom mindinkább két nagy ellenséges táborra szakad, két nagy, egymással homlokegyenest szembenálló osztályra: burzsoáziára és proletariátusra. … A modern államhatalom nem más, mint az egész burzsoáosztály közös ügyeit igazgató bizottság.

Lenin: A proletárdiktatúrának „olyan államnak kell lennie, mely új módon demokratikus (a proletariátus és általában a nincstelenek számára) és új módon diktátori (a burzsoázia ellen)”

Demokrácia csak a szocializmusban lehetséges a nép, a dolgozók számára!

Maglód, 2020.04.08. Salánki László

A kapitalizmus arca

A kapitalizmusban a társadalom célja a kapitalisták minél nagyobb profitja. A nép, a dolgozók ennek vannak alárendelve. Ha nincs szükség vagy nem használható a dolgozó ember, akkor csak az számít, hogy ne lázadozzon. Tehát van kapitalista és van dolgozó, de a kapitalizmusban a dolgozó, ha nincs rá szükség, akár el is pusztulhat, de a nyomorgás az mindenképpen elfogadható a kapitalista hívők számára. Mindegyik polgári irányzatnak ez az érdeke, de ezt demagógiával takarják el. Vagyis mindegy mennyi proletár pusztul vagy nyomorog, a kapitalisták érdeke a profit a lényeg. Ehhez profi agymosás szükséges és erre minden eszköze megvan a kapitalista államnak. A mostani válságnak is az elsődleges célja a profitérdekek érvényesítése, ezért lényeges, eredményes teendője a kormánynak nincs is, elég a milliárdokkal dobálózni, amit nem a proli fog élvezni, hanem a kapitalista. Elég arról beszélni, hogy minden megtesznek, ennyi elég az agymosott népnek. A kapitalista világban látható pusztítás és az **ellene nem hozott** intézkedéseket az agymosott proletárok birkamódra szemlélik. Kapóra jött ez a válság az éppen aktuális ciklikus kapitalista válság eltusolására, de valószínűleg most több lesz az áldozat, amit nem a kapitalizmus bűnének fognak tartani.

Sokkal többet költenek fegyverkezésre, mint a jelenlegi válság emberséges megoldására. Lehetne a válságot kezelni a kapitalizmus módszerével is, de annyira elpofátlanodtak és olyan mértékű a nép agymosása, hogy ezt csak embertelenül képes megoldani a kapitalista világ.

Maglód, 2020.04.10. Salánki László

Kik viselik a terheket a kapitalizmusban?

A kapitalizmusban is minden terhet az értékeket létrehozó dolgozók viselnek el. A kapitalisták nem hoznak létre értéket, így terhet nem is viselhetnek.

Miért?

A kapitalizmusban a tőkések azt a tőkét használják, amit a dolgozók hoztak létre munkával. A kapitalista munkája az érték létrehozásában elenyésző, nem kell figyelembe venni. A kapitalista a termelésbe azt a tőkét finanszírozza, amit a proletárok kizsákmányolásával szerzett, és a kizsákmányolás bűncselekmény, lopás. Így a

kapitalista társadalom a kizsákmányolók, tolvajok uralmának társadalma, amit a proletárok tartanak el. Egyetlen érték amit képvisel a kapitalizmus az a kizsákmányolás és élősködés. Persze ha ezt lehet értéknek nevezni!

Ha a tőkések minden vagyona a proletárok kizsákmányolásával keletkezik, akkor csak a dolgozók viselnek minden terhet a konjunktúrában és a válságban is. Így nem lehet beszélni a gazdagok teherviseléséről, mert ez értelmetlen, csak a dolgozók viselnek terhet. A proletárok gazdagítják a kapitalistákat és viselik a válság terheit is. Mocskos egy élősködő fajta ez a kapitalista, legyen ez bármilyen nemzetből való is, legyen az bármilyen vallású vagy színű, parazita az emberiségen.

A kapitalistákban lehetne annyi emberség, hogy ezt nyilvánosan elismerik, de ezt soha nem fogják megtenni, a végtelenségig hazudni fognak, bizonyítva, hogy nélkülük megáll az élet, ők nagyon emberségesek a szemetek!

A kapitalistára, mint élősködőre nincs szüksége az emberiségnek. A fejeltebb kapitalista országokban a proletárok kiharcoltak némi emberi jogokat, ezért a kapitalisták nem mernek olyan mértékben aljassá lenni, mint a civilizálatlanabb országokban.hu

Maglód, 2020.04.12. Salánki László

A kapitalizmus tovább él a fasizmusban

A kapitalizmus célja ugyanaz, mint a fasizmusé, kizsákmányolni a proletárokat! Uralkodni a nép felett!

A kapitalizmus fasizmussá változott át, mindegy, hogy milyen nép vagy nemzethez tartozik, a fasizmus a kapitalizmus gyermeke és már teljesen felnőtt. A fasizmus a gazdagok korlátlan uralma a világ dolgozó népei felett, ez mára valóság lett. A mostani válságot is a nép ellenére fogják megoldani, bármi áron megtartják uralmukat, kizsákmányoló képességüket. Ez a kapitalizmus, a fasizmus.

A fasizmus fegyverkezik a világuralomra, amit már csak meg kell tartania, mert már világuralmon van. Hitler elbújhat a modern fasizmus árnyékában, az USA vezette fasizmus sokkal profibb diktatúrát valósít meg.

Maglód, 2020.04.14. Salánki László

Milyen demokrácia a polgári demokrácia?

A polgári demokrácia a polgárság – kapitalisták - számára demokrácia, de a proletárok számára nem sok marad ebből a demokráciából, szava csak a rendőrök könnygáz füstjében hangzik, de ez inkább csak jajkiáltás.

A polgári parlamentekben a proletár embereknek a törvényhozásban nincs semmilyen szerepük, nincsenek képviselve érdekeik, csak a kapitalisták profitérdekei számítanak a törvényalkotásban.

A médiák a kapitalista állam és a kapitalisták érdekében működik, olyan képet ad, amiből az derül ki, hogy a kapitalista állam mindent megtesz a nép érdekében, hibák csak a rosszemberek szerint vannak, el velük.hu

A polgári demokráciában a proletárok szervezkedéseit szabályozó törvényeket a kapitalisták érdekében hozzák és nem a dolgozó nép érdekében. A proletárok a félelemben és a hatékony agymosásban nem mernek szervezkedni vagy fel sem ismerik alantas kiszolgáltatott helyzetüket.

Így minden törvény a proletárok érdekei ellen szólnak, csak a kapitalisták félelme a néptől szab határt pofátlan rablásuknak.

De a legnagyobb fegyverük a nép, a proletárok világnézeti butaságban tartása. Ezzel az agymosással szinte korlátlanul uralkodnak a proletárok tudatán és bármennyit ellophatnak tőlük, az agymosott nép pedig még a választásokon is kifosztóikra szavaz. Így törvényesen kifosztható a proli nép.

A polgári demokrácia eljuttatja az emberiséget a pusztulásba, teljesen tönkreteszi az emberiség gondolkodását, a valóságos világ megismerése helyett kitalált világot varázsol a proli agyába. A gondolkodás korlátozása az emberiségnek nem érdeke, a kapitalistának csak a szerszám kezelése fontos és az eltompult proletáragy, akitől kényelmesen lehet lopni, mégpedig törvényesen, úgy hogy még szeretik is kifosztóikat.

Így nem lehet azon csodálkozni, ha a birka proli a válságban elhiszi, hogy érte történik minden, miközben nézi a tv-ét, hallgatja a rádiót, olvassa a híreket, de mindenütt csak jót lát, hall, aki reklamál az a rossz, el vele.hu

Maglód, 2020.04.15. Salánki László

A demokrácia lehetősége a kapitalizmusban illúzió csupán

Az ideális demokrácia tulajdonképpen a népuralom gyakorlása lenne. Vagyis a többség, a dolgozó nép érdekeinek érvényesítési lehetősége. Az osztálytársadalmakban azonban, így a kapitalizmusban a tőkés uralkodóosztály érdekei kibékíthetetlenül ellentétesek az elnyomott proletárok osztályérdekével. A politikai gazdasági rendszer meghatározza, hogy ki a gazdasági erőforrások tulajdonosa és így működésének haszonélvezője; a kapitalizmusban ezek a tőkések. Az uralkodó osztály csak a politikai és gazdasági hatalom birtokában képes érdekeit biztosítani, ezért az elnyomott társadalmi osztályokat a politikai hatalomból is ki kell rekesztenie; a hatalomból a kapitalizmusban a proletárok vannak kizárva; ezen az úgynevezett „szabad választások” szinte semmit sem változtatnak. Nincs és nem is lehet mindenkire kiterjedő demokrácia az osztálytársadalmakban. Csak az osztálynélküli társadalomban a kommunizmusban lesz demokrácia a népnek, ha addig ki nem pusztítja magát; erre a kapitalizmusban nagy esélye van.

A kapitalista gazdasági rendszerben a gazdaság erőforrásaival a kapitalisták rendelkeznek, az ő érdekükben, a profitjuk érdekében működik. A rendszer működéséhez illő törvényekkel kell rendelkeznie, ami kibékíthetetlen ellentétben áll a proletárok érdekeivel. Ezért a politikai hatalommal kizárólagosan a kapitalistáknak kell rendelkezniük, amit rá kell kényszeríteniük a proletárokra, a dolgozókra, tulajdonképpen a népre, az emberiségre.

A totális politikai hatalmi kényszert, a diktatúrát, a kapitalisták gazdasági érdeke határozza meg; így a proletár népre a tőkésállam a gazdasági-politikai hatalmával a diktatúra különböző formáját a kapitalisták érdekében kénytelen alkalmazni; mindenképpen totális formában, a proletárok demokráciájának korlátozásával, látszatával vagy teljes elvetésével; valójában a proletárok érdeke így törvényesen sehol nem érvényesülhet.

A polgári demokrácia keretében megvalósuló, megvalósítható kapitalista forma, mivel a proletárok sem a gazdasági, sem a politikai hatalomban, sem a törvényhozásban nem vesznek részt, mégis ad némi lehetőséget a proletár érdekek megjelenésére, ez azonban szigorúan a kapitalizmus keretein belül lehetséges, és inkább csak a szelep szerepét jelenti. A polgári demokráciát elvető totális kapitalista hatalomban már legálisan nem lehetséges a proletár nép érdekének semmilyen érvényesítése. A kapitalista gazdasági rendszerben mindenképpen a kapitalisták totális hatalma érvényesül, és csak az érvényesülhet. Nem lehet két dudás egy csárdában!

A kapitalizmusban alapvetően nem lehetséges demokrácia a többség a dolgozók, a proletárok számára; ez csak illúzió lehet, de ennek az illúziónak a kapitalizmus működése érdekében elkerülhetetlenül a népben meg kell lennie.

A kapitalizmusban demokrácia illúziója a népben addig tartható meg, amíg vagy a forradalom vagy a társadalmi katasztrófa lerántja a leplet a kapitalizmus valódi arcáról. A kapitalizmus kizsákmányoló, élősködő, szolgaságot, felsőbbrendűséget megvalósító, az emberi jogokat meggyalázó politikai-gazdasági rendszer, ami nem érdeke az dolgozó emberiségnek.

Maglód, 2020.04.21. Salánki László

A kapitalisták és proletárok osztályháborúja

A kapitalisták és a proletárok közötti osztályháború időnként valóságos, akár fegyveres vagy bármilyen eszközt felhasználó osztályharc. Kegyetlen embertelen háború. A kapitalisták jellemzője egyebek mellett, hogy a proletárokon élősködnek, megfosztják a dolgozókat a valóságos érdekeik érvényesítésének lehetőségétől, a demokráciától, a hatalomban való részvételtől. Tehát a kapitalizmusban a demokrácia nem terjed ki a széles tömegekre, a proletárokra, így megfosztják az emberiség túlnyomó többségét az emberi jogoktól. Ez bűncselekmény, az emberiség elleni bűncselekmény. Május elseje ezen bűncselekmény elleni harca a proletároknak, és természetesen a kapitalistáknak ez nem tetszik. De a háború, az osztályháború ilyen és addig tart, amíg el nem söprik a kapitalistákat az útból vagy az emberiség kipusztulásáig. A jog, a törvényhozás, a hadsereg, a rendőrség, az államapparátus mind az osztályháború céljait szolgálja és nincs könyörület. A kapitalizmusban ezek a törvényes kizsákmányolás céljait szolgálják, a szocializmusban ezt minden módon elnyomják, ha kell embertelen módszerekkel. A háború minden formája embertelen minden osztálytársadalomban. Ezért kell változni az osztálynélküli társadalomba, a kommunizmusba, de ez csak osztályháborúval lehetséges a szocializmuson keresztül. A kapitalizmus bármilyen formája emberiség elleni bűncselekmény, az öntudatos proletároknak így kell megértenie az eseményeket.

Maglód, 2020.05.01. Salánki László

Miért nem előnyös az emberiségnek a kapitalizmus?

A kapitalizmusban a demokrácia lehetetlenség a többség számára;
csak diktatúra lehetséges a dolgozóknak!

A demokrácia az osztálytársadalmakban csak az uralkodó osztály számára jelent valóságos demokráciát, de az elnyomott osztály számára a diktatúra valamilyen formája valósul meg.

A kapitalizmus a működési modellje miatt a tőkések uralják a totálisan gazdasági-politikai hatalmat a szükséges formában. A kapitalizmus nem engedheti meg, hogy a gazdasági hatalom birtokában ne uralja a politikai hatalmat is. A működési modellje miatt nem embertelenségből, hanem a kapitalista modell teszi szükségessé a hatalom totális birtoklását.

A gazdasági hatalom elenyészően kevés tőkés kezében koncentrálódik világméretekben, és semmi szüksége a kapitalista rendszernek a politikai hatalom valóságos megosztása a néppel, a többséggel.

A demokrácia hiánya az emberré válás akadálya!

Demokrácia nélkül az emberiség a felsőbb és alacsonyabbrendű emberek csoportjaira válnak szét. A hatalom birtokosainak erkölcse a kapitalizmusban a jobboldali felsőbbrendűséget valósítja meg.

A kapitalizmus erkölcse embertelen, akadályozza és lehetetlenné teszi mindenki számára a valódi egyenjogúság megvalósítását. A polgári törvények a kapitalizmusban nem tehetik megvalósíthatóvá a demokráciában nélkülözhetetlen valódi egyenlőséget, csak az alacsonyabb és felsőbbrendű viszony alakulhat ki a társadalomban. Ennek a viszonynak a termelőeszközök tulajdonviszonya az alapja. Aki birtokolja a termelőeszközöket az a politikai hatalmat is birtokolja. Aki birtokolja a gazdasági-politikai hatalmat az uralkodik, a kapitalizmusban így a tőkések uralkodnak a túlnyomó többségben lévő proletár dolgozók felett, mégpedig diktatórikusan.

Szolga és úr között nem lehet demokráciáról beszélni, csak diktatúráról, és ez a meghatározója a kapitalizmusnak is. A szolga ember, a proletár, ha öntudatra ébred, elfogadhatatlannak tarja a tőkés kizsákmányolást, ami törvényes lopás.

Nem válhat emberré, aki más szolgája, de a szolgatartó sem lehet ember, így megvalósíthatatlan a demokrácia, ez a kapitalizmusban természetes. Ezért a demokrácia hiánya az emberré válást lehetetlenné teszi.

Az emberiség kipusztulása elkerülhetetlen a kapitalizmus meghaladása nélkül!

Az emberiség érdeke a valódi demokrácia megvalósulása a többség számára, de a kapitalizmus ezt elvileg sem teszi lehetővé. A harc így a kapitalisták érdekében az egész emberiség ellen folyik. A fegyverek pedig alkalmasak az emberiség kipusztítására.

A termelőeszközök magántulajdona alapján a kapitalizmus csak az elenyésző kisebbség diktatúrájában képes a társadalmat uralni, mert szükségszerűen a dolgozó népet, a többséget, a hatalomból ki kell zárnia. A kisebbség diktatúrája elvezet a hatalommal való korlátlan önkényuralomra, még akkor is, ha ezt a jogállamiság keretében valósul meg. A jogállamiság csak a hatalomnak egy korszerű formában való megvalósítása és nem a demokrácia működésének eszköze. A jog az érdeket védi, még akkor is, ha ez egy elenyészően kevés ember érdekében valósul meg. A kapitalizmusban pedig a termelőeszközök magántulajdona az erkölcsi alap - alkotmányos jog -; az ilyen szabadság szentségének törvényes joga alapvetően meghatározza felsőbbrendűek és szolgák embertelen, antidemokratikus világát. Ez pedig jog a szolgaságra, a szolgatartásra, a kevesek szabadsága a többség szolgaságban tartására, kizsákmányolására.

A kapitalizmus tehát a jogállamiságban is a totális hatalommal az önkényuralom egyik formáját valósítja meg.

Maglód, 2020.05.04. Salánki László

A kapitalizmus demagógia fegyvere

A kapitalizmusban a kisebbségben lévő kapitalisták érdeke a minél nagyobb profit elérése, amit elsősorban a kizsákmányolás útján érnek el, a proletárok kárára. Ezen semmilyen lényeges módon nem lehet változtatni, a kapitalizmus ilyen, ez eltart a robotizálás elterjedésével az uralkodóvá válásáig, de az már nem lesz kapitalizmus. A kizsákmányolást - ami lopás, mégha törvényes is - nem lehet elfogadtatni a proletárokkal, mert épeszű ember önként nem fogadja el, de a kapitalizmus így működik, csak így működhet, ezért ez lesz az erkölcse is: a kapitalista a kisebb-nagyobb vállalkozó, a termelőeszközök magántulajdonosa kizsákmányol, élősködik, bérrabszolgát tart; ezt kell elnyomni a proletárok agyában és valami mással helyettesíteni; ehhez kell a **demagógia fegyvere** – ami hazug megalapozatlan ígérgetés, népámítás, lázítás; ami az érzelmekre és az előítéletekre próbál hatni; ami a kapitalizmusban hamis világnézeti tévelygés, a valóság meghamisítása, mert másként nem működik.

A gazdagok a proletárok kizsákmányolásával szerezték vagyonukat, ezt valahogy meg kell etetni néppel.

Mi a megoldás?

A kapitalizmusban a kizsákmányolás, élősködés, bérrabszolgaság szükséges, ezt kell elfogadtatni a proletár bérrabszolgákkal, ehhez a **szociális demagógia** és a **diktatúra** elkerülhetetlen.

Hazudni kell a proletároknak, hogy higgyenek kizsákmányolóiknak, de aki igazat mond, arra ott a diktatúra!

A kizsákmányoltaknak be kell bizonyítani: csak ez - a kapitalizmus - a járható út az emberiségnek, nem is rossz és nincs is kizsákmányolás, ha mégis van, az megérdemelt munka - a kapitalisták munkájának - eredménye, így jogosan élősködnek a kizsákmányolók, mert az emberiség javára és érdekében a legjobb emberek ők, jogosan felsőbbrendűek, valójában felsőbbrendűen élnek.

Mivel a proletárokban - az emberiségben - a szocializmus gondolata benne van, ezért a kapitalizmus demagógjai - a médiumokkal, az oktatással, a vallással - a szocializmusból eredő gondolatokat párosítanak a kapitalizmushoz, amit nem valósítanak meg és a kapitalizmusban nem is valósítható meg, de a proletárok elhiszik. Nem csak Hitler és Mussolini élt ezzel az agymosással, ezt a modern kapitalizmus profi módon valósítja meg, ez a fő fegyvere. A proletárok agyába a totális hatalom birtokában bemossa, bepasszírozza a demagóg hazugságokat és a valóságost hamis világnézettel cserél fel. A szociális demagógia - baloldali típusú jelszavak hangoztatása párhuzamosan a polgári demokrácia, vagy a szélsőségesen jobboldal erkölcsével, értékrendjével, ami hamis párosítás.

A kapitalizmus a demagógia, az agymosás és a diktatúra fegyverének használatával az emberiségnek nem hagy más lehetőséget a demokrácia kivívására, csak a forradalmat, amihez borzasztó válságokon, pusztításokon keresztűl vezet az út.

Maglód, 2020.04.19. Salánki László

A kizsákmányoláshoz vezető út

Tulajdonképpen mi is a kizsákmányolás a kapitalizmusban?

Röviden és leegyszerűsítve: Törvényes lopás!!

A tőkés kisajátítja a proletárok által munkával termelt értéktöbbletet, ami a kapitalizmusban törvényes és erkölcsös, de ez valójában lopás és élősködés.

Marxista fogalomlexikon - Kizsákmányolás: idegen munkaterméknek ellenszolgáltatás nélküli elsajátítása a termelési eszközök tulajdonosa által. A proletariátus, mivel nem rendelkezik termelési eszközökkel, kénytelen a munkaerejét áruba bocsátani, és a megtermelt értéktöbbletet a termelési eszközök tulajdonosa kisajátítja. A kizsákmányolást csak a szocialista forradalom számolja fel, megszüntetve a termelési eszközök magántulajdonát.

Aki nem dolgozik, az ne is egyék! Ez legyen az ember erkölcse! De a kapitalista erkölcse nem ez!
A kapitalizmus erkölcse a felsőbbrendű tőkések joga az élősködődésre!

Aki nem a munkájával szerzi jövedelmét (kivéve a rászorulókat) az élősködő, arra nincs szüksége az emberiségnek, az csak parazita, és a kapitalista ilyen. Az állatvilágban a farkas megeszi a bárányt, és ez így természetes. Az embervilágban a kapitalisták kizsákmányolók és élősködnek a proletárok munkájából, a kapitalizmusban ez így természetes. A kapitalisták úgy élősködnek, hogy a proletárok a tőkések számára **ingyen dolgoznak**; a proletárok a maguk létfeltételeinek termelésén felül a tőkések számára végzett többletmunkával készítik a termékeket, amiből a „dologtalan" tőkések sokkal jobban élnek, mint a proletárok, akik dolgoznak; ez nem emberséges! Sőt embertelen!

A kapitalizmus nem működik kizsákmányolás nélkül!

A kapitalizmusban a tőkés jövedelmének alapja a proletárok kizsákmányolása és nem a saját munkájának eredménye. A tőkés a kizsákmányolást törvényesen, a termelőeszközének magántulajdonával, és a proletárok kiszolgáltatottságával tudja elérni; a polgári demokráciában törvényes az élősködés, ami káros és embertelen az emberisére nézve, akadályozza az öntudatos emberré válást; az öntudatos ember nem tűri a szolgaságot, az élősködést, a megaláztatást; a kapitalizmus erkölcse azonban a szolgaság, az élősködés, ami a tőkések érdeke és ezért szükséges a proletároknak a hatalomból való kizárása, és ez nem javítható.

A tőkés jövedelme nem a munkálya eredménye!

Marx: „…a változó tőke értéke = az általa [a tőkés által] megvásárolt munkaerő értékével, s minthogy a munkanap szükséges részét ennek a munkaerőnek az értéke, az értéktöbbletet viszont a munkanap többletrésze határozza meg, ebből következik: az értéktöbblet úgy aránylik a változó tőkéhez, mint a többletmunka a szükséges munkához, vagyis az értéktöbblet rátája $^{m}/_{v}$ = többletmunka/szükséges munka."

Ha egy kapitalista termelő vállalkozásban az értéktöbblet (m) a proletárok munkájának az eredménye, akkor ehhez a tőkés (vállalkozó) a kizsákmányolással ingyen jut hozzá! A vállalkozó (tőkés) „munkálya" alapvetően a tőke befektetése és a hozamából az élősködés; - a proletárok osztályharca tőkésekkel az élősködése miatt elkerülhetetlen és kíméletlen. Az élősködéshez a tőkés „dolga" a termeléshez szükséges tényezők és a munkaerő megvásárlása; a termelés és az eladás szervezése; a dolgozó proletárok ellenőrzése, felügyelete, munkára sarkallása; a haszon megszámolása; ez nem kis feladat, ehhez is munka szükséges, amit szintén proletárokkal el lehet végeztetni, ami csak költség; a kizsákmányolás eredményének a bezsebelése és elköltése már a tőkés dolga, ami az élősködés. A közönséges rablás sem működik befektetés és munka nélkül, de az nem törvényes, ellenben a tőkés kizsákmányolással, ami szintén rablás, de törvényes. A tőkés vállalkozó, ha akar és szükséges „dolgozhat", hogy legyen értéktöbblete; a kisvállalkozó általában dolgozik is, dolgoznia is kell, amíg kizsákmányoló tőkés nem lesz, de amint kizsákmányoló lesz, az értéktöbblete alapvetően már nem csak az ő munkája eredménye, éppen hogy nem, azt az általa megvásárolt munkaerő, a proletárok hozzák létre; csak így lehet hatékony az igazi fejlődő tőkés vállalkozás. Ha a tőkés vállalkotó jövedelme a kizsákmányolással szerzett értéktöbbletből származik, aminek alapja a termelőeszközének tulajdona, akkor az a haszon nem a „munkája" értéke, ami akkor is igaz, ha a tőkés a kizsákmányolás mellett „dolgozik", nagyon okos, szorgalmas, emberségesen, felelősséggel vezeti, irányítja vállalkozását, bérrabszolgái sorsa a szívügye, de az mégiscsak rablás; és ez a rablás a kapitalizmusban törvényes és erkölcsös.

A felsőbbrendűség:

Az ember hasznosságát, értékét az általa végzett hasznos munkával, jövedelemmel mérhetjük le. Ezt néha nem könnyű mérni, de csak a példa kedvéért egy próba. A kapitalizmusban az általános értékmérő a pénz és tételezzük fel, hogy ezzel az ember értékét, értékességét meghatározhatjuk a jövedelme alapján. Egy átlagos munka értéke mondjuk 1-10 millió pénz évente. Egy vállalkozó tőkés jövedelme (jellemzően nem a munkálya alapján) mondjuk 100-1000 millió pénz évente. A különbség 100-10 000 szeres pénz lehet, ami így az ember értékét, értékességét, fogyasztóképességét, a társadalomban elfoglalt helyét is kifejezi. Tehát akár 10 000 szer (a valóságban ez lehet 1, sőt 100 milliárd is) értékesebb lehet az egyik ember a másikhoz képest a kapitalizmusban. Ez közelít az ember és a kutyája közötti különbségre, így a tőkést valójában felsőbbrendűként kell értelmezni, mint egy „Istent". Lehet egyenlőség az ember és Isten között? Lehet demokrácia az Isten és az ember között? Ilyen a kapitalizmus! A kapitalizmusban nem lehetséges egyenlőség, demokrácia a tőkés „Isten" és a proletár ember között! A tőkés felsőbbrendű „ember, vagy Isten(?)" a proletárokhoz képest, pedig csak egyszerűen élősködő. Ezt a felsőbbrendűséghez mindenképpen szükséges a kapitalizmus diktatúrája, mégpedig totális mértékben.

Önkényuralom kialakulása:

A kapitalizmusban a tőkések érdekében törvényes a kizsákmányolás, melynek törvényes alapja a polgári demokráciában a termelőeszközök magántulajdona és a proletárok bérrabszolgasága, ami lehetőség és jog az élősködésre; ez a kapitalizmus erkölcse. A kizsákmányolás a proletárok kárára történik a tőkések politikai-gazdasági és pénzügyi hatalmával, a törvény erejével, jogi eszközökkel, a kapitalista állam teljes lehetőségével, amihez valamilyen formájú diktatúra mindenképpen szükséges, mégha az „csak" az proletár agyak manipulálása is, ami „csak" szélhámosság; a proletárok számára a formális polgári demokrácia csak a szabadság látszata, mert a proletárok valóságos hatalomnélkülisége az valójában diktatúra. A tőkések között a konkurencia miatt, a harc az elsőségért világméretekben is folyik; a tőke a végtelenségig koncentrálódik és centralizálódik akár a másik megsemmisítése árán is, kockáztatva akár az emberiség kipusztulását.

Totális föld méretű diktatúra (fasizmus): … néhány szupergazdag bank, melyek a világ vagyonának jelentős részével rendelkezik: JP Morgan, Wells Fargo, Bank of America, Citigroup, Goldman Sachs, U.S. Bancorp, Bank of New York Mellon és Morgan Stanley. … A világ 13 leggazdagabb családja áll az összes nagy cég mögött … a vállalatok összesen 10 tulajdonosra, befektetőre vezethetők vissza. … rendelkeznek a világ népének vagyon tartalékának közel 96%-val. … Az alábbi négy cég pedig az, amihez az összes szál befut, és melyek pénzügyi döntéseket hozva gyarapodnak évről-évre, miközben a világ egyre inkább elszegényedik: BlackRock, State Street, Vanguard, és Fidelity. Ez a 4 nagy vállalat elérte mára azt, hogy nincs olyan szeglete a világban, ahol nem tudnának hatást gyakorolni, nem tudnak pénzügyi megfélemlítő erőt gyakorolni. … A Nagy Négyest a szupergazdag családok tagjai irányítják, mint a Rothschildek, és Rockefeller leszármazottak. … A világhatalmi elit addig nem fog nyugodni egyesek szerint, míg el nem érik azt az ideális állapotot, amikor ez a szupergazdag dinasztia fog majd a megmaradt kevesek felett uralkodni. - avilagtitkai.com

A totális politikai hatalom és a termelőeszköz így egyre kevesebb tőkés kézben koncentrálódik; ez a kapitalizmusban minden törekvés ellenére sem akadályozható meg; és ez a valóságban **önkényuralom** a föld népei felett; még akkor is, ha formálisan demokrácia és jogállam van; a tőkések nem választással kerülnek hatalomra; a nép a totális tőkés hatalom birtokában reálisan csak a tőkések képviselőit választja és választhatja; azt, hogy ki élősködjön felette. A kizsákmányolás, élősködés, szolgaság, ami a kapitalizmus erkölcse undorító, embertelen antidemokratikus; a jobboldali, felsőbbrendű erkölcs megalázó az emberiségre, ezt meg kell haladni, mert kipusztulással fenyegeti az emberiséget és már totális világméretű diktatúrává alakult. Az emberiség életfeltételeinek ellenőrzése az emberiség feladata és nem az élősködőké, a tőkéseké, az önkényuralkodóké; a kapitalizmusban viszont a totális diktatúra törvényszerű és elkerülhetetlen; így működik, ezt a kapitalista gazdasági-politikai modell törvényei meghatározzák; nem lehetséges demokratikus kapitalizmus. A kapitalizmus = tőkés kizsákmányoló + proletár bérrabszolga, csak így működik, ez nem lehet demokratikus, ez diktatúra. A kapitalista fejlődés végeredménye totális földméretű diktatúra, **önkényuralom**. A föld sokmilliárd emberét nem könnyű tartósan önkényuralom alatt tartani, ehhez nem lesz elegendő a totális agymosás és a totális katonai, rendőri, jogi hatalom; az agymosók és a katonák, rendőrök, a jog emberei is proletárok; a kapitalizmus fejlődése eléri, sőt el érte az emberiség többségének feleslegességét, az elpusztításának szükségességét; ezt a kapitalizmus nem kerülheti el; változni kell vagy kihal az emberiség.

Bérrabszolgaság:

A kapitalizmusban - a polgári demokráciában - a szabad proletár nem rendelkezik az életben maradáshoz szükséges termelőeszközökkel, csak a munkaerejével; emiatti kényszerből az életben maradásáért kénytelen eladni a munkaerejét (v) bér ellenében a tőkésnek, és ettől lesz **bérrabszolga**; aki ezt felhasználja az árutermelő munkafolyamatban saját hasznára (m) élősködés céljából. Ha a tőkés és a bérrabszolga közötti szerződés a termeléshez szükséges munka alapján történne, akkor nem a tőkésé lenne az értéktöbblet. Mivel a tőkés jövedelme a proletárok kizsákmányolásából származik, így a munkaszerződés magában foglalja a tőkés rablását is, természetesen törvényes alapokon.

Napi 700 milliárddal (Ft. - 2,5 milliárd) nő a leggazdagabb emberek vagyona … Az Oxfam adatai szerint a világ 26 leggazdagabb emberének kezében annyi pénz van, mint a 3,8 milliárd legszegényebb földlakó összvagyona. - index.hu 2019

A pénztőkés ragadozók:

A pénzzel vállalkozó tőkések a csúcsragadozók a kizsákmányolásban, élősködésben; termelni, értéket létrehozni csak munkával lehet, nem pedig spekulációval; a pénz önmagában termék nélkül nem ér semmit (kivéve a nemesfémek, kincsek), a pénz nem tud dolgozni, ehhez dolgozó ember, szerszám és gép kell; az árutermelésben a pénz szükséges; a pénz legfontosabb feladata az értékmérés; pénzt a pénztőkések a spekulációra is használják élősködés, kizsákmányolás céljából (sőt), nem csak az elvégzett munka mérésére, a termelés, a forgalom, a kereskedelem finanszírozására, a felhalmozásra, a gazdaság működtetésére ami alapfeladata lenne.

Pénz funkciói – értékmérő, forgalmi eszköz, kincsképzés eszköze, fizetési eszköz, világpénz (az arany) … A pénz szerepe a kapitalizmus fejlődésével lényegesen megváltozik. A pénz átalakul tőkévé, a meg nem fizetett idegen munka elsajátításának eszközévé, a kizsákmányolás eszközévé. A pénz: a tőke legáltalánosabb formája, noha a munkások és az egyszerű árutermelők kezében egyszerűen pénzként funkcionál. - **Közgazdasági kislexikon**

A kereskedő tőkés ragadozók:

Engels: „…Azzal az ürüggyel, hogy leveszi a termelők válláról a cserével járó fáradságot és kockázatot, hogy termékeik kelendőségét távoli piacokra kiterjeszti és ezzel a népesség leghasznosabb osztályává válik, kialakul egy parazitákból álló osztály, igazi társadalmi élősdiek osztálya, amely nagyon csekély tényleges teljesítményei béreként lefölözi a hazai és az idegen termelés színe-javát, nagy hamar roppant vagyonra és megfelelő társadalmi befolyásra tesz szert és éppen ezért a civilizáció időszakában mind nagyobb tiszteletre és a termelés feletti mind nagyobb uralomra hivatott, míg végül maga is világra hoz valamit, ami saját terméke: az időszakos kereskedelmi válságokat."

Lét határozza meg a tudatot:

A kapitalizmusban a kizsákmányolás hasonlatos a farkas és a bárány viszonyára. A tőkés a farkas ragadozó, a proletárok a bárányok. Nem azért vannak a bárányok, hogy a farkas jóllakhasson, de megeszi őket, ez az állatvilág törvénye. A ragadózó kapitalista „farkasok" élősködnek a proletárokon, „a bárgyú bárányokon", miközben azok tűrnek „bégetnek" elégedetten - amíg van mit legelni. Megérdemlik sorsukat a proletárok!(?), akik emberek. Sőt a proletár „bárányok" imádattal néznek fel az élősködő kapitalista ragadozóra, egyszerűen szeretik az imádnivaló „farkast", akit a médiák mosolygósan az emberiség megmentőjének mutatnak be, pedig csak élősködők, ragadozók. Ezek az élősködők általában nem mernek az emberiség színe előtt megjelenni, de szívesen beszélnek helyettük jó pénzért a sztárok, a politikusok, a művészek, a médiák proletárjai; nevük a történelem szemétdombjára fog kerülni. Az egyik ok, amiért a kapitalizmusban az agymosás rendkívül hatásos, mert semmilyen valós tényt nem tűr el, ami káros az élősködésre, de szinte bármit hazudhatnak ezért; legtöbbször elég csak derűsen mosolyogva szélhámoskodni, becsapni, a hiszékeny agyakat, de ha kell ijesztgetni sem rest a tőkés hatalom.

A hit, az idealizmus, a hamis világnézet agymosó ereje:

Engels: „…a kérdés, hogy mi az eredendő, a szellem, vagy a természet — ez a kérdés az egyházzal szemben ebben csúcsosodott ki: Isten teremtette-e a világot, vagy pedig a világ öröktől fogva megvan? … A filozófusok, aszerint, hogy így vagy úgy válaszolták meg ezt a kérdést, két nagy táborra szakadtak. Azok, akik azt állították, hogy a szellem az eredendő a természettel szemben, tehát végső fokon feltételezték a világ valamiféle teremtését az idealizmus táborát alkották. A többiek, akik a természetet tekintették eredendőnek, a materializmus különböző iskoláihoz tartoznak."

A proletárok hiszékenységét, tudatlanságát, jóindulatát használják ki; a hitre, az idealizmusra alapuló világnézet erre kitűnően megfelel, amit módszeresen a bérrabszolgák agyába passzíroznak, így uralkodna elméjükön; az idealista világnézet a spekulációra alapul és sokszor felszínes, a kitaláltból magyarázzák a világot, nem a valóságra alapozva; az idealizmus nem lehet következetesen dialektikus; nem kíván tudományos materialista bizonyítékot nézete igazolására; az idealista elméletet nem kell következetesen ellenőrizni a valóságban a gyakorlatban, elég a hit, a képzelgés; elég a kitalált, óhajtott világot elhinni, elhitetni, de ehhez is okos értelmes emberekre van szükség, még akkor is, ha be kell bizonyítani, például: hogy a nap kering a föld körül, volt rá példa. A kapitalizmusban a tőkés érdeke az élősködés, ehhez szükséges a felsőbbrendűségének bizonyítása; az égi Úr víziója segíti a földi Úr hatalmát. A kapitalizmus világnézete ezért az idealizmus és nem a materializmus; a lét határozza meg a tudatot; a kapitalista léte az élősködés, a proletáré a bérrabszolgaság ehhez szükséges az idealista hit, a hiszékenység, az agymosás. Furcsa, de bármennyit is rabolnak a tőkés „farkasok" a proletár „bárányoktól", ezt imádattal tűrik. Isten tudja, ki érti ezt? Talán a tőkés az Isten? Amíg van mit legelni a bárányoknak, addig csak bégetnek, lakmározik belőlük a farkas, de ezt birkamódra tűrik a puhára mosott hívő agyukkal. Azonban a tőkés vállalkozók között vannak igazán értékes tulajdonságú emberek is, ami a többi ember fölé emelkedésüket elősegíti; a kapitalizmusban ez végül is diktatúrába torkollik.

Röviden és leegyszerűsítve az értéktöbblet keletkezése a kapitalizmusban:

A gazdasági területen az értéktöbblet úgy keletkezik, hogy a tőkés a termelési tényezőket (épületeket, gépeket, szerszámokat, anyagokat, stb., a termeléshez a szükséges feltételeket) és a proletár munkaerejét megvásárolja (c+v); a proletár, pedig munkával elkészíti a terméket, ami csak ezáltal, a munkával lesz **értékesebb.** (c=állandó, v=változó tőke) Az állandó tőke átmegy a késztermékbe és az értéke nem változik a munkafolyamat során, ezért

állandó tőke; a munkaerő által a munkafolyamatban lesz értékesebb a késztermék, ettől változik meg a termék értéke.

-

Ha a levegőt csak munkával lehetne termelni, mint például az ivóvizet, akkor az is pénzbe kerülne, ha a kenyérért nem kellene dolgozni, mint a levegőért, akkor nem volna ára, ingyen lehetne hozzájutni, mint a napfényhez.

A termelésben a tőkés a munkaerőt pont úgy használja, mint ha gép lenne, csak pénzbe kerül, de szívesen lecseréli gépre, robotgépre, robotra, mert a géppel kevesebb a gondja-baja, mint az emberrel és termelékenyebb, több hasznot hoz. A kapitalizmusban az emberi munkaerő termelőképessé tétele és termelőképességének fenntartása a munkaerő ára, hasonlatosan, mint egy géppé, ehhez is tőke, pénz kell. De termelni végülis csak az emberek részére lehet és kell, a fejlődéssel viszont gép kerül az ember helyére, ez nagy ellentmondás, a kapitalizmus ezt nem igazán tudja, akarja emberségesen megoldani, de amint ez mégis megoldódik, akkor az már szocializmus vagy haladás a szocializmus felé, ami az osztályharc eredménye. A kapitalizmusban, ha egyáltalán nem kell a termeléshez a létfeltételeket termelő és fogyasztó proletár, akkor nem is kell termelni, mert nincs kinek eladni, és így nincs profit sem. Mi lesz így az emberiséggel a kapitalizmusban, ha nincs profitja a tőkésnek? Népirtás?(!) Szocializmus!(?)

-

A proletár munkájával megtermeli a **bére értékét** és a **tőkés hasznát** is; a tőkés a piacon ezt a megtermelt árut, ami az övé, bár nem ő dolgozott meg érte, eladja; a termelt **árú csereértéke** (ára) alapvetően az **előlegezett tőke**: (állandó tőke (c) plusz a változó (v) tőke összege) és az **értéktöbblet** (m) (ár = [c+v]+m), vagyis a [termelési tényezők plusz a proletár bére] és a tőkés haszna.

A tőkés ezért az értéktöbbletért vállalkozik, ebből ered a profitja, a termelés bővítésére és saját céljaira, de ez nem a tőkés, hanem a proletárok munkájának eredménye, amit eltulajdonít, méghozzá törvényesen és ingyen. Az értéktöbbletből (m) lesz a tőkés **haszna, profitja** az a többlet, amellyel a termék értéke meghaladja az elfogyasztott termékképzőknek, vagyis a termelési eszközöknek és a munkaerőnek az értékét. A többlettermék, amelyben az értéktöbblet megtestesül, a tőkésosztálynak nem kerül semmibe. Mint osztály ezt ingyen birtokolja és élvezi.

Ez egy nagyon egyszerű képe az **értéktöbblet** keletkezésének, de a lényeg benne van, a valóságban a kizsákmányolás ilyen elven működik a kapitalizmusban.

A **vállalkozó szellem** nem minden emberben van meg egyformán, ez az emberek egyik értékes tulajdonsága, de ettől még nem felsőbbrendű az ilyen képességű ember, ez csak a termelésben, a munkamegosztásban egy munkakör, egy hasznos tulajdonság, amivel a kapitalizmusban embertelenül visszaélnek; a kapitalizmusban nem lehet demokrácia a dolgozó embereknek; a vállalkozás képessége, a spekuláció, a jobboldaliság, a gátlástalanság, a kapitalizmus erkölcse elvezet az élősködésre, a diktatúrára, végülis a felsőbbrendűségre.

Az **értéktörvény** lényege az, hogy a cserében az áruk végső soron az újraelőállításukhoz társadalmilag szükséges munkaidő alapján — tehát értékük alapján — cserélődnek.

A munkával termelt **áru árának az értéktörvénytől eltérő téves magyarázata**, a kapitalizmusban a tőkések érdeke és erkölcse, ami a proletárok félrevezetésére és a kizsákmányoló kapitalista lelkiismeret megnyugtatására szolgál. Azonban ez a valóságban a kapitalizmus társadalmi, világméretekben megvalósuló termelési anarchiájának, tervszerűtlenségének, a kizsákmányolásnak, a spekulációnak, a konkurenciának, a politikának, az erőszaknak, az élősködés erkölcsének a következménye, mert a termék értéke a munkaerő tevékenység által lesz csak értékes, értékesebb; a munkamegosztás bármelyik pontján is csak a munka hoz létre értéket; a kereslet-kínálat és a manipulálás miatt piacon ettől eltérhet az ára, ami a kapitalizmusban elkerülhetetlen. A kereskedelem, a spekuláció ármanipulációja nem értékteremtő, hanem küzdelem az elsőségért, az élősködésért, a hibák, előnyök kihasználása csupán. A kereskedelmi munka is értéket képvisel, a költségben, az árban megjelenik, de értéket nem termel, a termék használati értéke nem változik meg, de alkalmas a kereskedő általi spekulációra. A spekuláció egy bizonyos határon túl már csak élősködés lehet, mert megkárosítja a termelőt és a fogyasztót is.

Jog megszerzése a kizsákmányolásra és az élősködésre:

Marx: „… a **tőkés felhalmozás**t megelőzte egy „eredeti" felhalmozás … olyan felhalmozás, amely a tőkés termelési módnak nem eredménye, hanem kiindulópontja … Ez az eredeti felhalmozás körülbelül ugyanazt a szerepet játssza a politikai gazdaságtanban, mint a bűnbeesés a teológiában. Ádám beleharapott az almába, és ezzel rászakadt az emberi nemre a bűn. Eredetét úgy magyarázzák, hogy az elmúlt idők anekdotájaként mesélik el. Egyszer, réges-régen élt az egyik oldalon egy szorgalmas, értelmes és mindenekelőtt takarékos elit, a másik oldalon meg lusta, mindenüket, sőt annál is többet elherdáló korhelyek. Igaz, hogy a teológiai bűnbeesés legendája azt meséli el nekünk, hogyan ítéltetett az ember arra, hogy orcája verítékével egye kenyerét; a közgazdasági bűnbeesés históriája viszont azt leplezi le, hogyan lehetnek olyan emberek, akiknek erre semmi szükségük nincs. De egyre megy. Így történt, hogy az előbbiek gazdagságot halmoztak fel, az

utóbbiaknak pedig végül nem maradt más eladnivalójuk, mint a saját bőrük. És ettől a bűnbeeséstől kelteződik a nagy tömeg szegénysége, amelynek még mindig, minden munkája ellenére, nincs más eladnivalója, mint saját maga, és a kevesek gazdagsága, amely folyton növekszik, holott már régen nem dolgoznak."

Mivel a tőkés a polgári demokrácia keretében működő kapitalizmus politikai-gazdasági rendszerében az eredeti tőkefelhalmozással megszerezte a jogot és a lehetőséget a kizsákmányolásra, a bérrabszolga vásárlásra, az élősködésre, a henyélésre, és ezzel a lehetőséget a felsőbbrendűségére, ami kapitalizmus embertelen antidemokratikus erkölcse.

Bárányok bégessetek, legeljetek!

A tőkés kizsákmányolást, felsőbbrendűséget a proletároknak (bárányoknak) el kell tűrniük, de legjobb, ha békésen, vagy még jobb, ha ezt lelkesen fogadják el, boldogan „bégetnek". Ehhez szükséges és kiválóan alkalmas a hamis világnézet, a vallás, az idealizmus, a polgári demokrácia formális demokráciája és a mosolygós agymosás, de ha ez nem segít, nem „bégetnek" lelkesen a „bárányok", esetleg morognak, akkor a tőkés államhatalom diktatúrája (a farkas agyara) ezt megoldja; a rendőr, a katona, a bíróság fizetett bérrabszolgáit küldi a morgó, elégedetlen bérrabszolgákra, akik a jobb legelési lehetőségért saját fajtájuk ellen fordulnak. A proletár hívő „bárányokat", pedig tereli a „pásztor" a kizsákmányolásra, neveli az engedelmességre, a földi és az égi Úr Isten tiszteletére, igényei kielégítésére.

Meddig tart a kizsákmányolás?

Engels: „… általános virágzás idején, amikor a polgári társadalom termelőerői oly buján fejlődnek, amennyire ez polgári viszonyok között egyáltalán lehetséges, *valódi forradalomról szó sem lehet*. … forradalom csak azokban a periódusokban lehetséges, amikor ez a két tényező: a modern termelőerők és a polgári termelési formák egymással ellentmondásba kerülnek."

A kizsákmányolás, a felsőbbrendűség, a szolgaság lehetősége mindaddig fog tartani, amíg működik a kapitalizmus gazdasági modellje, amíg lehet kizsákmányolni. A szocialista forradalom (Szovjetunió) vagy a termelőeszközök fejlődése megszünteti a kizsákmányolás lehetőségét. A kapitalizmusban a termelőerők fejlődésével megnyílik a lehetőség a szocialista értékek beszivárgására, ami gyakran csak demagógia marad, gyökeres megvalósítása nem érdeke a tőkéseknek, de mindenképpen javít a proletárok helyzetén, legalábbis a kapitalizmus központjaiban. A termelőeszközök fejlődésével a tőke szerves összetételének növekedése és a profitráta csökkenése is elvezet a kapitalista modell tarthatatlanságára.

A kapitalizmus létezése alatt elkövetett bűnök, (a kizsákmányolás, az élősködés, a szolgaság, a diktatúra, a háborúk, a népirtás, a proletárok érdekképviselőinek üldözése) elkerülhetetlenül egyre súlyosabb társadalmi katasztrófákat okoztak és fognak is okozni; ami a proletárok - így az emberiség - tömeges nyomorát, pusztulását, az életlehetőségének drámai megszűnését okozták és fogják okozni; így a kapitalisták élősködésének felismerése a demokrácia hiánya ellenére is változást követelt és fog követelni; de akkor már csak a forradalom jöhet, a proletárforradalom; vagy a totális, a demokrácia látszatát is elvető fasizmus, minden borzalmával; volt már rá példa és lesz is ilyen!(?) Eljön az idő, amikor tőkések már nem tudnak uralkodni, a proletárok már nem tudnak megélni, csak láncaikat veszíthetik el, és ez elkerülhetetlenül időnként eljön. A kapitalizmus érdeke, erkölcse nem tűri a valós társadalmi törvények feltárását és a valódi demokráciát, emiatt pedig időnként mindenképpen katasztrófába torkollik a társadalom, az emberiséget a vakon ható társadalmi erők rendszeresen legyűrik. A kapitalizmusban a demokráciából és a hatalomból a proletárok az emberiség ki van zárva, így érdekei sehol nem jelennek meg, csak a csatatéren, a forradalomban. A polgári demokráciában működő kapitalizmus ezt nem tudja elkerülni. Válságból válságba változik, de egyszer vége lesz a kapitalizmusnak, vagy a forradalom vagy pedig elfogy a kizsákmányolás lehetősége a technika fejlődésével, vagy kipusztul az emberiség. Semelyik út sem fáklyásmenet, mint ahogy a farkas nem tud leszokni a bárányhúsról, a kapitalista élősködni akar, és erről nem tud leszokni, de ez végzetes lehet az emberiségre. Emberré kell változni, különben az elért fejlődés elpusztítja az emberiséget.

A világ eladósodása:

A Bloomberg adatai szerint 2007 közepe és 2013 közepe között 70 000 milliárdról 100 000 milliárd dollárra nőtt az adósság. – 444.hu (2014)

A világ teljes adóssága 164 ezer milliárd dollárt tett ki 2016-ban, ami a globális bruttó hazai termék (GDP) 225 százalékának felelt meg. – 444.hu (2016)

A világ teljes adósságállománya 237 ezer milliárd dollár volt – index.hu (2017)

A globális kormányzati tartozások mértéke, elérve a világgazdaság GDP-jének 82 százalékát, 69,3 ezer milliárd dollárra nőtt. A globális adósság 90 százaléka Észak-Amerika, Ázsia csendes-óceáni térségeire, valamint Európára koncentrálódik. – origo.hu (2019)

A világ adóssága elérte a félelmetesen abszurdnak tűnő 243 000 milliárd dollárt … az összeg háromszor akkora mint a világ országainak bruttó nemzeti összterméke (GDP). Más szóval, háromszor akkora mint a Földön előállított termékek és szolgáltatások összértéke. … Az élen adótartozásban az **Egyesült Államok** áll és 22 000 milliárd dollárnyi hitelt halmozott fel. Könnyen megteheti, hisz a dollár a de facto világpénz. A korábbi jegybankelnök **Alan Greenspan** is megmondta már 2011-ben, az USA nem mehet csődbe és akármekkora adósságot képes visszafizetni, hisz az **USA annyi dollárt nyomtat amennyit csak akar** - bitcoinbazis.hu (2019)

Az éhező emberiség:

ENSZ-jenetés: minden nap 24 ezer ember hal éhen … a földkerekségen 800 millió ember éhezik – origo.hu (2003)

950 millió embernek nincs mit ennie. Naponta 24 000 ember hal éhen a világban. Évente 25 millióval nő az ínséget szenvedők száma. - erdekesvilag.hu (2012)

842 millióan éheznek a Földön – 24.hu (2013)

A földön 1940-ben 75 százalék volt a szegények aránya, míg napjainkra már csak 10 százalék, *a napi 1,9 dolláros (480 forintos) jövedelem alatt élőket sorolja ebbe a körbe.* - origo.hu (2018)

821 000 000 ember éhezik a világban - index.hu (2018)

A kapitalizmus, hogy fenntarthassa a magát (az élősködését) egyre gátlástalanabbul és a kapitalizmus működési modelljéből csak a kizsákmányolásra koncentrálva, a föld népeit visszafizethetetlen adósságba taszította, amit azért fizetni kell. Ez az adósság rabszíjon tartja a gyengébb, a volt gyarmati népeket, a periférián az emberek milliárdjait, és kiszolgáltatja a vezető tőkés hatalmaknak, amelyek így tovább élősködnek. Ez a pénzadósság sokszorosa a föld termelőképességének, GDP-jének, nincs fedezete, de enélkül már nem lehetne termelni és kizsákmányolni sem, ez már a kapitalizmus hanyatlásának a korszaka, nem az arany a pénz, hanem az USA-ban nyomtatott papír, bár lehet a kapitalizmusnak, (lesz is) még néhány dobása a túlélésre az emberiség kárára. Még szalad a disznó kapitalista (farkas), bár nincs is feje. A csökkenő profitráta ellensúlyozására, hogy fenntartsák a minél nagyobb (m/c+v), az értéktöbblet/befektetett tőke, vagyis a minél nagyobb tőkemegtérülést, egyre több fedezet nélküli spekulációs „pénzt nyomtatnak" és fokozódik a proletárok kiszolgáltatottsága, a diktatúra, a proletár érdekek elnyomása. Mivel a kapitalista központokban a fokozódó kizsákmányolás, élősködés ellenére a proletárok életszínvonala nő, így ezzel együtt a diktatúra elviselhetősége is, ezért kevesebbet lázonganak a proletárok, egyre többet legelhetnek a bárányok és boldogan bégethetnek. De ennek egyszer vége lesz! Az emberiség a felsőbbrendűek diktatúrájában embertelen marad.

Haladás a fasizmus vagy a kommunizmus irányába?

A tőke szerves összetételének (c/v, a „gépesítés/munkaerő") emelkedésén is látható, hogy a technikai színvonal folyton emelkedik, nő a fogyasztási termékek mennyisége, ezáltal az emberiség életszínvonala is, így a kizsákmányolás növekedése nem igazán forradalmasító tényező. A profitráta süllyedésének ellensúlyozására a tőke védekezik (kizsákmányolás fokozásával, fedezetlen pénzzel), de a robotizálás elterjedésével, uralkodóvá válásával mégis elfogy a kizsákmányolandó proletár. Ez mindenképpen változást fog kikövetelni, ez lehet a totális fasizmus is, de lehet a kommunizmus iránya is. A fasizmus az emberiség végét, a kommunizmus a jövőjét jelenti. A kapitalizmus már nagyon mélyen a fasizmus mocsarában jár!

Útválasztó:

Vagy a fasizmus vagy a szocializmus, az embertelenség vagy az emberséges világ, de egyszer választania kell az emberiségnek. A kapitalizmus nem szociális intézmény, hanem kegyetlen harc a felsőbbrendűségért, az élősködés lehetőségéért, ez a mozgatóereje és nem az emberségesség, az emberré válás, habár demokráciáról lefetyelnek egy totális diktatúrában.

A kizsákmányolás fokozódása út a fasizmus felé!

A tőke szerves összetételének (termelési eszköz/munkaerő c/v) emelkedése és az ezzel összefüggő profitráta (P=(m/c+v)x100) csökkenése ellentéteként fokozódik a proletárok kizsákmányolása, érdekvédelmének megsemmisítése, ami együtt jár a diktatúra erősödésével, a mérhetetlen agymosással, fegyverkezéssel. Ez elvezet a demokrácia látszatát is elvető fasizmushoz, a totális kapitalista, fasiszta diktatúrához. A kapitalizmus védekezése a rendszer fenntartására a fasizmus, ami a polgári demokrácia keretében is totális diktatúra, de szükség esetén ezt a látszatot is elveti.

Előre vagy hátra?

Az embertelen kizsákmányolás, élősködés, totális diktatúra még kevés a proletárok tömegeinek öntudatra ébredésére, ehhez szükséges a kapitalizmus működése által okozott társadalmi katasztrófa, ami a proletárok - az emberiség - tömeges pusztulását, nyomorát, az egész emberi társadalom tehetetlenségét okozza. A kapitalizmus a technika fejlődésével a munkaerőt kiváltja a robotokkal és már nem tud kizsákmányolni, a profitráta (m/c+v) a nulla felé süllyed, a tőke szerves összetétele (c/v) pedig a végtelen felé tart. Ez remélhetőleg el fog következni, és már csak a proletárforradalom jöhet és a szocializmus (kommunizmus), vagy a totális fasizmus, mert a felsőbbrendűeknek a kapitalizmus keretében nem lesz szüksége a proletárra, így az emberiségre. Mert ekkor mondja majd a felsőbbrendű, henyélő kapitalista: Aki nem dolgozik, az ne is egyék!

Proletársors:

A kapitalizmusban szolga szintre nevelt emberiséget csak a szocialista forradalom nevelheti öntudatos emberré, aki nem tűri a kizsákmányolást, a felsőbbrendűséget, a szolgaságot. A csak a szerszám kezelésére nevelt öntudatlan szolgalelkű proletár, bármilyen okos, jól kereső, képzett is, csak kizsákmányolandó bérrabszolga a kapitalizmusban; ha nem hoz profitot a tőkésnek, akkor nincs rá szükség, úgy mintegy felesleges szerszámra, le kell selejtezni, bármilyen hasznos volt előzőleg.

Az emberiség kipusztulása vagy a forradalom:

A kapitalizmusban a konkurencia, a verseny, ami előreviszi a fejlődést, ugyanakkor elnyomja a proletárokat, társadalmilag és világméretekben anarchikus gazdaságot, diktatúrát, önkényuralmat, megosztott világot valósít meg, állandó háborús viszonyokat teremt, ami lappangva csak gazdasági, de időnként átcsap fegyveres harcra, népirtásra. Sőt elkerülhetetlenül világméretű háborúba, világháborúba, az emberiség kipusztulására vezethet.

A föld létfeltétel termelő képessége olyan nagy lett, hogy a kapitalista központokban normál körülmények esetén nem a nyomor lesz forradalmi tényező; sokkal inkább a természeti, társadalmi katasztrófák, a háborúk, a robotok uralkodóvá válása okozhat megoldhatatlan problémát a kapitalizmus számára.

De mi vezet a kizsákmányoláshoz?

Engels: „…A materialista felfogás szerint a végső soron meghatározó mozzanat a történelemben: a közvetlen élet termelése és újratermelése. Ez azonban maga is megint kettős jellegű. Egyfelől a létfenntartási eszközöknek, a táplálkozás, ruházkodás, lakás tárgyainak létrehozása, valamint az ehhez szükséges szerszámoké; másfelől magának az embernek a létrehozása, az emberi nem fenntartása. Azokat a társadalmi berendezkedéseket, amelyek közepette egy-egy meghatározott történelmi korszak és egy-egy meghatározott ország emberei élnek, a termelés mindkét fajtája megszabja … Az emberi haladás összes nagy korszakai többé-kevésbé közvetlenül egybeesnek a létfenntartási források kibővítésének korszakaival. … A modern proletárnak csak egy társadalmi osztállyal van közvetlenül dolga, amely ellenségesen szembenáll vele, kizsákmányolja őt: a tőkések, a burzsoák osztályával.”

Az emberek a társadalomban adott körülmények közé születnek, adott a genetikai kódjuk és így adott az elérhető lehetőségük és a civilizáltságuk szintje is. Azonban a képességek kifejlődésének lehetőségét alapvetően meghatározza a kapitalista társadalom igénye, érdeke. Ettől eltérni csak kivételes esetekben lehetséges, de van rá példa, a tehetség néha felszínre tör a mélyből is, mint a tűzhányó, de a magma a mélyben marad, mint a kapitalizmusban a tehetséges emberek túlnyomó többsége, akire a tőkésnek nincs szüksége, milliárdnyi szegény ember a perifériákon. Ezért egy társadalmi forma világnézete, gazdasági érdeke alapvetően meghatározza tagjainak lehetséges emberi minőségét, erkölcsét, demokráciáját, szabadságát, ami a kapitalizmusban messze alatta marad a valódi lehetőségnek, mint a magma a föld mélyén.

Amelyik társadalmi formában az egyenlőség csak formális lehet, szélsőségesen megoszlanak az emberek lehetőségei. A szabadság joga a másokon való élősködéssé válik, a demokrácia csak az élősködők lehetősége az érdekérvényesítésre; ilyen a kapitalizmus gazdasági-politikai formája.

Az embereknek a születésükkel hozott belső és külső adottságai és a kapitalizmus működési modellje miatt a érdekérvényesítő lehetőségei szélsőségesen eltérnek; az elérhető, elért képességek és az adott külső lehetőségek miatt ez felsőbb és alacsonyabb rendűre megosztott emberiséget hozott létre; azaz embertelen emberi civilizációt valósít meg; amelyen a kapitalizmus nem tud és nem is akar változtatni. A kapitalizmusnak szüksége van a megosztott világra, csak így képes működni, mert a tőkéseknek szüksége van bérrabszolgákra.

Ne nézd a tőkésnek az első megszerzett millióit lehet, hogy vér, verejték, lopás, rablás, gyilkolás, jajszó, hörgés, hullahegyek eredménye!

A jobb vagy kedvezőbb társadalmi környezet, a genetikai adottság, a szorgalom, a szerencse, a gátlástalanság, rablás, stb. a megosztottságra berendezkedett társadalmi-gazdasági formában, amilyen a kapitalizmus, az embereket szélsőségesen elkülöníti egymástól, társadalmi osztályokra osztja. Az emberek egy kis csoportja mérhetetlenül felülkerekedik a túlnyomó többségen és korlátlan hatalomra tesz szert, önkényuralom alakul ki. A tőkések szabadsága, így a proletárok feletti diktatúra, még akkor is, ha a polgári demokrácia és a jogállamiság cégére alatt sziporkázik.

A kezdetben meglévő jó emberi tulajdonság, ami valóban az átlag fölé emeli a kapitalista vállalkozót, átalakul élősködéssé, kizsákmányolássá, a proletárok által munkával termelt értékek eltulajdonításává. Ennek oka a létfeltételek termelési eszközeinek magánkézben való koncentrálódása, aminek alapja a megszerzett induló tőke, ami a továbbiakban elsősorban az élősködést szolgálja. Nehéz megkülönböztetni a törvénytelenül vagy embertelenül szerzett induló tőkével működő üzletet a törvényestől, amikor már pont úgy működik. A kapitalizmusban semmiben sem különbözik a rablásból, csalásból, gyilkolásból megteremtett induló tőke a szorgalommal, tudással, munkával létrehozottól. A bűnözők is üzletnek nevezik a törvény átall nem támogatott vagy éppenséggel üldözött gazdasági tevékenységüket, ami már törvényesen is lopás, ha kiderül; ez sokszor csak jogi erő kérdése; a kapitalista célja az értéktöbblet, amihez mindenképpen a kizsákmányolás szükséges; a rabló a zsákmányért tevékenykedik, a tőkés rablása a minél nagyobb profit a proletárok kárára.

Mi a megoldás a kizsákmányolás és az élősködés megszüntetésére?

Az osztálynélküli társadalom, a kommunizmus megteremtése, de a hozzávezető út a szocializmus. A kapitalizmusban a tőkés vállalkozók a proletárok munkájával minden embertelensége ellenére hatalmas fejlődést tettek lehetővé. Ennek alapja a vállalkozó szellem elsöprő ereje, ami persze a proletárok munkája nélkül nem ért volna semmit. A vállalkozó szellemet a kapitalizmusban az élősködés lehetősége motiválja, ami embertelen; a vállalkozó szellemet a kommunizmus megvalósításáig, megvalósíthatóságáig és utána is mégis fenn kell tartani és mentesíteni az élősködés lehetőségétől. A vállalkozó szellemet magasfokú értékteremtő munkának kell elismerni, de meg kell megfosztani a kizsákmányolástól, de legalábbis egyelőre korlátozni kell és a társadalom ellenőrzése alá kell rendelni. Ez nagyon nehéz feladat, mert a vállalkozó szellemű emberek képesek a többi ember fölé emelkedni és, ha lehetőség van rá, könnyen élősködőkké válhatnak, ez történik a kapitalizmusban; nem feltétlenül a rossz erkölcsű emberek lesznek tőkések, de azzá válnak, bármit is tesznek; sőt a kiváló képességek nélkül nem is lehet senki tartósan tőkés, az erősebb ragadózó tőkés elveszi a gyengébbtől az élősködés lehetőségét vagy a maga uralma alá rendeli.

Hogyan lehet a vállalkozó szellemet a kizsákmányolástól mentesíteni és társadalom ellenőrzése alá venni?

A kapitalizmus keretében a demokráciát nem lehet kiterjeszteni a dolgozó népre, pedig a kizsákmányolás megszüntetése csak a demokráciának, a hatalomnak a dolgozó népre való kiterjesztésével, a tőkés viszonyok megszüntetésével vagy korlátozásával lehetséges, ami a kapitalizmus meghaladása felé vezet. Az emberré váláshoz a demokráciát - a valódi demokráciát, a néphatalmat - ki kell terjeszteni a dolgozó népre, és a létfenntartási termelőeszközök birtoklását, üzemeltetését a társadalom egészének ellenőrzése alatt kell működtetni, és az ehhez szükséges társadalmi szerveket ki kell építeni; meg kell valósítani a termelés, a pénzügyek valódi népi, társadalmi ellenőrzését. Ez megvalósítható a népi demokrácia, majd a szocializmus keretében és csak így valósítható meg, mert a kapitalizmus keretei ehhez nagyon szűkek; az emberré váláshoz tovább kell lépni a szocializmus felé. Kizsákmányolás még így is lehetséges, de társadalmilag ellenőrizhető és korlátozható. A vállalkozás megbecsülésével és a dolgozók demokratikus együttműködésével igazságosabbá válik a társadalom, az embertelenség csökkenthető; a kapitalista diktatúrára törekvőkkel szemben pedig védelmet kell nyújtania az államnak, ami valódi néphatalom nélkül elképzelhetetlen. A kommunizmusig, az osztálynélküli társadalomig a szocializmus lehet a legalkalmasabb forma, ahol a gazdaságot tervszerűen, emberségesen, kizsákmányolás, élősködés és szolgaságmentesen, a társadalomtudomány segítségével lehet fejleszteni a magasabb életszínvonalra.

A vállalkozó szelleműek és a proletárok ellentéte:

De amíg elégtelen a létfeltételek termelésének mennyisége, az emberiség nagyrésze csak vegetál és nagy a küzdelem az életbennmaradásért, addig a vállalkozó szellem és a spekuláció törekszik felülkerekedni a munkával szemben és élősködővé válik. A kapitalizmusban mindenképpen felülkerekedik a vállalkozó szellem a spekulációval karöltve a munkával szemben és totális hatalomra jut, így kizsákmányoló, élősködő társadalommá válik totális diktatúrával.

Amíg az antagonisztikus társadalmi osztályok - a kizsákmányolók és a proletárok - kialakulásának feltételei megvannak, az osztályharcot nem lehet elkerülni; a szocializmussal az emberiség a társadalmi katasztrófákat megspórolhatja és megmenekülhet a kipusztulástól; ellenben a kapitalizmussal elkerülhetetlen az emberiség pusztulása. Az emberi társadalomban, amíg kevés a létfeltételek mennyisége, mindenképpen a megosztottságra hajlamos, ezt nem lehet elkerülni. A Szovjetunió ez ellen küzdött, ezért kellett a kíméletlen diktatúra a kizsákmányolás tendenciáinak fékentartására; az elmaradottság, a létfeltételek elégtelensége miatt szükség volt az erőn felüli iparosításra, az erős kapitalista világgal szemben a Vörös Hadseregre.

Melléklet

*

Idézet: Marx – Tőke

„… **Munkaerő**n vagy munkaképességen azoknak a fizikai és szellemi képességeknek az összességét értjük, amelyek egy ember testi mivoltában, élő személyiségében léteznek, s amelyeket mozgásba hoz, valahányszor valamilyenfajta használati értéket termel. … a munkaerő csak annyiban és azért jelenhet meg áruként a piacon, amennyiben és mert saját birtokosa — az a személy, akinek a munkaereje — áruba bocsátja, illetve eladja. Hogy birtokosa áruként eladhassa, ahhoz az kell, hogy rendelkezhessék vele, tehát szabad tulajdonosa legyen munkaképességének, személyének. … A pénzbirtokosnak tehát ahhoz, hogy pénzét tőkévé változtathassa, az árupiacon készen kell találnia a szabad munkást, aki szabad abban a kettős értelemben, hogy szabad személyként rendelkezik munkaerejével, mint a maga árujával, s hogy, másrészt, nincs más eladható áruja, mentes és szabad minden dologtól, amely munkaereje realizálásához szükséges. … A tőkés korszakot tehát az jellemzi, hogy a munkaerő magának a munkásnak a számára egy birtokában levő áru formáját, és ezért munkája a bérmunka formáját ölti.

A munkaerő értékét, mint minden más áruét, az ennek a sajátos cikknek a termeléséhez, tehát újratermeléséhez is szükséges munkaidő határozza meg. Amennyiben érték, maga a munkaerő csak a benne tárgyiasult társadalmi átlagmunka meghatározott mennyiségét képviseli. A munkaerő csak az élő egyén képességeként létezik. Termelése tehát feltételezi az egyén létezését. Minthogy az egyén létezése adott, a munkaerő termelése magának az egyénnek az újratermelése, vagyis fenntartása. A maga fenntartásához az élő egyénnek a létfenntartási eszközök bizonyos összegére van szüksége. A munkaerő termeléséhez szükséges munkaidő tehát feloldódik az e létfenntartási eszközök

termeléséhez szükséges munkaidőben, vagyis a munkaerő értéke a birtokosa fenntartásához szükséges létfenntartási eszközök értéke. … A munkaerő tulajdonosa halandó. Ahhoz tehát, hogy a piacon való megjelenése folytonos legyen — amint ezt a pénz folytonos tőkévé változása feltételezi —, a munkaerő eladójának meg kell örökítenie magát, „miként minden élő egyén megörökíti magát, nemzéssel" … A munkaerő termeléséhez szükséges létfenntartási eszközök összege tehát magában foglalja az utánpótlásnak, azaz a munkások gyermekeinek létfenntartási eszközeit is, úgyhogy a sajátságos árubirtokosok e fajtája az árupiacon megörökül. … Az általános emberi természet olyan módosításához, hogy az ember egy meghatározott munkaágban ügyességre és készségre tegyen szert, hogy fejlett és specifikus munkaerővé váljék, bizonyos képzés, illetve nevelés szükséges, s ez is nagyobb vagy kisebb összegű áruegyenértékbe kerül. Aszerint, hogy a munkaerőnek többé vagy kevésbé bonyolult jellege van, kiképzési költségei különbözők. Ezek a tanulási költségek tehát — amelyek a közönséges munkaerőnél elenyészően csekélyek — a munkaerő termelésére fordított értékek körébe kerülnek bele.

A munkaerő értéke meghatározott összegű létfenntartási eszköz értékévé oldódik fel. A munkaerő értéke ezért ezeknek a létfenntartási eszközöknek az értékével, azaz a termelésükhöz szükséges munkaidő nagyságával együtt szintén változik. … A munkaerő értékének végső, vagyis minimális határa azon árutömeg értéke, amelynek napi elfogyasztása nélkül a munkaerő hordozója, az ember, nem újíthatja meg életfolyamatát — tehát a fizikailag nélkülözhetetlen létfenntartási eszközök értéke. Ha a munkaerő ára erre a minimumra süllyed, akkor értéke alá süllyed, mert a munkaerő így csak elsatnyult formában maradhat fenn és fejlődhet. Minden áru értékét azonban az a munkaidő határozza meg, amely az áru normális minőségben való előállításához szükséges.

A **munkaerő használata** maga a munka. A munkaerőt vevője úgy fogyasztja el, hogy eladóját dolgoztatja. … Ahhoz, hogy a munkás árukban jelenítse meg munkáját, mindenekelőtt használati értékekben kell azt megjelenítenie, olyan dolgokban, amelyek valamiféle szükséglet kielégítésére szolgálnak. A tőkés tehát valamilyen különös használati értéket, meghatározott cikket készíttet a munkással. A használati értékek, vagyis javak termelése nem változtatja meg általános természetét azáltal, hogy a tőkés számára és az ő ellenőrzése alatt megy végbe. … tőkésünk … az árupiacon megvette az egy munkafolyamathoz szükséges összes tényezőket, a tárgyi tényezőket, vagyis a **termelési eszköz**öket, és a személyi tényezőt, vagyis a **munkaerő**t. … Tőkésünk tehát hozzálát a megvásárolt áru, a munkaerő elfogyasztásához, vagyis a munkaerő hordozójával, a munkással munkája révén elfogyasztatja a termelési eszközöket. … A munkás a tőkésnek az ellenőrzése alatt dolgozik, akié a munkája. … a termék a tőkés tulajdona, nem pedig a közvetlen termelőé, a munkásé. … minden áru értékét a használati értékében anyagiasult munka mennyisége, a termeléséhez társadalmilag szükséges munkaidő határozza meg. Ez érvényes arra a termékre is, amelyet tőkésünk a munkafolyamat eredményeként kapott. … a munkafolyamat tovább tart annál a pontnál, amikor a munkaerő értékének puszta egyenértékét újratermelték és hozzátették a munkatárgyhoz. … A munkaerő ténykedése tehát nemcsak saját értékét termeli újra, hanem többletértéket is termel. Ez az **értéktöbblet** az a többlet, amellyel a termék értéke meghaladja az elfogyasztott termékképzőknek, vagyis a termelési eszközöknek és a munkaerőnek az értékét. … a munkás a munkafolyamat egyik szakaszában csak munkaerejének értékét, vagyis szükséges létfenntartási eszközeinek értékét termeli meg. … A munkanapnak azt a részét tehát, amelyben ez az újratermelés végbemegy, szükséges munkaidőnek, az ezalatt kifejtett munkát pedig szükséges munkának nevezem. … A munkafolyamat második időszaka, amelyet a munkás a szükséges munka határain túl robotol le, munkába, munkaerő kifejtésébe kerül ugyan neki, de nem képez az ő számára értéket. Értéktöbbletet képez, amely a semmiből teremtetés minden csáberejével nevet a tőkésre. A munkanapnak ezt a részét többletmunkaidőnek, és az ez idő alatt kifejtett munkát többletmunkának (Mehrarbeit, surplus labour) nevezem. … A szükséges munkának és a többletmunkának, vagyis azon időszakaszoknak összege, amelyekben a munkás a munkaerejét pótló értéket és az értéktöbbletet termeli, alkotja munkaidejének abszolút nagyságát — a munkanapot (working day).

A társadalmi termelés két osztálya:

A társadalom össztermeléke, tehát össztermelése is két nagy osztályra oszlik:

I. *Termelési eszközökre*, olyan árukra, amelyek formájuk révén bele kell hogy kerüljenek, vagy legalábbis belekerülhetnek a termelő fogyasztásba.

II. *Fogyasztási eszközökre*, olyan árukra, amelyek formájuk révén a tőkésosztály és a munkásosztály egyéni fogyasztásába kerülnek bele.

Ezen osztályok mindegyikében az odatartozó valamennyi különböző termelési ág egyetlen nagy termelési ágat alkot, az egyik csoport a termelési eszközök, a másik a fogyasztási eszközök ágát. A két termelési ág mindegyikében alkalmazott össztőke a társadalmi tőke egy-egy különös nagy osztályát alkotja.

Mindkét osztályban a tőke két alkotórészre oszlik:

1. *Változó tőkére*. Ez, *értékét* tekintve, az ebben a termelési ágban alkalmazott társadalmi munkaerő értékével, tehát az érte kifizetett munkabérek összegével egyenlő. Anyagát tekintve magából a ténykedő munkaerőből, azaz az ezen tőkeérték által mozgásba hozott eleven munkából áll.

2. *Állandó tőkére*, vagyis az ebben az ágban termelésre felhasznált összes termelési eszközök értékére. Ezek viszont ismét feloszlanak *állótő*kére: gépek, munkaszerszámok, épületek, igásállatok stb.; és *forgó* állandó tőkére; termelési anyagok, például nyers- és segédanyagok, félgyártmányok stb.

A két osztály mindegyikében e tőke segítségével előállított évi össztermék értéke feloszlik egy olyan értékrészre, amely a termelésben elfogyasztott és értékét tekintve a termékre csak átvitt *c* **állandó tőkét** képviseli, és az évi összmunka által hozzátett értékrészre. Ez az utóbbi ismét feloszlik az előlegezett *v* **változó tőke** pótlására és az ezen felüli többletre, amely az *m* **értéktöbblet**et alkotja. Akárcsak minden egyes áru értéke, mindegyik osztály évi össztermékének értéke is *c*+*v*+*m*-re oszlik.

A *c* értékrész, amely a termelésben *elfogyasztott* állandó tőkét képviseli, nem vág egybe a termelésben *alkalmazott* állandó tőke értékével. A termelési anyagokat teljesen elfogyasztották ugyan, s értéküket ezért teljesen átvitték a termékre. Az alkalmazott *állót*őkének azonban csak egy részét fogyasztották el teljesen, ezért csak ennek a résznek az értékét vitték át a termékre. Az állótőke másik része, gépek, épületek stb. továbbra is létezik és funkcionál, habár az évi kopás következtében csökkent értékben."

Mindegyik áru … kettős nézőpontból mutatkozik meg, mint ***használati érték***, mint **csereérték**. … A csereérték mindenekelőtt mint *mennyiségi viszony* jelenik meg, melyben használati értékek egymásra kicserélhetők. … Az áruk használati értékeiben tárgyiasult munkaidő egyrészt az a szubsztancia, mely őket csereértékekké és ennélfogva árukká teszi, mint ahogy másrészt a munkaidő méri meghatározott értéknagyságukat. Különböző használati értékek egymásnak megfelelő mennyiségei — melyekben ugyanaz a munkaidő tárgyiasul — egyenértékek, vagyis valamennyi használati érték egyenérték azokban az arányokban, amelyekben ugyanazt a munkaidőt feldolgozva, tárgyiasultan tartalmazzák. Mint csereérték, minden áru csak *megalvadt munkaidő* meghatározott mértéke. … a legbonyolultabb munka terméke meghatározott arányban egyenértéke az egyszerű átlagmunka termékének, … **egy áru csereértéke** a közvetlenül benne magában foglalt munkaidő mennyisége …

… Olyan termékek, amelyek más termékekre kicserélhetők, ***áruk***. Az a meghatározott arány, melyben kicserélhetők, a termékek ***csereértéke***, vagy pénzben kifejezve: az ***ára***. …

…A munkás által létrehozott **áru eladási ára** a tőkés szempontjából három részre oszlik: *először* az általa előlegezett nyersanyagok árának pótlására, valamint az ugyancsak általa előlegezett szerszámok, gépek és más munkaeszközök kopásának pótlására, *másodszor* az általa előlegezett munkabér pótlására és *harmadszor* az ezek feletti többletre, a tőkés profitjára.

Idézet: A kommunista Kiáltvány

„…a kizsákmányolt és elnyomott osztály (a proletariátus) már csak úgy szabadíthatja fel magát az őt kizsákmányoló és elnyomó osztály (a burzsoázia) alól, ha egyidejűleg az egész társadalmat mindenkorra megszabadítja a kizsákmányolástól, az elnyomástól és az osztályharcoktól … az emberiség egész története … osztályharcok története volt, kizsákmányoló és kizsákmányolt, uralkodó és elnyomott osztályok küzdelmeié …, amelyen a kizsákmányolt és elnyomott osztály — a proletariátus — csak úgy érheti el felszabadulását a kizsákmányoló és uralkodó osztály — a burzsoázia — járma alól, ha egyidejűleg az egész társadalmat egyszer s mindenkorra megszabadítja minden kizsákmányolástól és elnyomástól, osztálykülönbségtől és osztályharctól. …”

„… elsősorban a program taktikai részét kell szemügyre vennünk … „A kommunisták nem külön párt a többi munkáspárttal szemben. Nincsenek az egész proletariátus érdekeitől elütő érdekeik. Nem állítanak fel külön elveket, hogy ezek kaptájára húzzák a proletármozgalmat. A kommunisták a többi proletárpárttól csak abban különböznek, hogy egyrészt a proletárok különböző nemzeti harcaiban az egész proletariátus *közös, a nemzetiségtől független* érdekeit hangsúlyozzák és érvényesítik, másrészt abban, hogy a proletariátus és a burzsoázia között folyó harc különböző fejlődési fokain mindig az *összmozgalom érdekét* képviselik. A kommunisták tehát a *gyakorlatban* minden ország munkáspártjainak leghatározottabb, szüntelen továbbhaladásra ösztökélő részét alkotják; *az elmélet terén* a proletariátus többi tömegével szemben az az előnyük, hogy világosan látják a proletármozgalom feltételeit, menetét és általános eredményeit.”

Idézet: Marx - A politikai gazdaságtan bírálatához:

„… Életük társadalmi termelésében az emberek meghatározott, szükségszerű, akaratuktól független viszonyokba lépnek, termelési viszonyokba, amelyek anyagi termelőerőik meghatározott fejlődési fokának felelnek meg. E termelési viszonyok összessége alkotja a társadalom gazdasági szerkezetét, azt a reális bázist, amelyen egy jogi és politikai felépítmény emelkedik, és amelynek meghatározott társadalmi tudatformák felelnek meg. Az anyagi élet termelési módja szabja meg a társadalmi, politikai és szellemi életfolyamatot egyáltalában. Nem az emberek tudata az, amely létüket, hanem megfordítva, társadalmi létük az, amely tudatukat meghatározza. Fejlődésük bizonyos fokán a társadalom anyagi termelőerői ellentmondásba jutnak a meglevő termelési viszonyokkal, vagy ami ennek csak jogi kifejezése, azokkal a tulajdonviszonyokkal, amelyek között addig mozogtak. Ezek a viszonyok a termelőerők fejlődési formáiból azok béklyóivá csapnak át. Ekkor társadalmi forradalom korszaka következik be.”

Idézet: A kapitalizmus politikai gazdaságtana

Az **értéktörvény** lényege az, hogy a cserében az áruk végső soron az újraelőállításukhoz társadalmilag szükséges munkaidő alapján — tehát értékük alapján — cserélődnek.

A **tőke szerves összetétele**: az állandó és a változó tőke aránya, amely megmutatja, hogy mennyi termelési eszköz (gép, nyersanyag stb.) jut egy munkásra.

A profitráta csökkenő tendenciája: a kapitalizmus fejlődése során a tőke szerves összetétele növekszik, ami a profitráta süllyedését vonja maga után, ez ellen hat a munkásosztály fokozott kizsákmányolása — a munkanap meghosszabbítása, a munka intenzitásának és termelékenységének emelkedése, stb. A profitráta süllyedése mellett a profit tömege egyre nő.

Idézet: Közgazdasági kislexikon

Profit - a kapitalizmusban: jövedelem, amelyhez a működő tőkés tőkebefektetés révén jut; az értéktöbblet átalakult formája. A tőkés számára a profit árueladásaiból származó bevételének és termelési költségeinek különbözete. A tőkés árueladások eredményeképpen realizálja a termelési költségeit meghaladó többletet, a profitot. Amikor a tőkés meghatározza vállalatának jövedelmezőségét, nyereséges voltát, az áru értékesítésekor kapott többletet veti egybe a termelésbe befektetett egész tőkével. Az egész tőkére vonatkoztatott értéktöbblet ölti magára a profit alakját. Itt az a hamis látszat támad, mintha a profitot az egész előlegezett tőke fiadzotta volna. Tehát a profit formája elködösíti a tőkés kizsákmányolási viszonyokat és a kizsákmányolás nagyságát. Ezt a hamis látszatot még tovább fokozza az, hogy a kapitalizmus fejlődésével kialakul az *átlagprofitráta*, amelynek következtében azonos nagyságú tőke azonos nagyságú profitot hoz. A valóságban a profit a munkások munkája által teremtett értéktöbblet átalakult formája, a *változó tőke* szülötte. A profithajsza a tőkés termelés célja. A tőkések a legaljasabb, legembertelenebb tettektől sem riadnak vissza, csakhogy minél nagyobb profithoz jussanak. Minél nagyobb profitot kap a tőkés, annál gyorsabban növekszik tőkéje, annál nagyobb lehetősége van vetélytársa kiszorítására. Az imperializmusban a tőkés monopóliumok a dolgozók kizsákmányolásának fokozásával, a középburzsoázia profitja egy részének megkaparintásával, a gazdaságilag elmaradott és a gyarmati országok kirablásával, valamint háborúkkal és a gazdaság militarizálásával magas monopolprofitot biztosítanak maguknak.

Pénz funkciói – értékmérő, forgalmi eszköz, kincsképzés eszköze, fizetési eszköz, világpénz (az arany) … A pénz szerepe a kapitalizmus fejlődésével lényegesen megváltozik. A pénz átalakul tőkévé, a meg nem fizetett idegen munka elsajátításának eszközévé, a kizsákmányolás eszközévé. A pénz: a tőke legáltalánosabb formája, noha a munkások és az egyszerű árutermelők kezében egyszerűen pénzként funkcionál.

Profitráta — a kapitalizmusban: az értéktöbblet és a termelésbe befektetett egész tőke százalékban kifejezett viszonya. (m/c+v)

*

Maglód, 2020.06.10. Salánki László

Maglód, 2020.05.02. Salánki László